Orbán János Dénes

Miért ne menjünk Erdélybe

CSILLAG ISTVÁN illusztrációival

SZELFI VIGYILÓ POFA

A könyv a Kárpát-medencei Tehetséggondozó Nonprofit Kft.
kiadásában jelenik meg, az *Előretolt Helyőrség Íróakadémia*
program keretén belül.

A kötet megjelenését támogatta
az Emberi Erőforrások Minisztériuma.

Emberi Erőforrások
Minisztériuma

Szerkesztette: Orpheusz Kiadói Kft.
A szöveget gondozta: Luca Anna
Borítóterv, illusztrációk és könyvtipográfia: Csillag István

Második kiadás

© Orbán János Dénes, 2021
© Csillag István, 2021
© Kárpát-medencei Tehetséggondozó Nonprofit Kft., 2021
Minden jog fenntartva.

ISBN 978-615-5814-84-6
ISSN 2630-8436

Borító és illusztrációk
Csillag István

A szövegeket gyűjtötte, csiszolta, írta
Orbán János Dénes

Miért ne menjünk Erdélybe

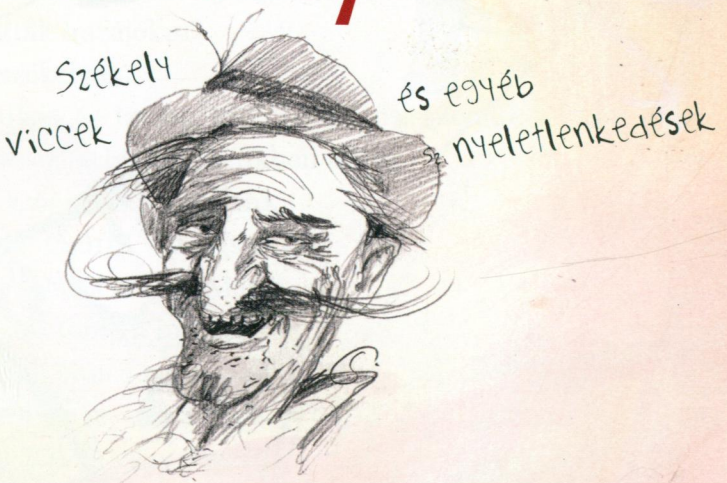

Előretolt Helyőrség Íróakadémia
Budapest, 2021

Somogyi-könyvtár, Szeged
S000757317

2 SOMOGYI KÖNYVTÁR 963925 1881 54 SZEGED 22 046

Az elészó elé

De miféle népek lakják Székelyföldet? Kik azok, akik ily zordon környéket választottak hazájokul?

Ők a hírhedt székelyek.

Termetük szálkás és izmos, mellük szőrös, szemük vérben forog, zsebükben beretvaéles bicska, övükben fejsze.

Aztán a férfiakról ne is beszéljünk…

Görbén nézel? Csúful kacagsz? Egyáltalán: nem tetszel nekik? Máris a bordáid között forog a bicska, s azzal neked annyi. Nincs nap, hogy a korcsomában meg ne szúrnának valakit. Ha egy bálon vagy lagzin véletlenül nincs bicskázás, úgy kötelező megismételni a mulatságot.

A székely asszony nyolc-kilenc gyermeket szül, úgy van ez kiszámolva: egy a pataknak, egy a lápnak, egy a vadonnak, egy a pokolsármezőnek. Egyet megöl a többi gyermek játék közben, egy kamaszkorában esik belé a késbe, egyet pedig a korcsomában vagy a bálban gyilkolnak meg. Hanem az az egykettő, amelyik megmarad, az olyan kemény, hogy a szeget nem lehet beléütni, az az ördöggel is kiáll verekedni, el nem bír véle senki.

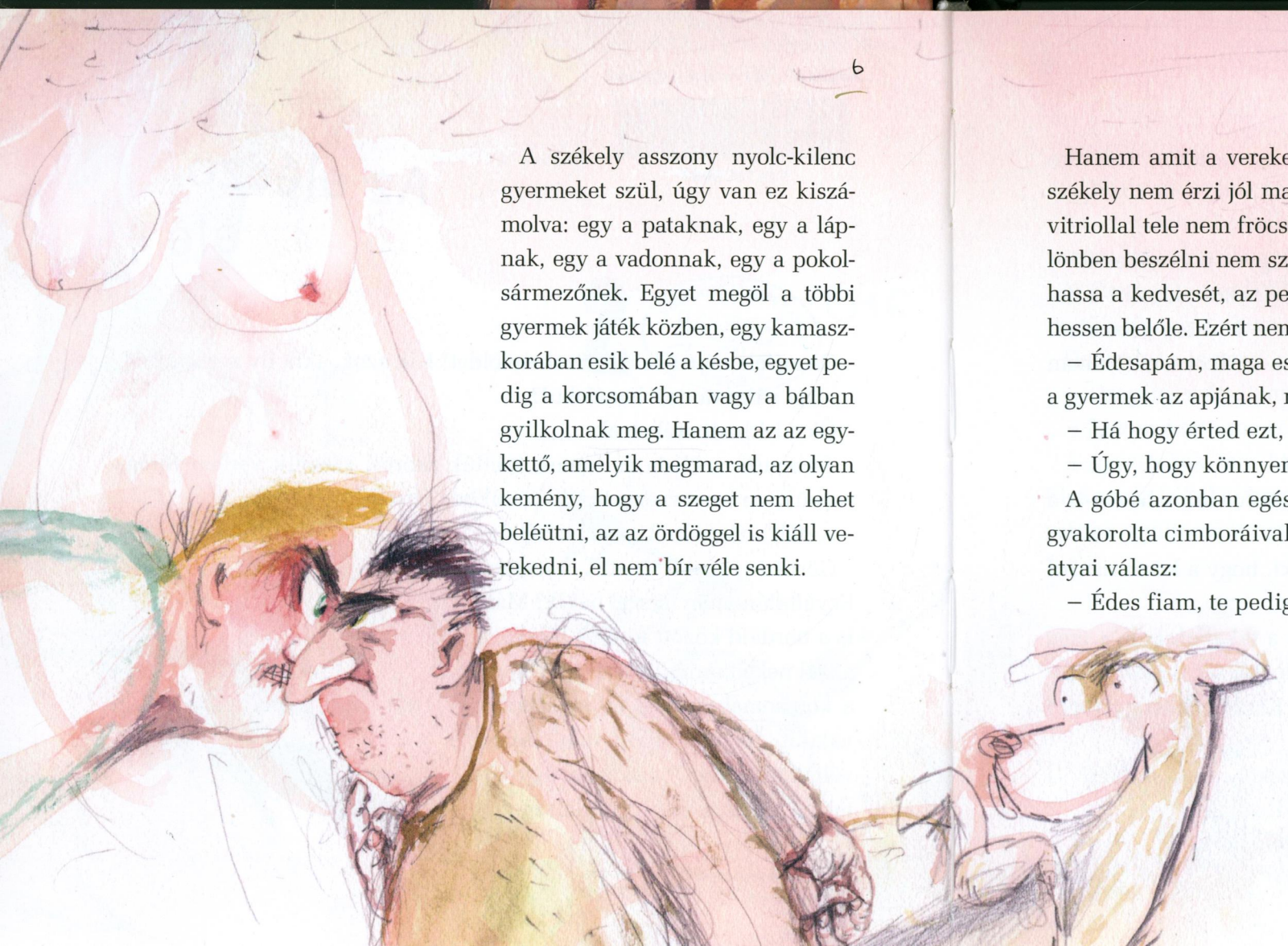

Hanem amit a verekedésnél is jobban szeretnek, az a csúfolódás. A székely nem érzi jól magát, ha a másikat a végletekig ki nem gúnyolja, vitriollal tele nem fröcsköli. Csakis ezért áll szóba a másikkal, mert különben beszélni nem szeret, csak morogni. Azért udvarol, hogy gúnyolhassa a kedvesét, az pedig azért fogadja az udvarlását, hogy csúfot űzhessen belőle. Ezért nemz gyermekeket, azok pedig azért születnek meg.

– Édesapám, maga es olyan, mint a kutyának a fasza – kedveskedik a gyermek az apjának, mikor az késő́re tántorog haza a korcsomából.

– Há hogy érted ezt, fiam?

– Úgy, hogy könnyen menyen bé, nehezen jő ki.

A góbé azonban egész este az epébe mártott csattanók művészetét gyakorolta cimboráival a korcsomában, úgyhogy kapásból megvan az atyai válasz:

– Édes fiam, te pedig olyan vagy, mint az anyádnak a picsája.

– Há ezt meg hogy érti, édesapám?

– Úgy, fiam, hogy minél nagyobbra nősz, annál kevesebb örömemet lelem benned.

Azzal mindketten elégedetten térnek nyugovóra, mert jól megaszondták egymásnak.

Vagy nézzük a székely embert, amint átlép a szomszédba, kölcsönkérni egy kaszát, mivel az övé eltörött.

– Te koma, nem adnád kőcsön a kaszádat?

A koma áll, hümmög, a fejit vakarja, aztán imígyen bölcselkedik:

– Komám, drága! Ha kőcsönadom, kicsorbítod, eltöröd, mint a tiedet, s meg es van az ok a haragra. Ha nem adom kőcsön, aszondod: szar ember vagyok, s meginn megvan az ok az útálkozásra. Hanem komám, ejszen vóna egy áthidaló megoldás.

– Mi lenne az, komám?

– Az, hogy nem mész te az édes jó anyádba?!

Ezen aztán jót röhögnek, s azzal a szomszéd befordul, s hozza is a kaszát az ő drága komájának, hát hogyne hozná.

De ne adj isten, hogy egyszer úgy tűnjön neki, hogy a koma csúful néz rea, mert az már vért követel.

S hogy milyenek az asszonyok? Az ég óvjon a fakanaluktól, s még inkább a nyelvüktől. A székely nem fél az ördögtől sem, csak a feleségitől. Semmi kíméletre nem számíthat tőle. Kérdés az, hogy vajon kitől fél a székely felesége…

– Be jó a mahomedánoknak! – sóhajt fel a székely, társaságban.

– Há ugyanbiza métt jó a rusnyáinak? – kérdi valaki.

– Azétt, met négy fehérnéppel es monyókolhatnak.

Mire a feleség:

– Hallgass, apjuk, met te még kereszténynek es gyöngécske vagy.

Ki lehet következtetni, milyen a székely romantika… Ha véletlenül valamelyik elérzékenyülni talál, vége.

– Szerecc? – kérdi lihegve a fehérnép, üzekedés közben.

– Ne törőggy! – így az ember.

De fordítva is megtörténhet:

– Drágám, métt ilyen jó veled? – így az elérzékenyült legény.

– Ejszen azétt, me kefélünk.

A gyermekek sem különbek. Önkényesek, mint az apjuk, anyjuk. Elvannak: békákat boncolgatnak, madarakat nyilaznak, pipéket fojtogatnak, nyulacskát nyúznak, pálinkát öntenek a hangyabolyba, majd meggyújtják, adj király katonát és háborúsdit játszanak, s folyton verekednek, elvégre egy katonanép fiai. Bicskával eszik a vattacukrot. S persze ők is egyfolytában csúfolják egymást, meg mindenkit, aki ott él, vagy arra téved.

Székelyföldön nehéz az élet. Júniusban olvad el a hó, s októberben már megint hull. De ha volna ideje megteremni valaminek, akkor sem teremne meg, mert a föld hitvány. De azért kikerül a mindennapi, egy tyúkocska, egy malacocska, s ha egy suta őzgida bétéved a székely kertjébe, az már nyiszibálja is a gigáját. Küzdelmes a lét, ők mégsem mennek el innét. Olyan ez, mint amikor a kutya nyüszít a sarokban, s a szomszéd megkérdi:

– Komám, há métt mind nyüszít az a hitván kutya?

– Há azétt, te koma, met a sarokban, ahol heverészik, a falból kiáll egy bühnagy szeg, s az mind böködi az ódalát.

– De há métt nem menyen el onnét?

– Azétt annyira eppen nem böki.

(Részlet a *Véres képeslap Erdélyből, avagy a gölöncséri veszedelem* című elbeszélésből)

Elészó

Miért van szükség egy góbé viccgyűjteményre, mikor tele van a világháló viccportálokkal, s majd' mindegyikben külön kategóriát képeznek a góbé viccek? Nemkülönben a Facebookon is garmadával találunk belőlük.

Hát azért, mert ezeknek a vicceknek a java része egyszerűen nem elég jó, nem életszerű, erőltetett, hitvány. Márpedig inkább legyen kevesebb, de jó. Szerintem a jó székely viccek száma nem sokkal több száznál.

Másrészt az a baj a világhálón és a közszájon keringő viccekkel, hogy megfogalmazásuk, nyelvezetük igénytelen. Hol túl bőbeszédűek, hol túl szűkszavúak: nem mindig találják meg azt az egyensúlyt, amikor a legjobban csattan a poén, holott a székely ember mindig hatékonyan kezeli a nyelvet, ösztönösen tudja, hogyan kell

maximalizálni a hatást. Általában szűkszavú, egyetlen felesleges, redundáns szó sincs ravaszul megkomponált szövegében, de van, amikor a kellő hatás kedvéért bővebb beszédű, cirkalmasabb.

A világhálón keringő viccek gyakran adnak a székelyek szájába olyan szavakat, amelyeket azok nem használnak, miközben mellőzik az ízes székely beszédet, az izgalmas tájnyelvi kifejezéseket. Most már – Sántha Attilának köszönhetően – pompás szószedeteink is vannak, a *Székely szótár* (2004), a *Bühnagy székely szótár* (2018) és a *Székely szótár küssebb s nagyobbacska gyermekeknek és cinkáknak* (2019). Miért ne használnánk őket vicckészletünk nyelvezetének följavítására?

Ez a kis gyűjtemény a véleményem szerint legjobb, legjellegzetesebb székely vicceket kínálja az érdeklődőknek. Mellőzve a pongyolaságokat, igényes megfogalmazásra törekszik.

Csak erős idegzetű, felnőtt olvasóknak ajánljuk. A székely a legkevésbé polkorrekt nép a nyugati kultúrkörben, ejszen az egész világon. Éles nyelve, fekete humora senkit és semmit nem kímél. A politikai korrektség szorgosan gyilkolja a humort, egy-két évtized múlva ez a könyv már úgylehet, tiltólistán lesz. De addig hátha eléri a célját: továbbörökíti a székely humor legjobb, leggonoszkább gyöngyszemeit.

A viccek hatásfokát Csillag István komikus illusztrációi duplázzák meg. A jeles csíkszeredai művésznek már nagy gyakorlata van a székely humor vizualizálásában, az újszékely irodalom gyakorlatilag minden vidám könyvét ő illusztrálta.

Röhögjünk hát önfeledten,

amíg még lehet!

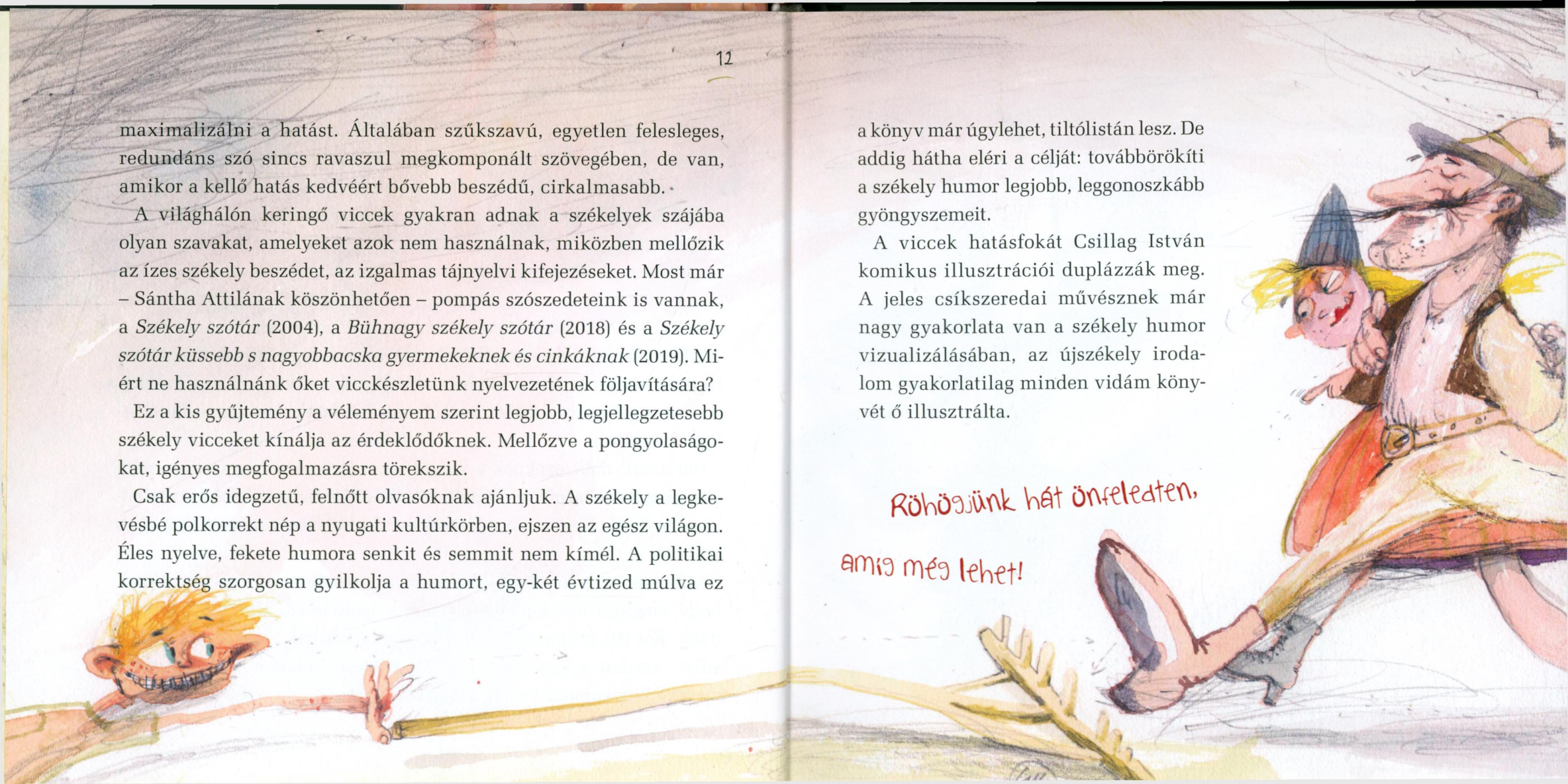

Kilencvenckilenc
vicc

Nem most izente

Még Ceauşescu alatt vót. A székely dalra fakadt egy mulatságban:

– Kossuth Lajos azt izente, elfogyott a regimentje…

Jött es a milicista, hogy most azonnal menjen vele.

– Há de métt mennék?

– A nóta miatt.

– Ne szeppenjen meg! Nem most izente.

SOMOGYI KÖNYVTÁR
963925
1881

Meg lehet szokni

TURIZMÓ: Ne haragudjanak, van itt valahol egy valutaváltó? Most érkeztem Magyarországról, és nincsen lejem.

SZÉKELY BÁCSI: Én hatvanöt esztendeje élek itten, s nekem sincs. Meg lehet szokni.

A segítség

– Itthon vagy-e, édes fiam?
– Itt vagyok a hiúban, édesapám.
– S há mit csálsz ott, fiam?
– Ejszen én semmit.
– S az ecséd hol van?
– Ő es itt van velem.
– S há ő mit csál?
– Há mit, mit? Segít nekem.

Nacionalizmus

Két székely könyököl a tornácon,
s bámulják az esőt.
Megszólal az egyik:
– Ejszen esik.
Mire a másik:
– A kurva annyukat!

Bors

– Te Jani! Hiányzik két zsák feketebors.
– Jaj, jaj, hát azt az egerek mind megették.
– Ették egy faszt. Csíp az, mint a mármángos ménkű.
– Esküszöm, csepegett a könyüjük, de falták.

Egy másik temetés

Meghal az ember, a temetésen a plébános szívhez szóló halotti beszédet mond, s hogy a megbódogult milyen irtó jó férj s apa vót.

Odaszól az özvegy a fiának:

– Jaj, fiam, nezzél belé a koporsóba, met ejszen nem jó temetésen vagyunk.

Nem értjük egymást

Budapesti vendéglőben:
SZÉKELY: Magára szalmapityókát adnak-e?
PINCÉR: Rám? Biztos nem, én mindig ingben járok.

Fehér juh, fekete juh

TURIZMÓK: És mondja, ezek egész nap esznek?
SZÉKELY JUHÁSZ: Ejszen. Más dóguk nincs.
TURIZMÓK: És sokat esznek?
SZÉKELY JUHÁSZ: Há úgy ne. A fehérek ejszen kétszer es többet, mint a feketék.
TURIZMÓK: Hát hogyhogy?
SZÉKELY JUHÁSZ: Há, ejszen azétt, met kétszer annyian es vónának.

Fehér juh, fekete juh 2.0

TURIZMÓK: És mondja, ezek a juhok sok gyapjút adnak?
BERSZÁN: Há, a fehérek igen.
TURIZMÓK: És a feketék?
BERSZÁN: Há, ejszen azok es.

TURIZMÓK: S adnak tejet is?
BERSZÁN: Há, a fehérek sokat.
TURIZMÓK: És a feketék?
BERSZÁN: Há, ejszen azok es.
TURIZMÓK: De akkor mi a különbség a fehérek és a feketék között, a színüket leszámítva?
BERSZÁN: Há az, hogy a fehérek mind az enyimek.
TURIZMÓK: És a feketék?
BERSZÁN: Há, ejszen azok es.

Felül

ORVOS: Tata, mit cepel abban az üvegben?
BÁCSI: Há, csak egy csepp pálinkát, doktor úr.
ORVOS: Nem megaszontam magának, hogy több pálinkát ne igyék?
BÁCSI: Há, ez a többnél ejszen kevesebb, s a fele úgyes az én drága komámé.
ORVOS: Értem. Akkor most szépen öntse ki a maga részit!
BÁCSI: Azt nem lehet, doktor úr, met a komáé van felül.

Galyhó és gereben

– Hol a galyhó, fiam?
– A gereben mellett, édesapám.
– És a gereben hol van, fiam?
– Há, a galyhó mellett.
– Há, a galyhó s a gereben hol van, az anyád fiskusát?!
– Há, ejszen egymás mellett, édesapám.

Apa csak egy van

– Hogy beszélsz te apáddal? Annak idején én nem mertem vóna visszanyelvelni az apámnak.
– Vót es magának apja…
– Há tudd meg hogy vót,
s különb, mint neked!

A kutya másik fele

Perelik a székelyt, amiért vasvillával ledöfte a szeredai vagány pitbullját.

BÍRÓ: Miért nem próbálta előbb a villa másik felével?

SZÉKELY: Azétt, met a kutya sem a seggivel acsarkodott.

Gombászás után

– Hej, koma, de féltem én az erdőben, hogy lefog!
– Ugyan, komaasszony, már hogy fogtam volna le, hiszen vizes vót a fű.
– Ejszen a nagy kendőt leterítettem vóna.

Öreg székely, öreg lőcséhez

Na ide figyejjél: együtt születtünk, együtt nőttünk fel, együtt kefeltünk először, együtt házasodtunk. Nehogy mán hamarább megdögöjjél, mint én!

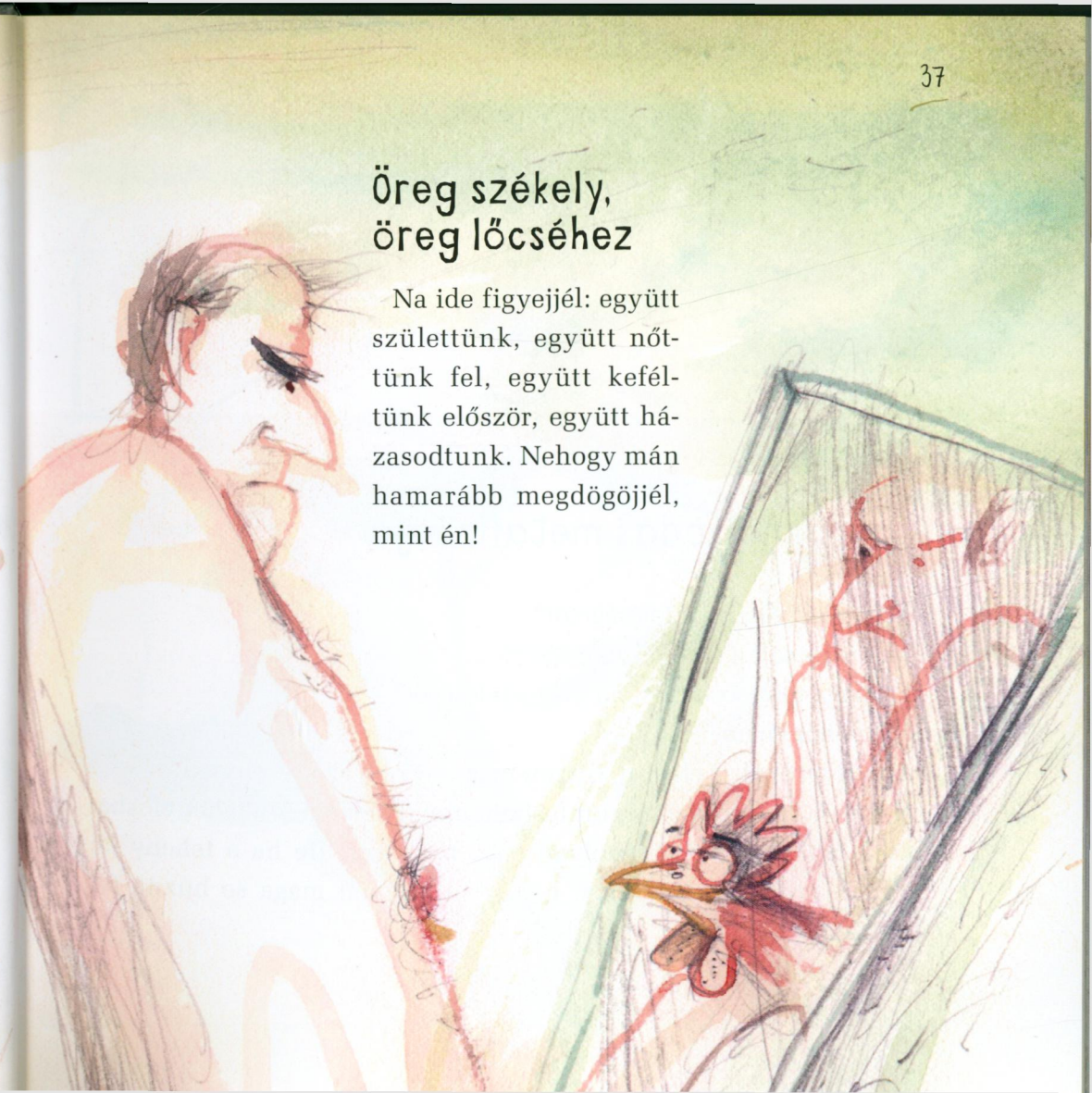

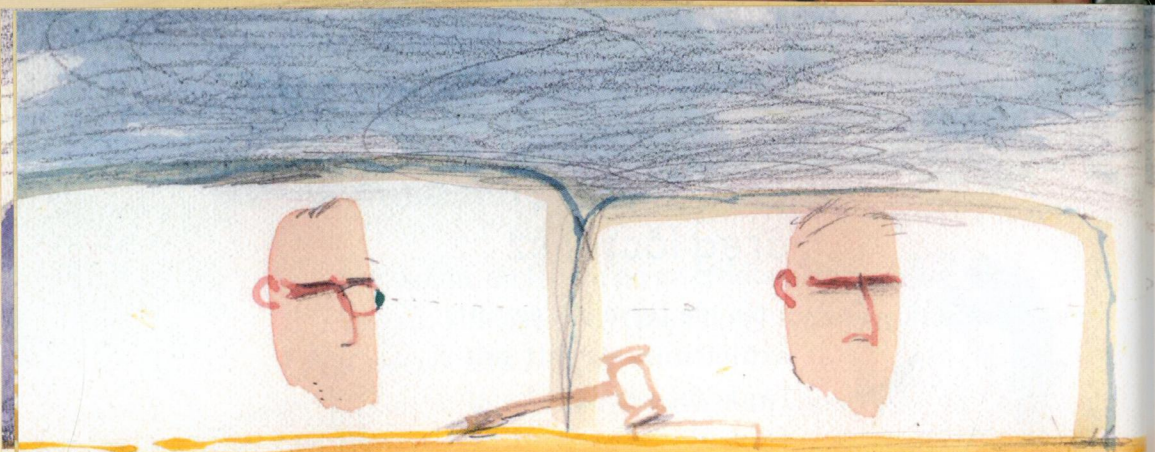

A paráználkodás metafizikája

– Mért akar elválni a feleségétől?
– Met megcsalt a komámmal.
– És maga még sosem csalta meg a feleségét?
– Há, dehogynem.
– Akkor mért akar elválni, hiszen maga se jobb az asszonynál?
– Nezze, bíró úr! Ha én a gumicsizmámmal belélépek a tehenyfosba, csak leöblítem, s ugyanolyan lesz, mint vót. De ha a teheny jő, s belészarik a csizmámba, há, azt a csizmát maga se húzná fel többet.

Felebarát

– Ne üsd, fiam, hiszen a felebarátod!
– Nem azt a felit ütöm, amelyik a barátom!

Eldőlne

– Komám, egy fél disznó kéne-e?
– Ejszen nem, komám.
– S há métt nem?
– Met az ólban eldőlne.

Túlvilági nyelvek

– Miért akar maga ebben a korban héberül tanulni?
– Met ha meghalok, a mennyországban értsem, mit aszond a Zúristen.
– És mi van, ha a pokolba kerül?
– Há, oláhul mán csak tudok.

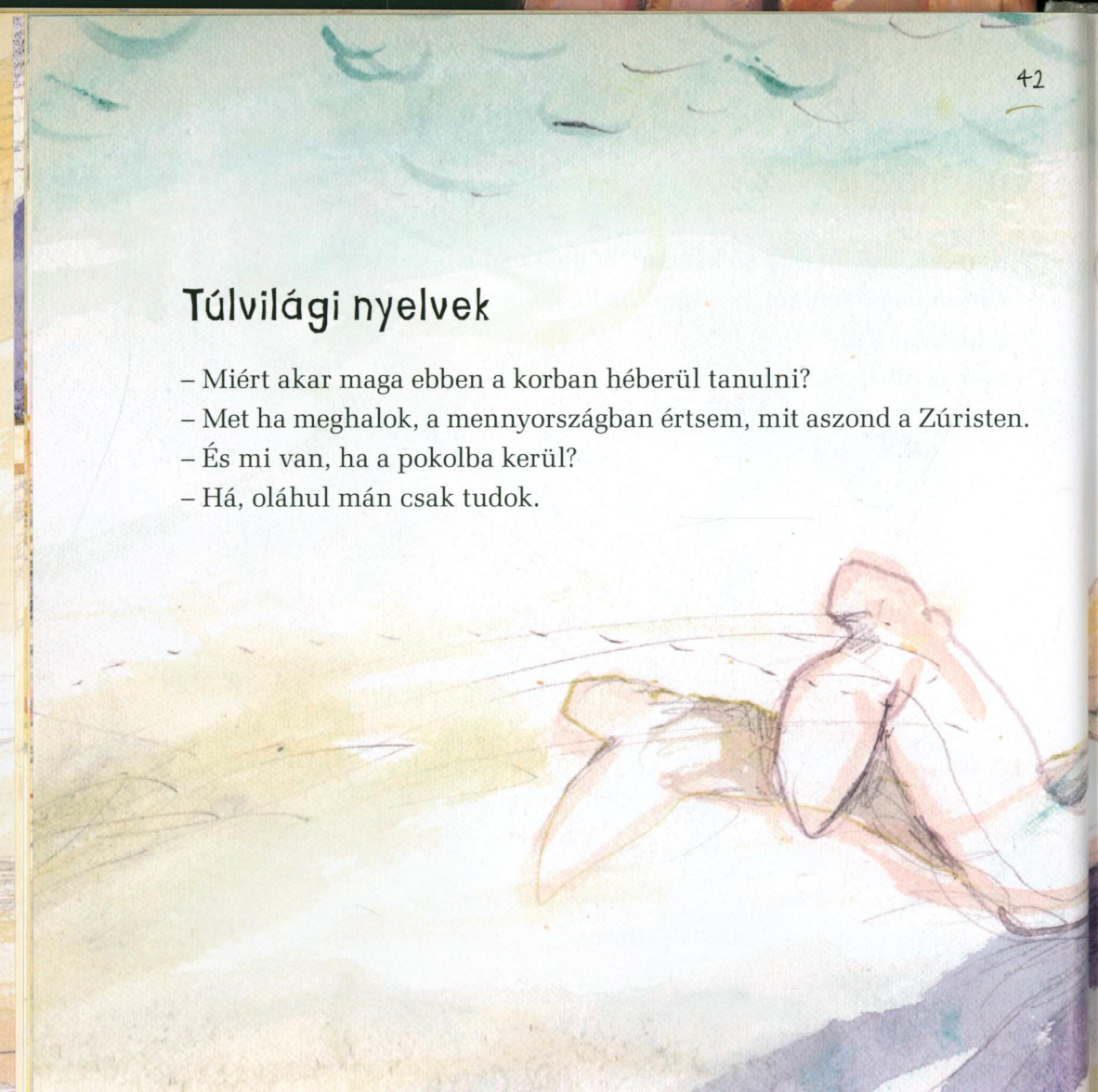

Búgatás

– Merre, merre? – kérdezi az öregecske a kocát vezető fehérnéptől.
– Búgatni – feleli az asszonyka.

Visszafelé jövet is ott áll az öregecske a kapu előtt.
– No, akkó megbúgott?
– Meg biza.
– S a koca es?

Pikákolás

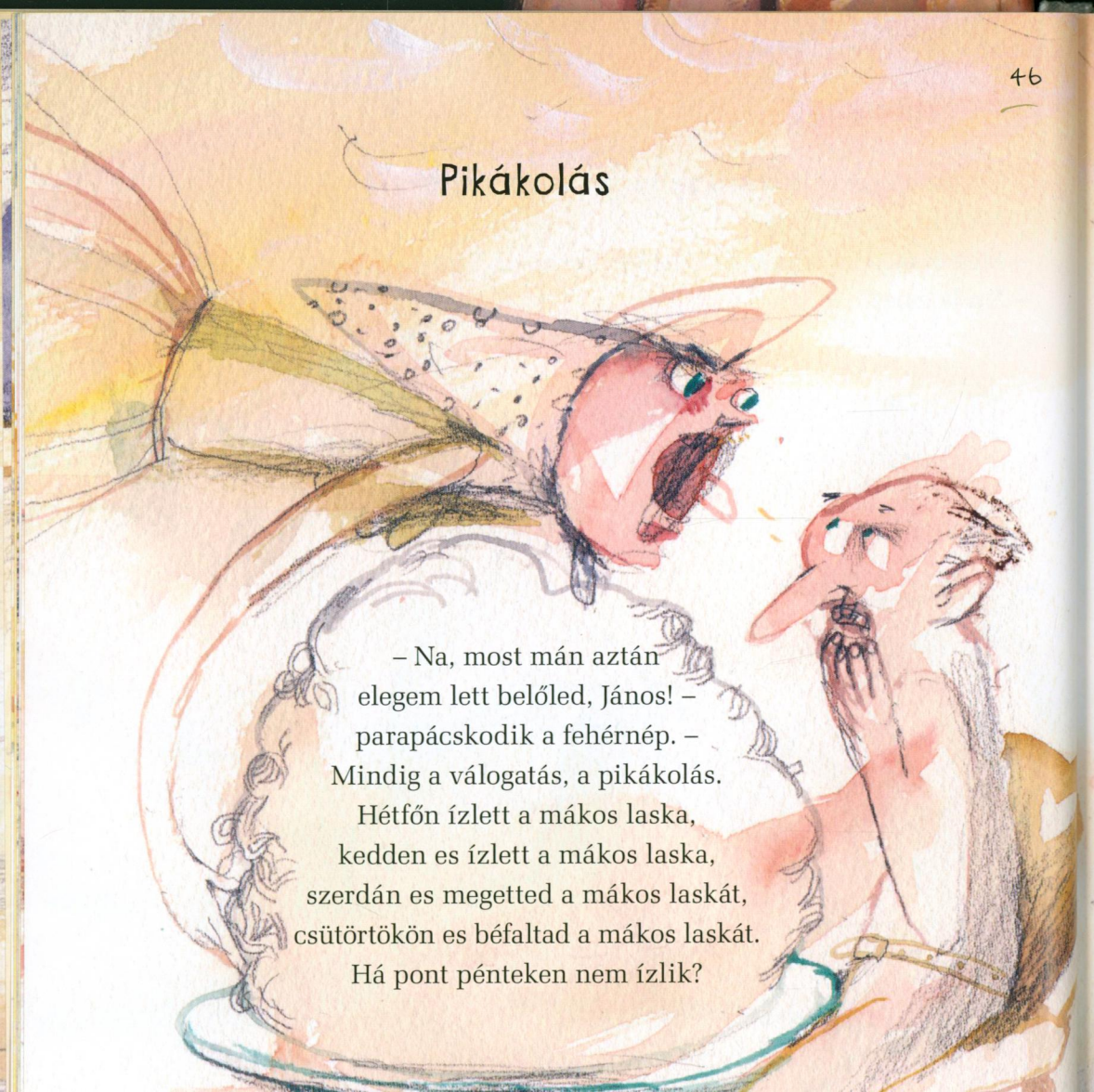

– Na, most mán aztán
elegem lett belőled, János! –
parapácskodik a fehérnép. –
Mindig a válogatás, a pikákolás.
Hétfőn ízlett a mákos laska,
kedden es ízlett a mákos laska,
szerdán es megetted a mákos laskát,
csütörtökön es béfaltad a mákos laskát.
Há pont pénteken nem ízlik?

Hörpögés

Ebédel a család, és a gyermek szürcsöl erőssen.

– Ne hörpögtess, fiam! – reccsen rá az apja, de a gyermek tovább szürcsöl.

– Ne hörpögtess, fiam, met képen töröllek!

A gyermek csak szürcsöl, rendületlenül.

– Utoljára mondom, az anyád úristenit, ne hörpögtess, met pofán váglak!

A legényke szemrebbenés nélkül nyeletlenkedik tovább.

Az atyafit elönti a dühü, jókora kujakot indít a kölök felé, de az elkapja a fejit, s az anyja kapja az ütést.

A legényke elkezd csúful röhögni, mire az apja:

– Ne röhögj, fiam, anyád es hörpögött!

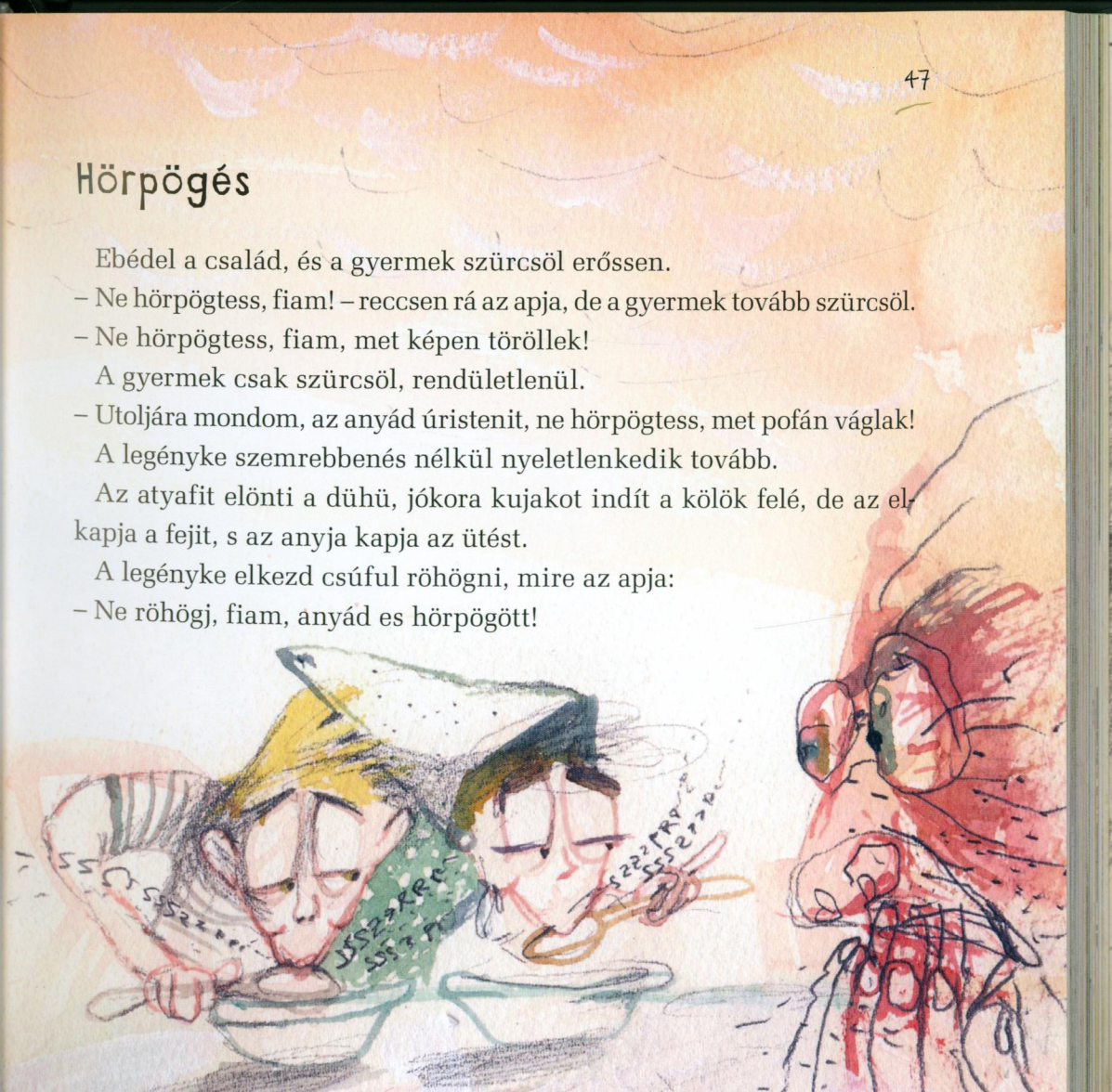

Az ágy közös, a pet nem

– Fiam, mit mókolsz a pokróc alatt?
– Fejem a petem, édesapám.
– S jutottál már valamire?
– Há még nem, édesapám.
– Akkor ejszen próbálkozz a magadéval.

Egy kis cigaretta, valódi finom

A székely család fát viszen a szekéren. A szekér felborul, s a rönkök mindenkit elborítanak. Kis idő múlva kikászálódik az apa, s reagyújt. Aztán előmászik a fiú, ő is reagyújt.

Néhány cigaretta múlva:

– Édesapám, anyámat nem szedjük ki a fa alól?

– Minek? Úgyse szivarazik.

Bűz

– Milyen büdösség van.
– Biztos a kutya vót.
– De hisz a kutya nincs es benn.
– Majd béjő.

Jobban van

– Te, Áront mégsem holnap temetik, hanem pénteken.
– Métt, jobban van?

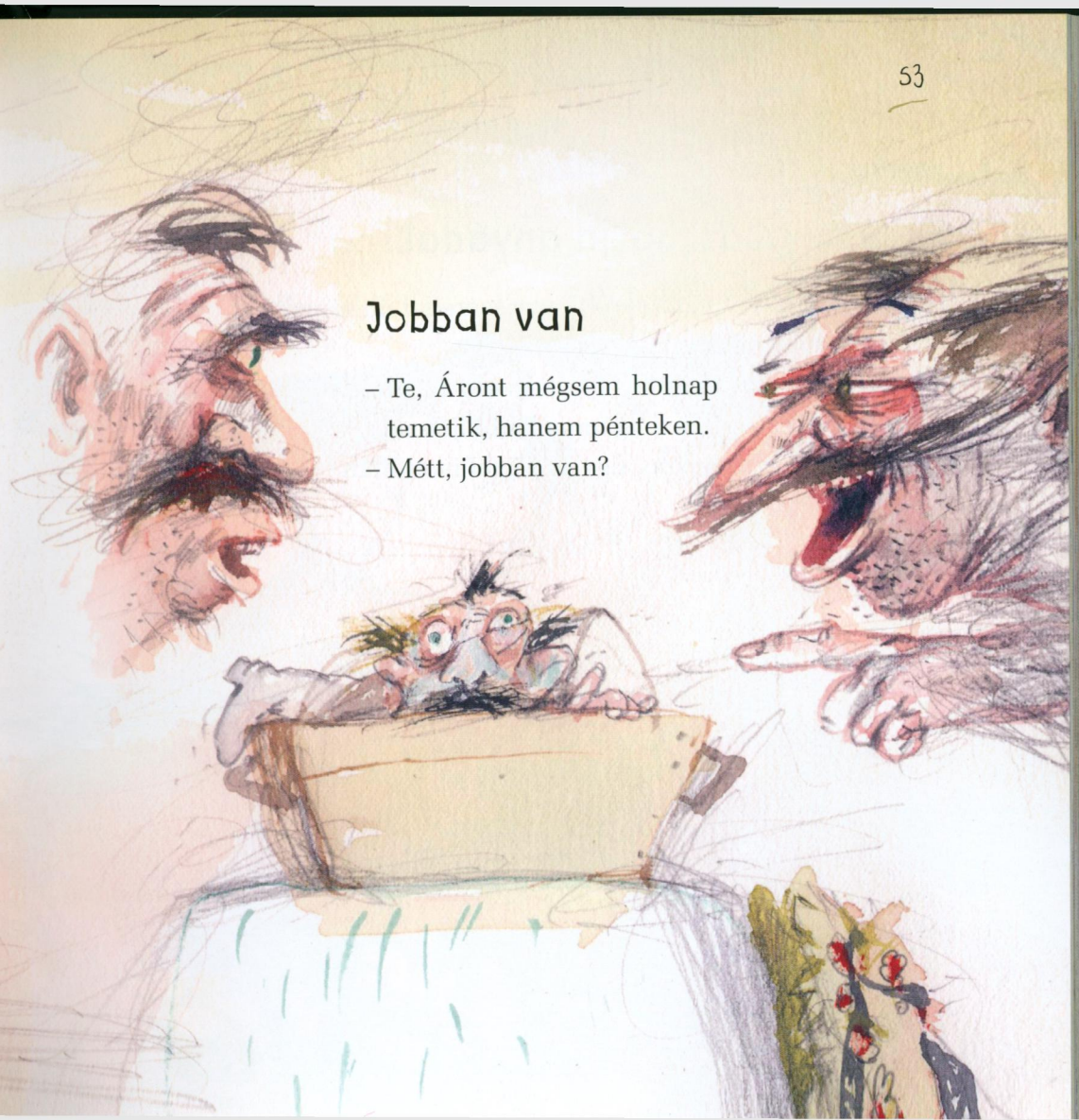

Aki megbaszhatja anyádat

Két székely duvatlankodik egy szeredai dühöngőben.
Megszólal az egyik:
– Na, én most menyek, s megbaszom az anyádat.
A légy is megáll a korcsoma levegőjében.
– Menjünk, édesapám, úgy es eleget ivott mán.

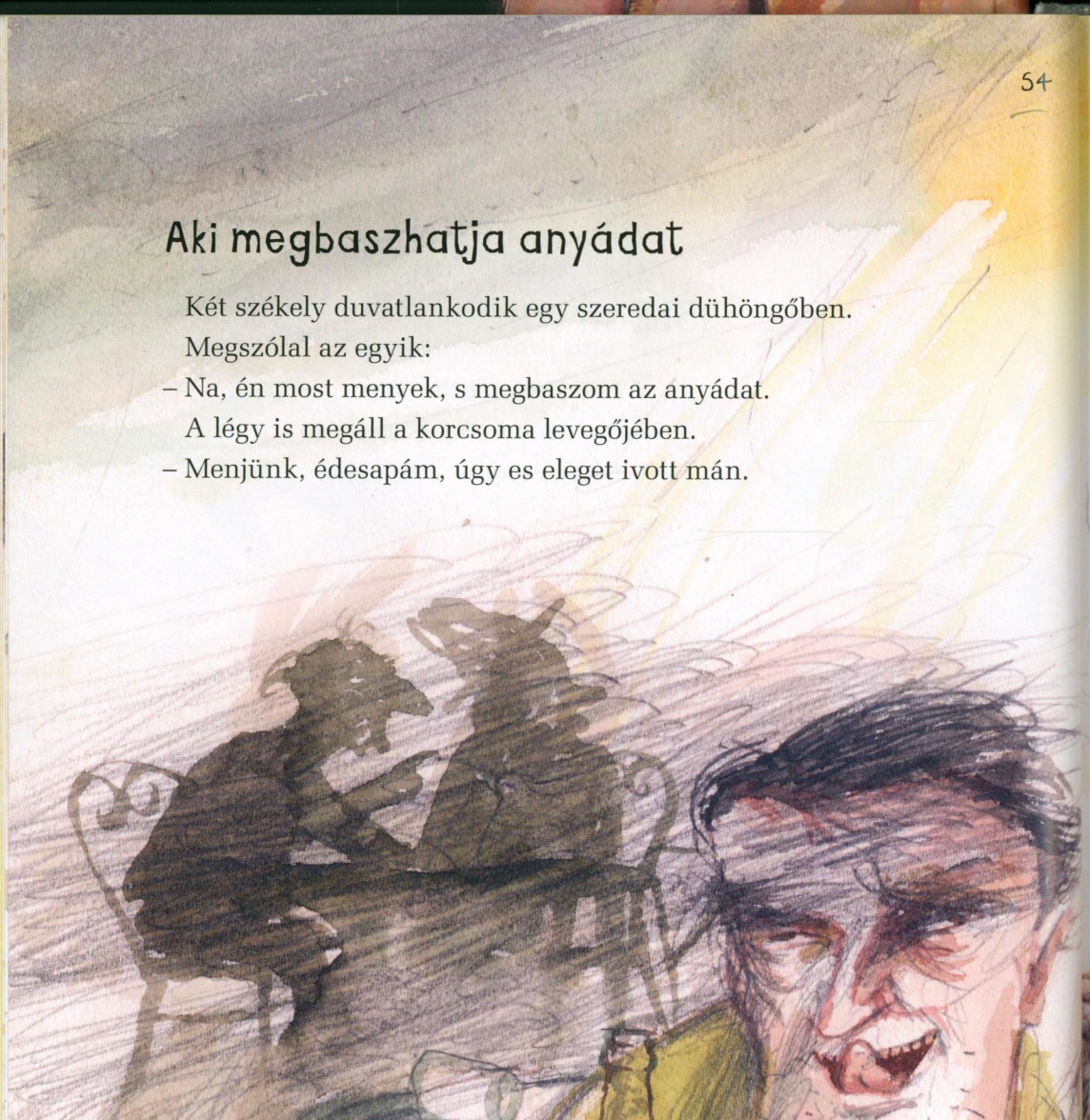

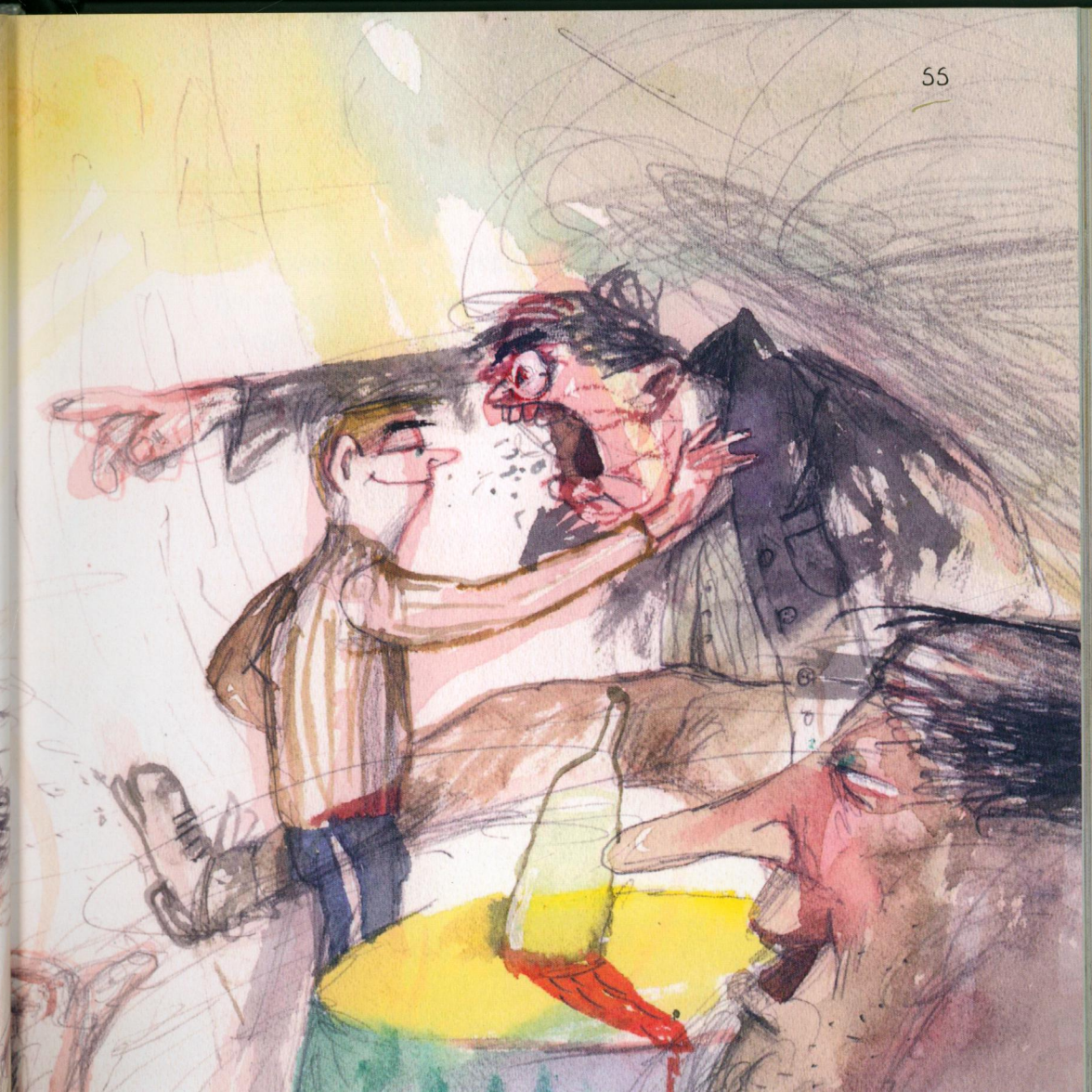

Nekem már fáj a kacagás

Hazaérkezik a legény, bényit a házba, s rémületeset lát. A szoba közepin szétmarcangolva hever a húga, s vér lep bé mindent. A következő szobában széttépve, vérbe fagyva találja az anyját. Kétségbeesetten béront a harmadik szobába, ahol ott ül az apja, ugyancsak csupa vér, s egy hatalmas vágás torzítja a képit.

– Te szentséges úristen! Mi történt, édesapám?

– Há, fiam, béjött a medve, széttépte a húgodat meg anyádat, nekem meg jól ellátta a bajomat.

– Atyaég! Fáj erőssen?

– Csak ha röhögök.

Csülkös fuszulykaleves

– Hé, szomszéd, métt van annak a diznyónak három lába?

– Métt, métt… Maga es mit gondol, ejszen levágom az egész diznyót egy fuszulykalevesétt?

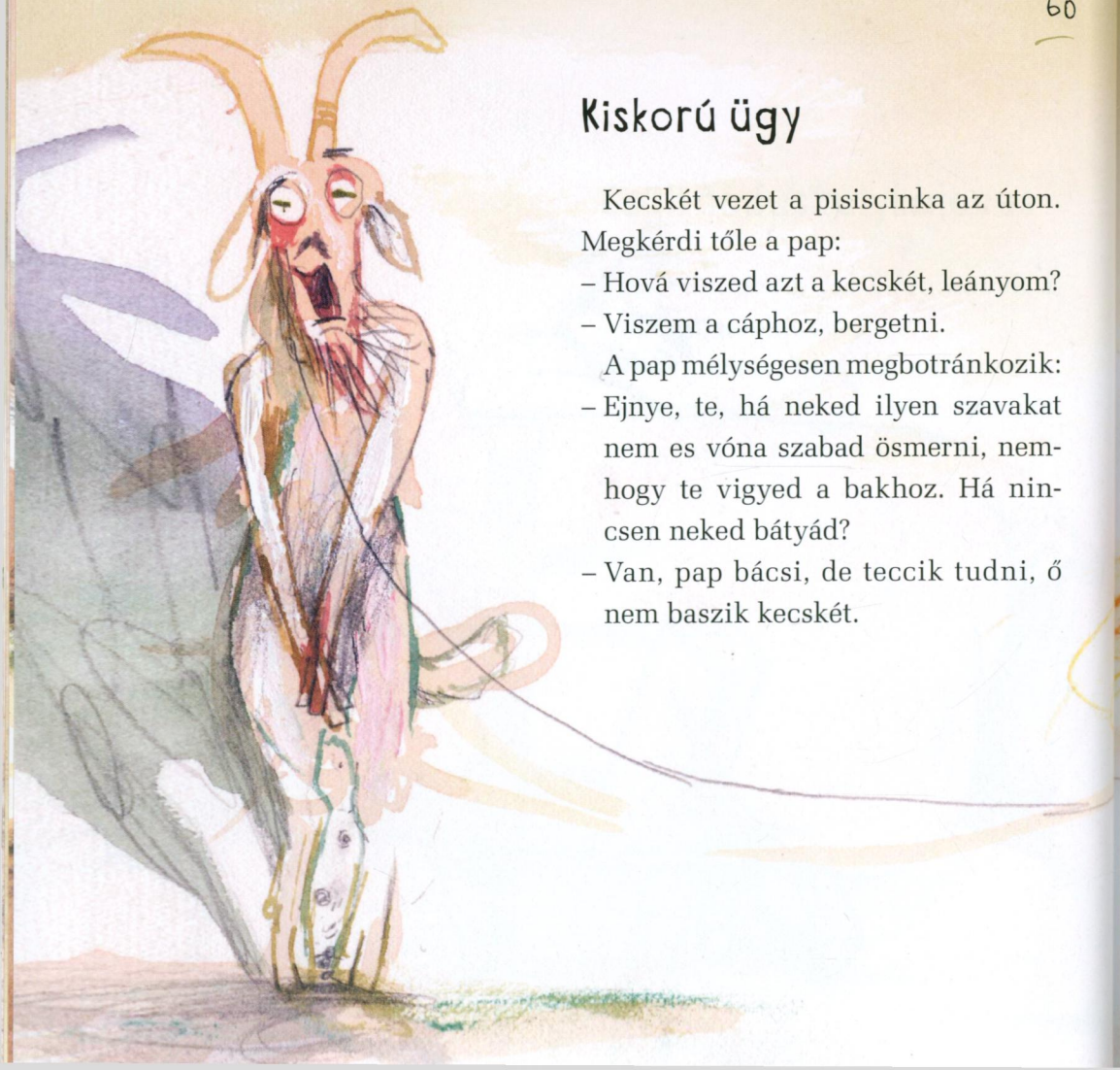

Kiskorú ügy

Kecskét vezet a pisiscinka az úton. Megkérdi tőle a pap:

– Hová viszed azt a kecskét, leányom?

– Viszem a cáphoz, bergetni.

A pap mélységesen megbotránkozik:

– Ejnye, te, há neked ilyen szavakat nem es vóna szabad ösmerni, nemhogy te vigyed a bakhoz. Há nincsen neked bátyád?

– Van, pap bácsi, de teccik tudni, ő nem baszik kecskét.

A féltékenység a síron túlig tart

Rákos lesz az öregecske. Elmenyen a fiával a dühöngőbe, fizet, mint a katonatiszt az egész duhaj társaságnak, s újságolja:

– Nem sokáig iszogatok köztetek, édes komáim, met hamarosan elragad engem az AIDS.

– Ez biztos, koma? – hüledeznek a többiek.

– Egészen biztos, a doktor papírt es adott róla.

A fia nem mer belészólni, de hazafelé menet megjegyzi:

– De édesapám, nem es AIDS-e van, hanem rákja!

– Tudom, fiam, de én így es, úgy es megkerálok, hanem így legalább egyik sem meri megbaszni az anyádat.

A karmester szerepe

Két atyafi Barassóban bóklászik. A nagyparkban éppen egy zenekar játszik a polgároknak.

Hallgatják, hallgatják a muzsikát, egyszer aszondja az egyik:

– Szép es ez, komám, csak az istennek sem értem, métt hadonászik az a cifra ruhájú ott elől, azzal a hitvány pálcájával.

– Még azt se tudod-e, te? Hajtja róluk a legyeket.

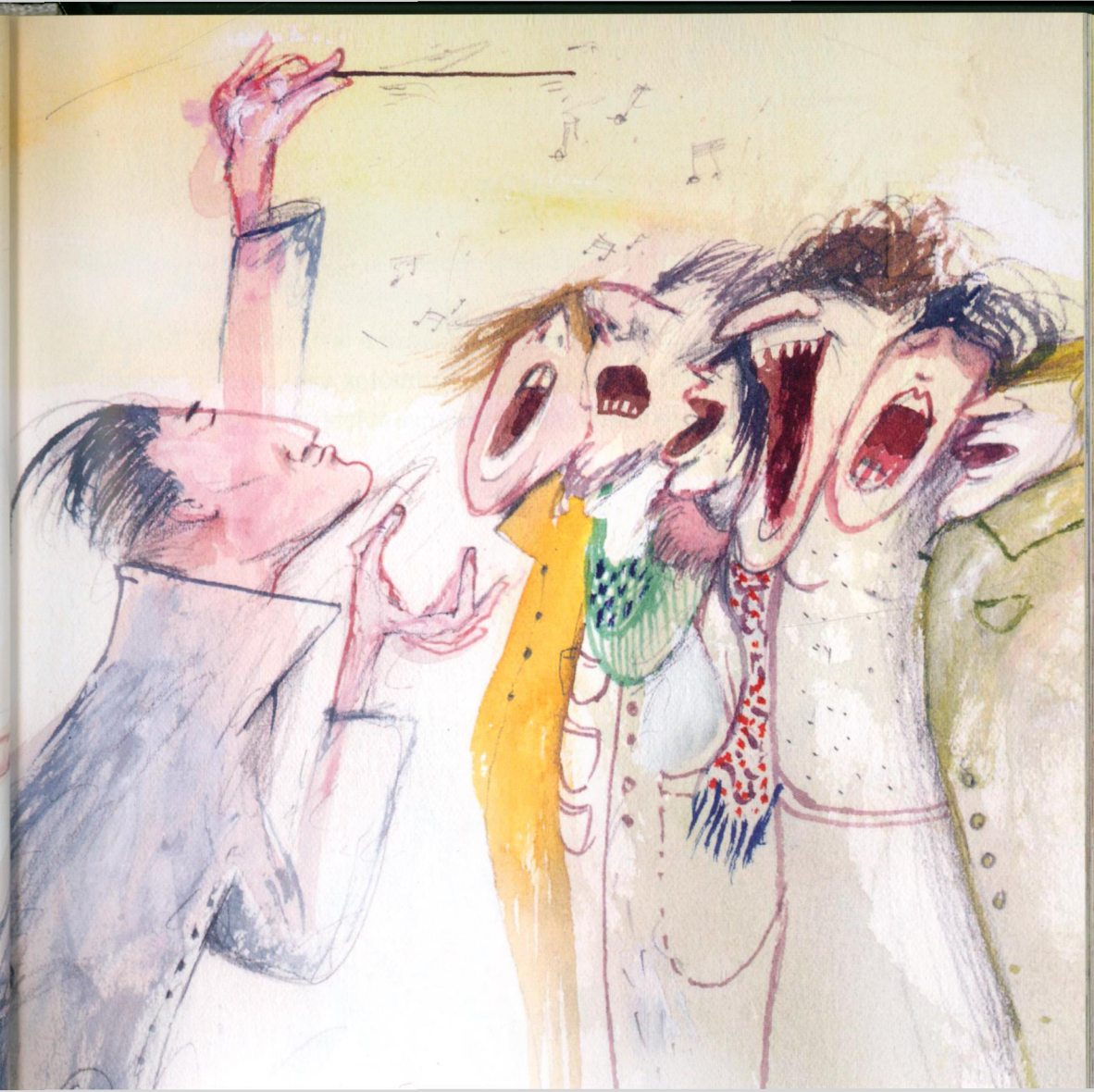

Természeti nép vagyunk

TURIZMÓ: Nehéz lehet itt az élet, ebben a nagy, szomorú szegénységben. Mit esznek maguk?

SZÉKELY ATYAFI: Münk-e? Há… csak amit a természet ád. Tegnapelőtt nyúl vót, vadasan. Tegnap fácán, szamótos vackorkörte-pirével. Ma meg csak szarvasbélszín jutott, kukujzamártással. Tuggya, tápra nem futja errefelé.

A legrosszabb, ami történhet

A székely család a román tengerparton nyaral. A hétéves legényke elbóklászik, elvész, órák múlva viszik vissza a kétségbeesett szülőkhöz a rendőrök. A gyermekecske rőköl, nyekereg:

– Jaj, édesapám, jaj, édesanyám, én úgy megjedtem, én annyit sírtam. Aszittem, még a végén valami oláh családhoz kerülök.

Csend a lelke mindennek

Az atyafi egyedül, búvalbaszott pofával falatozik a csíki vendéglőben. Élőzene van, mulatóst játszanak, de unottan. Az atyafi odainti a pincért:

– Mondja csak, pincér úr, a zenekartól lehet kérni, hogy mit jáccanak?

– Há hogyne, kedves uram. Mi volna a kévánsága?

– Szóljon nekik, ejszen jáccanak inkább pókert.

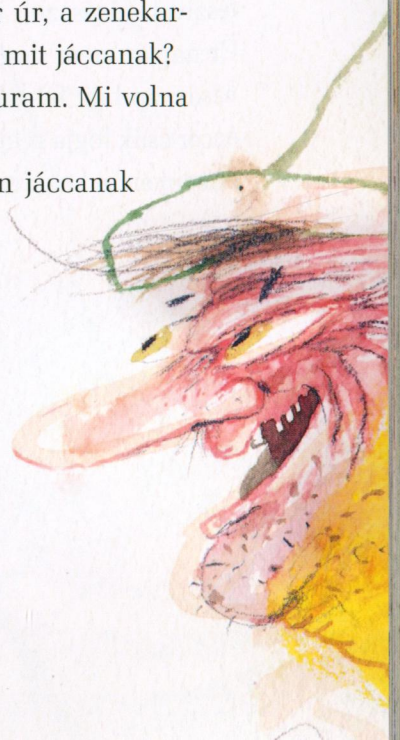

A lét elviselhető könnyűsége

A székely favágó két évtizeden keresztül vágja a fát fenn a Hargitán, fészivel, fűrésszel, druzsbával, hétfő hajnaltól szombat estig, csak az Úr napján nem dógozik. Nem jár sehová, se bálba, se diszkóba, csak vasárnap hajt fel néhány sört a bodegában. A pénzt élire teszi, aztán eccer csak fogja magát, az egész kuporékot magához veszi, s Barassóba elmenyen, a kaszinóba.

Ott a ruletten a pirosra az utolsó lejig felteszi, ki es jő a fekete hetes, s a sok pénz mind elúszik. Mire az ember, szemrebbenés nélkül:

– Könnyen gyütt –
könnyen es menyen.

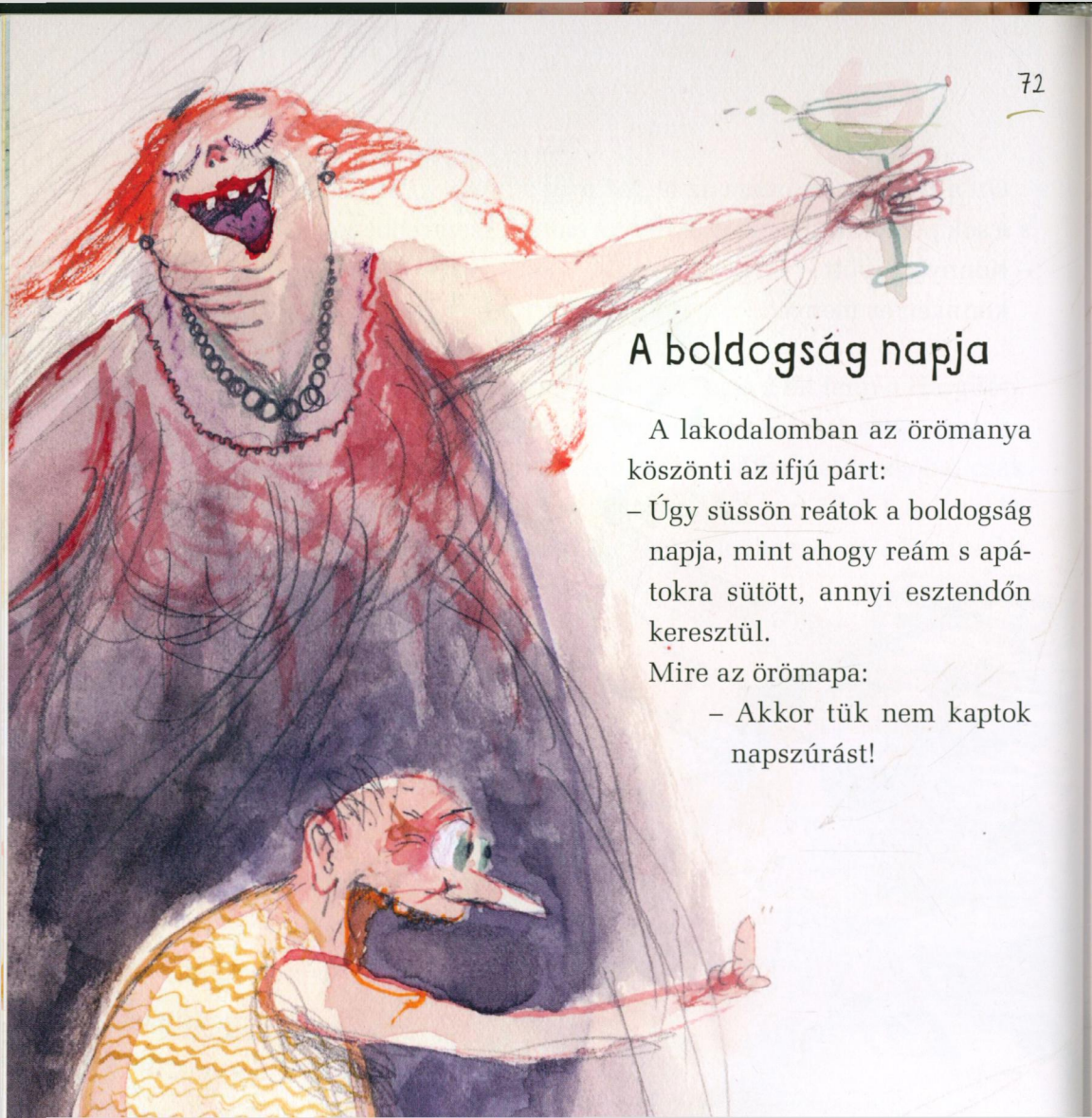

A boldogság napja

A lakodalomban az örömanya köszönti az ifjú párt:

– Úgy süssön reátok a boldogság napja, mint ahogy reám s apátokra sütött, annyi esztendőn keresztül.

Mire az örömapa:

– Akkor tük nem kaptok napszúrást!

S(z)ótlanság

A székely gyermekecske szépen növöget, mindenben olyan, mint a többiek, csak épp az istennek meg nem szólalna. Már hatesztendős, de még mindig hallgat, már tízesztendős, s még egy szót nem szólt. Hordják az orvosokhoz, de azok sem jönnek rea, mi az oka. Hát elkönyvelik némának.

Vasárnapi ebédhez ül össze a család. A tányérokban gőzölög a jóféle tikleves. A kölök belékanalazik, egyet fintorog, s megszólal:

– Ejszen kéne még só belé!

Mindenki felszökik, oda s vissza vannak a csudálkozástól.

– Hát te beszélsz, fiam! – így az anyja.

– Beszélek há.

– De az úristen szerelmére, eddig métt nem mondtál soha semmit?

– Met eddig mindig elég sós vót a leves.

Itt ne, beszélgetünk

Két atyafi találkozik a rengetegben.
– Adjonisten!
– Fogadjisten!
Leülnek egy kidőlt fára. Miközben ott üldögélnek, cseperegni kezd.
– Megeredt.
– Meg.
Egy félóra hallgatás, közben egyre jobban szedi a záporeső. Arra jár az erdész.
– Há magik meg micsinálnak ebben a büh esőben?
– Itt ne, beszélgetünk!

SOMOGYI KÖNYVTÁR 963925 1881

Az elveszett fiú

Éppen szünetel a csepű rádió, mert a fehérnépek bémentek valamit matatni. Az öreg atyafi szúnyókál a ház előtti kispadon. Arra riad fel, hogy egy fáin Mercedes fékez a ház előtt. Kiszáll belőle egy erőssen elegántos öltönyű legény, és aszondja:

– Emlékszel rám, fater? Én vagyok a fiad, akit elküldtél tíz esztendeje a városba cigiért. Azóta híres lettem, és büdösül meggazdagodtam.

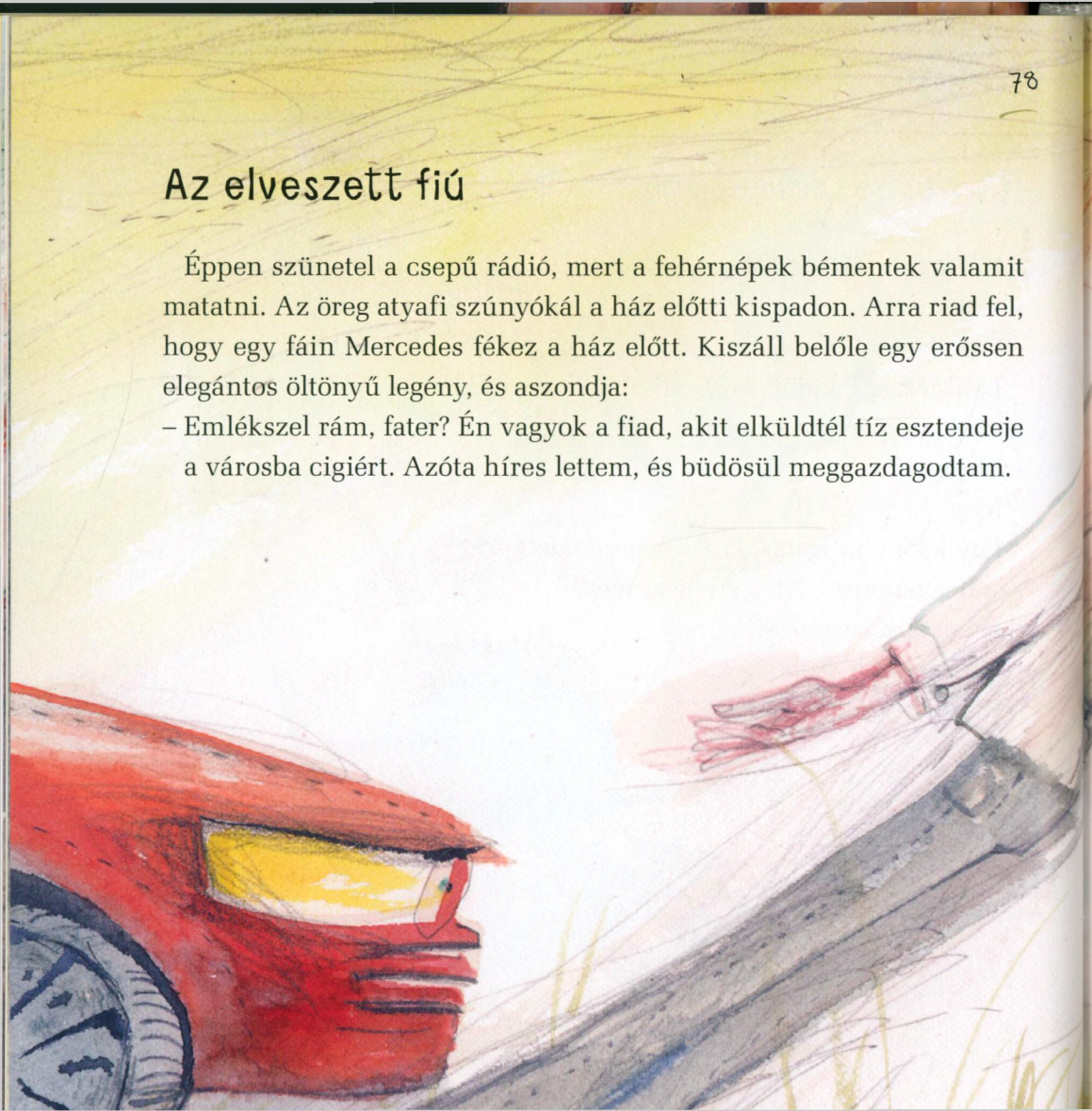

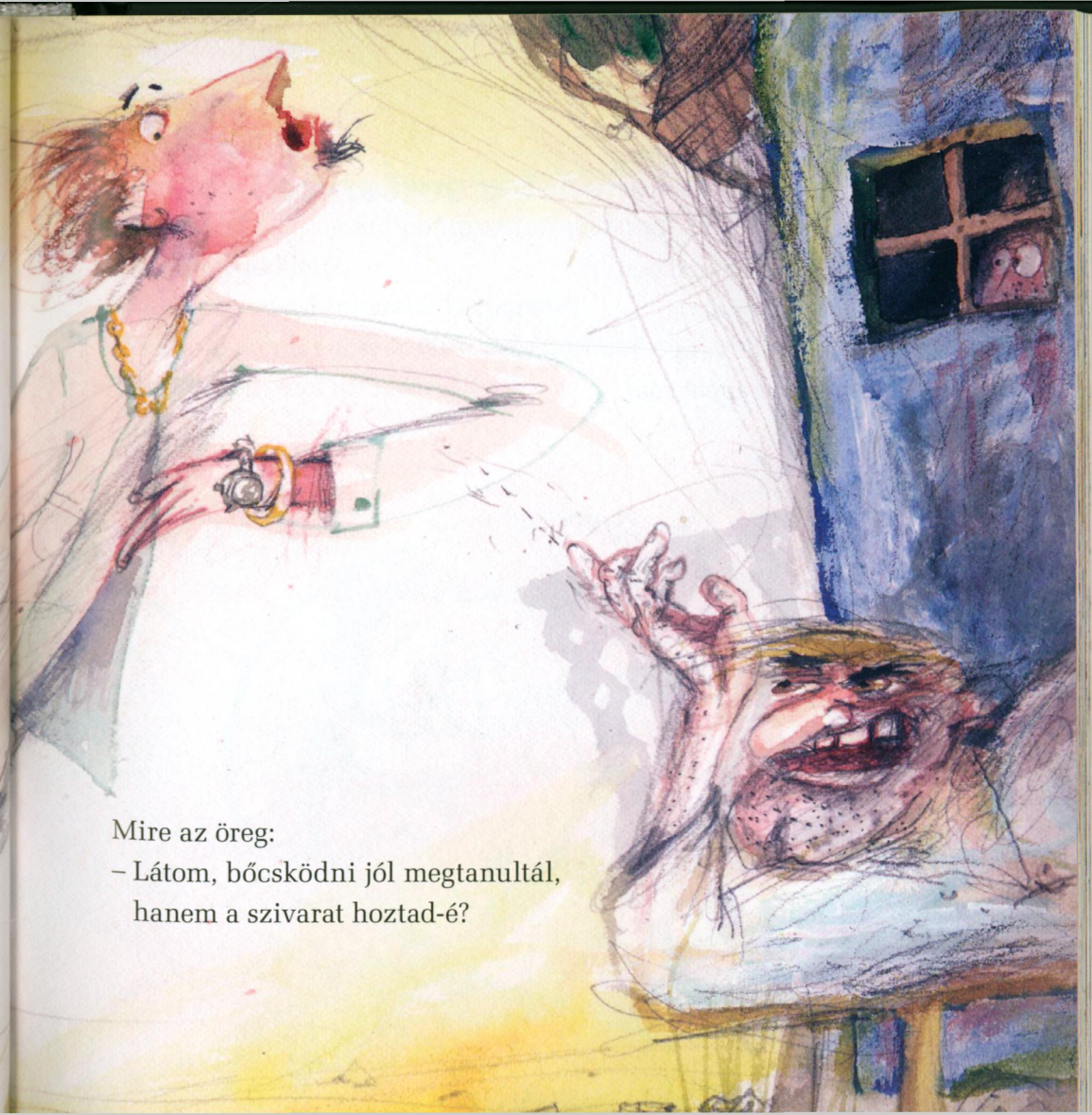

Mire az öreg:

– Látom, bőcsködni jól megtanultál, hanem a szivarat hoztad-é?

Miért visszük a tehenet a doktorhoz?

– Há hová hajtja azt a tehenyt?
– Én biza a doktorhoz.
– Métt? Beteg a hitvány?
– Nem az, egy cseppet sem.

– Ejszen nem ád elég tejet az a teheny?
– Húsz litret tejel hajszálpontosan mindennap!
– Netán meddő lett?
– Dehogyis, tavasszal kettőt borjadzott!
– De hát akkó mi a faszér viszi a doktorhoz?
– Ejszen azétt, met az övé.

Nem könnyű medvét fogni

Rikótozik a székely legény az apjának:
– Édesapám, fogtam egy medvét!
– Ügyes vagy, fiam. Akkó hozd ide!
– Nem tudom, met el nem engedne!

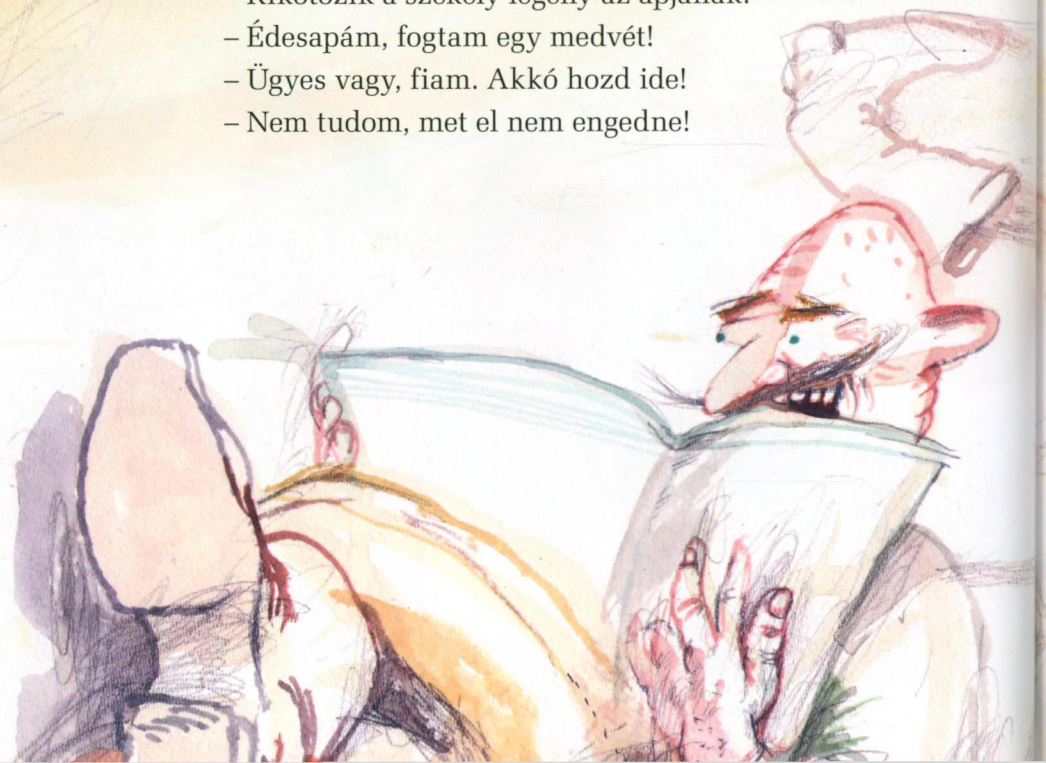

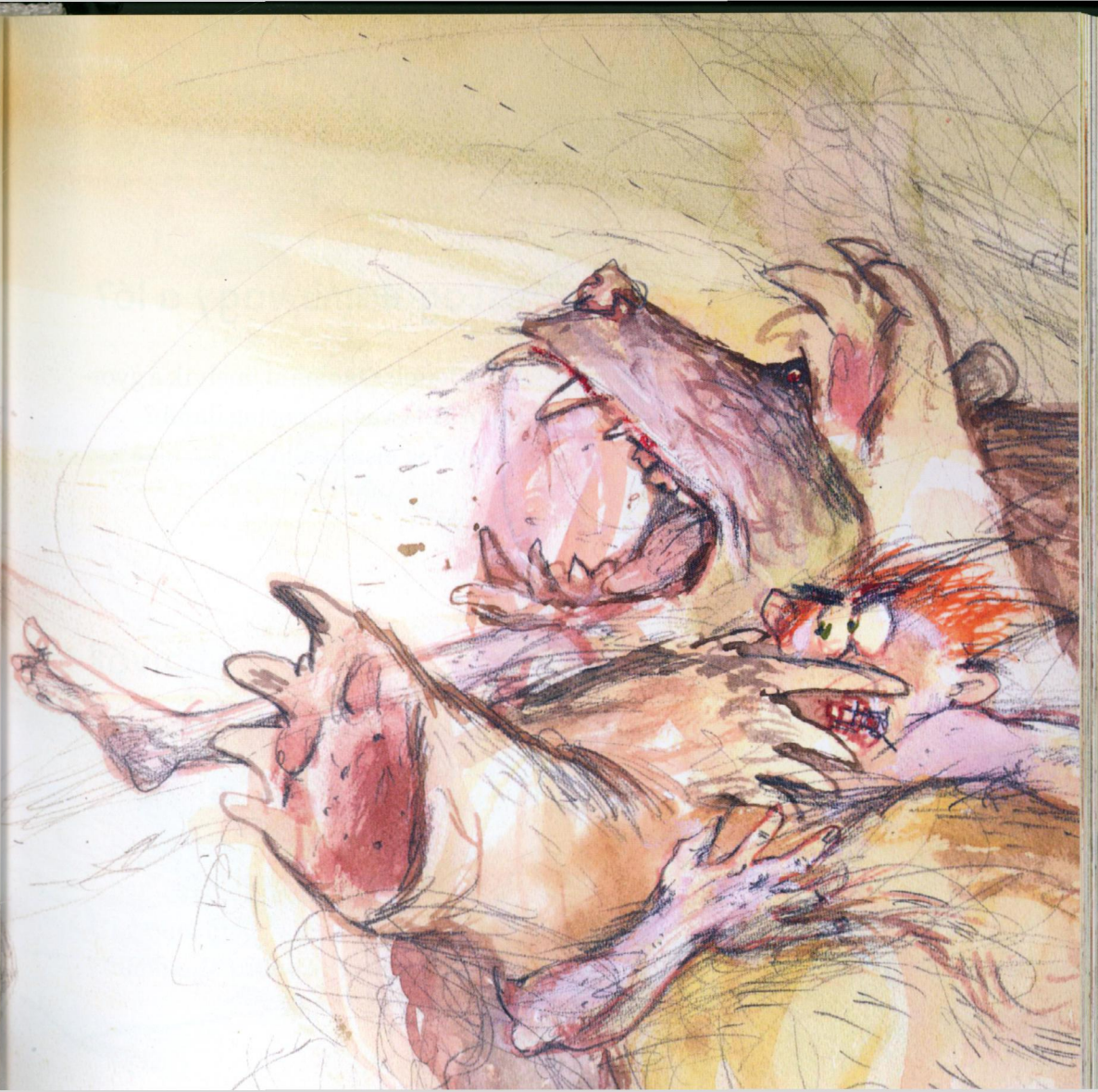

Postagalamb vagy a ló?

– Mit gondolsz, komám, melyik a gyorsabb? A ló vagy a postagalamb?
– Há gyalog ejszen a ló.

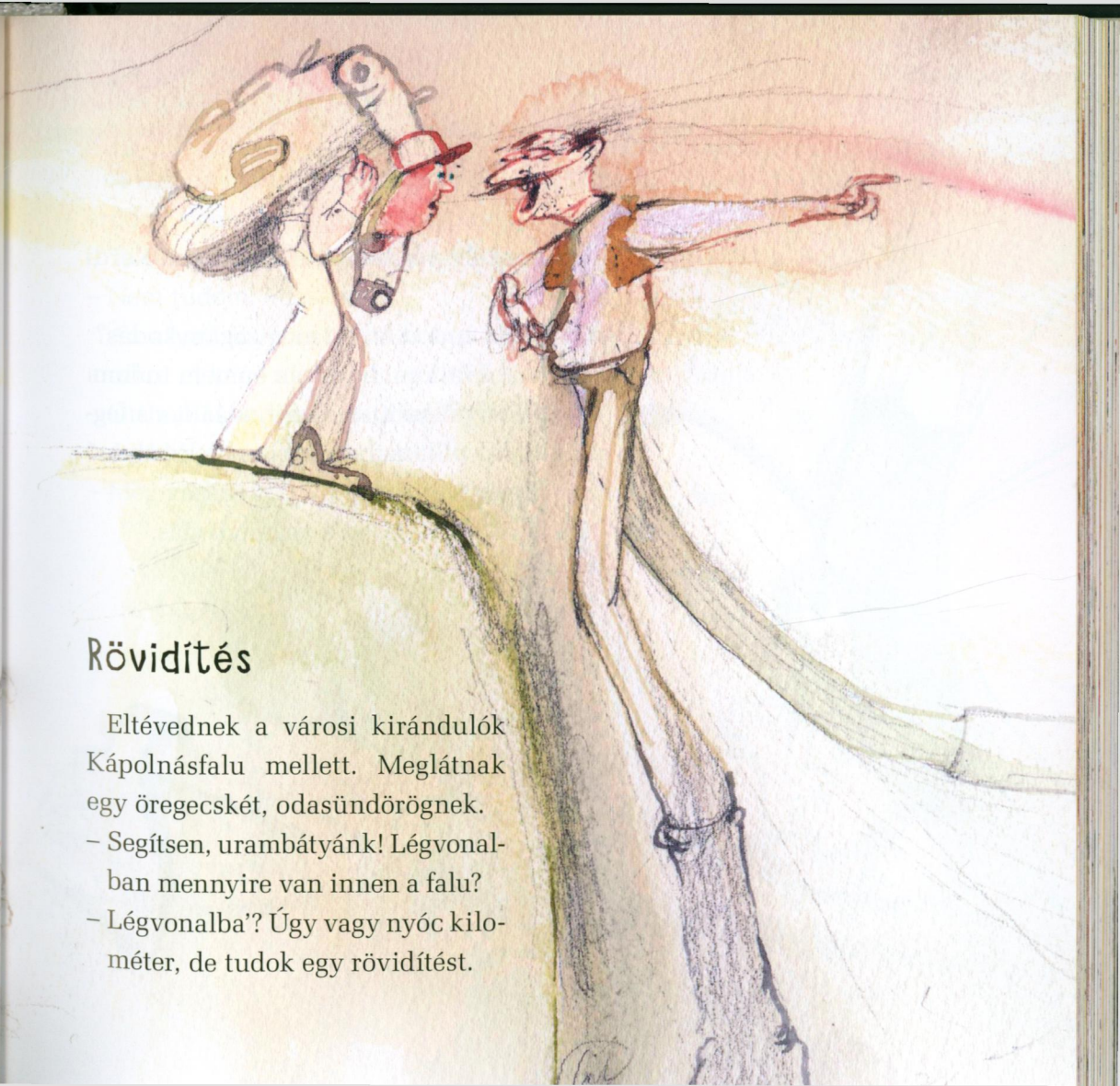

Rövidítés

Eltévednek a városi kirándulók Kápolnásfalu mellett. Meglátnak egy öregecskét, odasündörögnek.
– Segítsen, urambátyánk! Légvonalban mennyire van innen a falu?
– Légvonalba'? Úgy vagy nyóc kilométer, de tudok egy rövidítést.

Vagánykodás

Két székely vágja a fát az erdőben. Kérdi az egyik:

– Te koma, tudod te, mi az a vagánykodás?

– Koma, bévallom, hogy biz én nem tudom.

A székely fölhajítja a fészit, alááll, s a legeslegutolsó pillanatban ugrik el a lezuhanó szerszám alól.

– Na látod, komám, ez a vagánykodás.

A komának erőst megtetszik a dolog. Másnap a fiával menyen ki az erdőre, s gondolja, megmutatja, mit es tanult.

– Te fiam, tudod te, mi az a vagánykodás?

– Nem tudom, édesapám.

Az atyafi igyenest a bühnagy ródalófészit hanyítja fel, s alááll, de amikor el kéne ugrani, megbotlik, s a fészi agyoncsapja.

Otthon az anyja kérdi a legénykét:

– Apád hol van, fiam?

– Még vagánykodik künn a rengetegbe.

Örömszerzés

A székely az utcán egy zsebkutyát lóbál a pórázon.
Kérdi egy másik:

– Hé, te, métt lóbálod azt a szerencsétlen párát a fejed fölött?
– Azétt, hogy örömet szerezzek neki!
– Ejszen örül az ilyesminek, há beteg ez a macskakutya?
– Ennek még nem, de majd ha leteszem a fődre…

Ganyéhányás

– Micsinálsz, komám?
– Ganyét hányok!
– Métt, mit ettél?

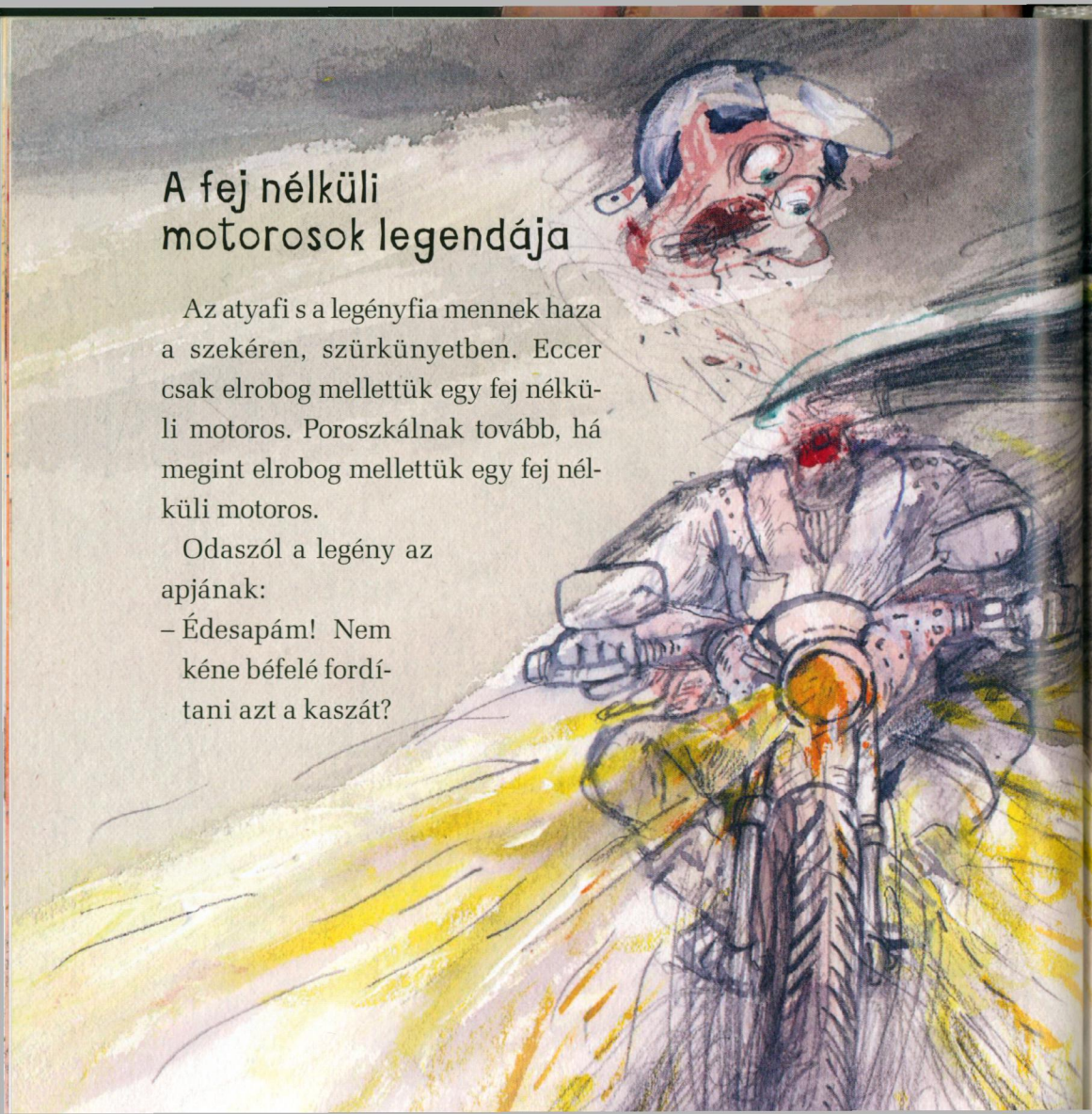

A fej nélküli motorosok legendája

Az atyafi s a legényfia mennek haza a szekéren, szürkünyetben. Eccer csak elrobog mellettük egy fej nélküli motoros. Poroszkálnak tovább, há megint elrobog mellettük egy fej nélküli motoros.

Odaszól a legény az apjának:

– Édesapám! Nem kéne béfelé fordítani azt a kaszát?

Gondolkodom, tehát vagyok

A juhász a botjára támaszkodva bambul a legelőn. Arra megy a másik juhász, s kérdi tőle:

– Há te meg itt micsinálsz?

– Gondókodom.

– És hol van a nyájad?

– Azon gondókodom.

Tudni és bírni

– Áron bátyám! Aztán tud-e még?

– Hát hogyne tudnék! Csak mán nem bírok.

Akasztás

Áll a székely az akasztófa alatt, nyakában a kötéllel.

Kérdi a hóhér:

– Na, öreg, mi az utolsó kívánsága?

Az atyafi makacsul nem mond semmit. A hóhér megunja, s elkezdi noszogatni a kötelet, a hurok lassan reaszorul az ember nyakára. El is kezd kapálózni, de irgalmatlanul. A hóhér azt hiszi, hogy mégiscsak meglett az az utolsó kívánság, úgyhogy elengedi a kötél végét. Mire a székely krákogva, köhögve:

– A kurva istókodat, te ganyé. Há nem szinte megnyuvasztottál!?

Humorban nem ismerünk tréfát

A székely s a fia elmennek fát vágni. Vágják, vágják, ég a kezük alatt a munka, de közben baszogatják egymást, főleg az apja a fiát, és mi tagadás, ma az apa sokkal jobb formában van, szétszívatja, porig alázza a legényt.

A fiú agyát a dühü elönti, és belévágja a fészit az apja hátába.

– Fiam, ez direkt vót, vagy csak úgy viccből? – kíváncsiskodik az apja.

– Ez nagyon is direkt vót, édesapám – feleli a fia.

– Akkor jól van, met viccnek azétt durva lett vóna.

Az életmentő fenyőfa

Egyiptomi társasutazásról tér meg a módos székely, s bőcsködik a komáknak a bodegában.

– Aztán a sivatagban es vótunk. Az asszony a csoporttal elment a púpos tevékkel, én gyalog matattam, met a púpos tevét én es kipróbáltam, de hánytam, úgy billegett. S akkor jött az oroszlán. No, én itt most bévallom, hogy úgy felszaladtam a legközelebbi fenyőfára, hogy ilyen gyorsan fát ember még meg nem mászott.

– De koma, ejszen a sivatagban nincs es fenyőfa.

– Koma, amikor jő az oroszlán, te nem nézed, hogy van-e vagy nincs, hanem iszkolsz felfelé.

A tehén kereke

A székely hajtja a tehenét Kézdin, a járdán. A rendőr reareccsen:
– Azonnal vezesse a tehenét az útra! A járda a gyalogosok számára van!
– Igen? És maga szerint a tehenynek kereke s motra van?

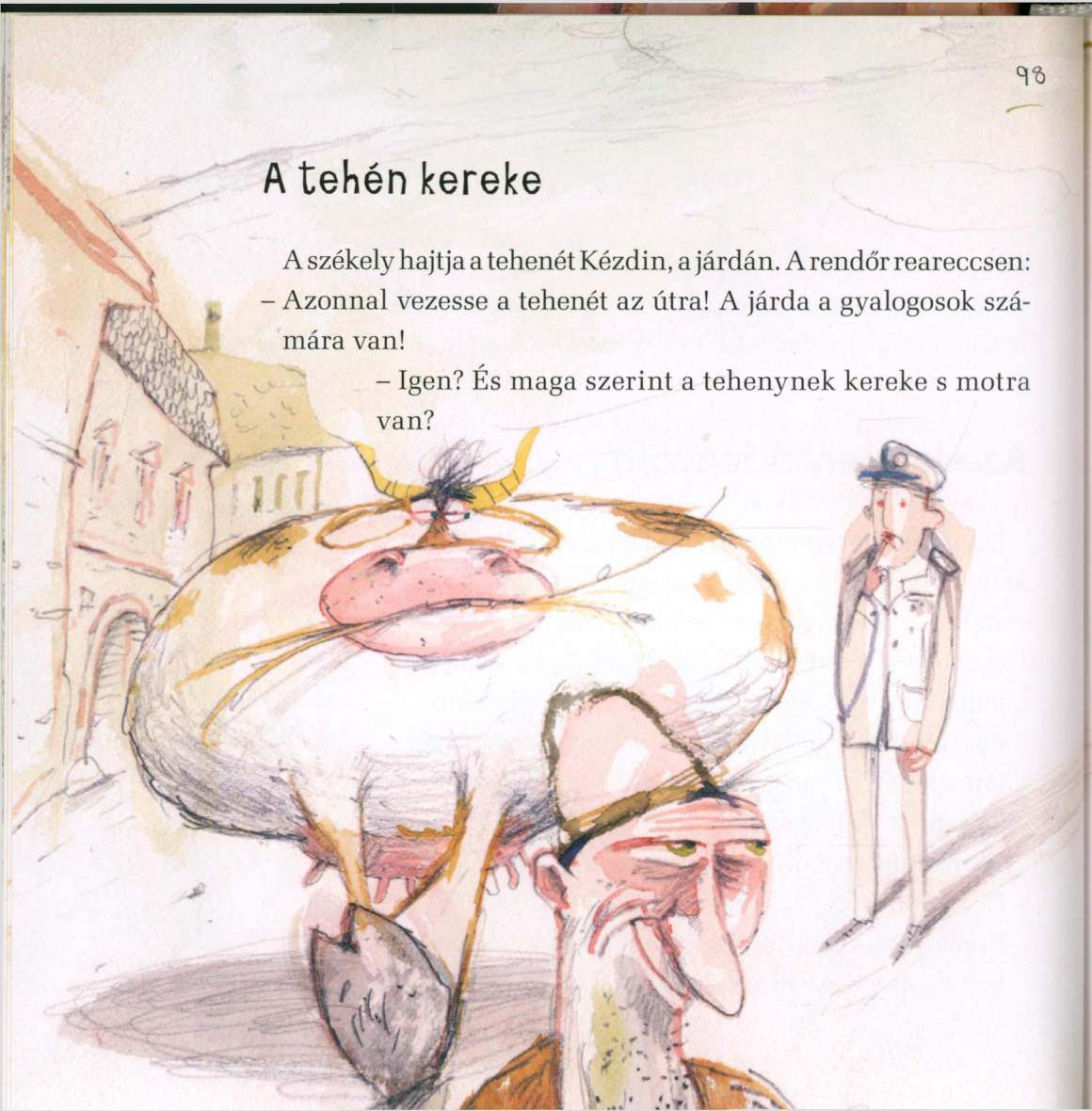

Barchoba

I.
– Göndörödik?
– Ejszen.
– Kunkorodik?
– Ejszen.
– Penderedik es?
– Ejszen.
– Dezoxiribonukleinsav?
– A'!

II.
– Tárgy?
– Nem.
– Fogalom?
– Ejszen.
– Empiriokriticizmus?
– A'!

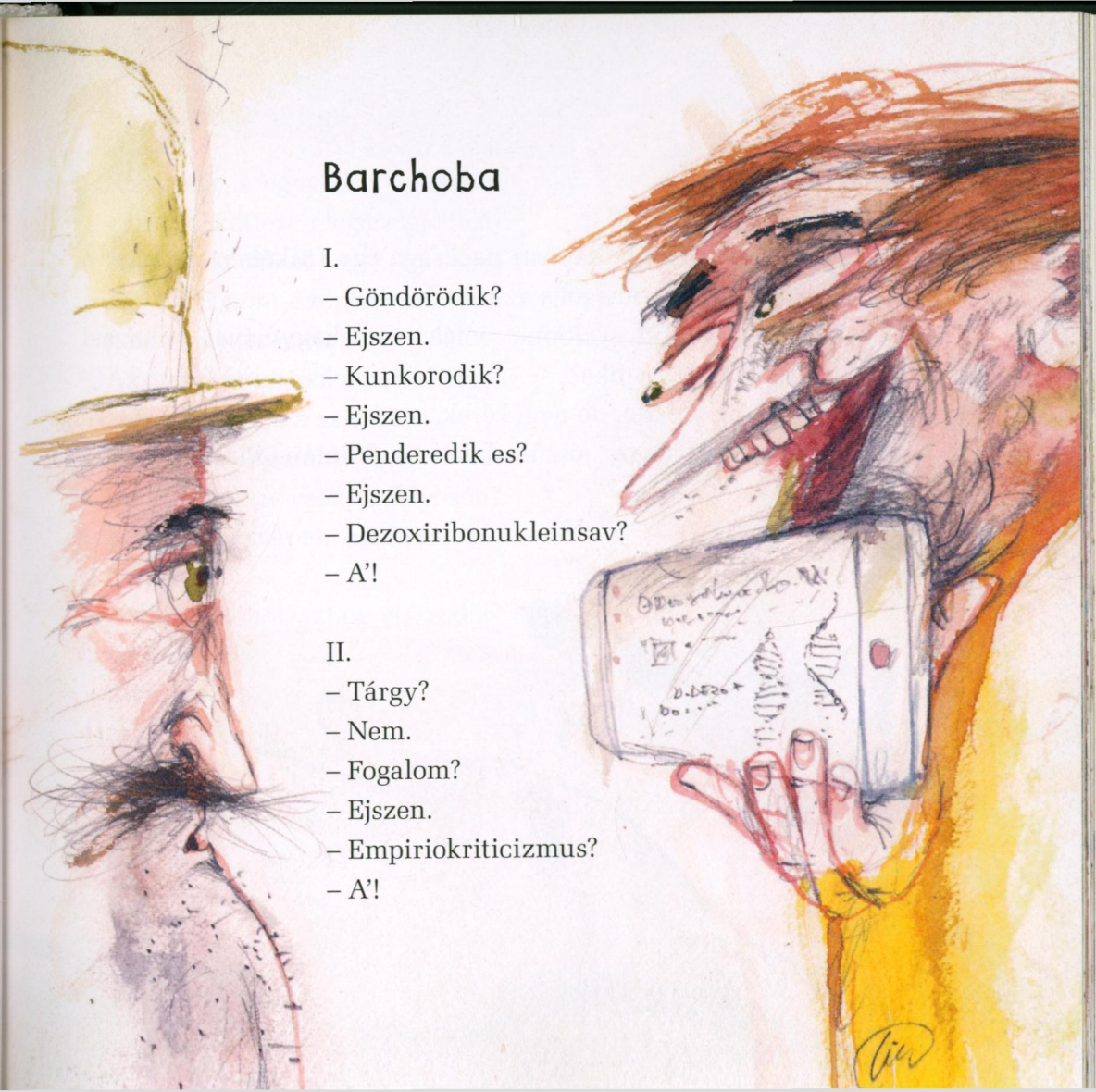

Udvarlás

A székely atyafi és a budapesti naccsága egy fülkében utaznak a vonaton. Az atyafi kicsomagolja az elemózsiát.

– Naccsága, egy csepp szalonnát jóféle vereshagymával s havasi burduftúróval megkóstol-e?

– Nem, köszönöm szépen, de nem kérek.

Az atyafi vállat von, jóízűen falatozik. Miután jóllakott, előhúz egy üveget.

– Naccsága, s egy korty oroszhegyi háziszőttest a legeslegjobbjából nem kérne-e?

– Jaj, köszönöm szépen, de soha nem élek alkohollal.

Az atyafi guluttyol a pálinkából. Aztán előkotorja a szivarat.

– Naccsága, legalább egy finom Carpaţit elszív velem a folyosón?

– Köszönöm szépen, de nem dohányzom.

A fülkeajtóból aztán visszadörmög a székely:

– Ezek után a baszást meg se merem kérdezni.

Kinek a dóga?

Az atyafi pipázgat a verondán, s hát jön az asszony, sírva-dúlva-fúlva:

– Te János! A Sára terüben van!

– Az az ő dóga – dörmögi az atyafi.

– De aszondja, tőled van a gyermek!

– Az meg az én dógom.

– Te, én viszem a kutyát, s belényu-vasztom magam az Oltba!

– A kutya marad, a többi a te dógod.

Hajadonfejt

Az atyafi kucsma nélkül álldogál a csíki fagyban, a háza előtt. Jő a komája:

– Komám! Há métt áncsorogsz te itt künn ebben a mucsok hidegben?

– Én azétt, komám, met az asszonyt móresre tanítottam, aztán most kéne egy bátor ember, aki ki merné hozni a kucsmámat.

Ülőhely mindig van

A városi úr kinyitja a vonatfülke ajtaját. Bent nyóc székely néz föl egyszerre.

– Van itt ülőhely?

– Van há.

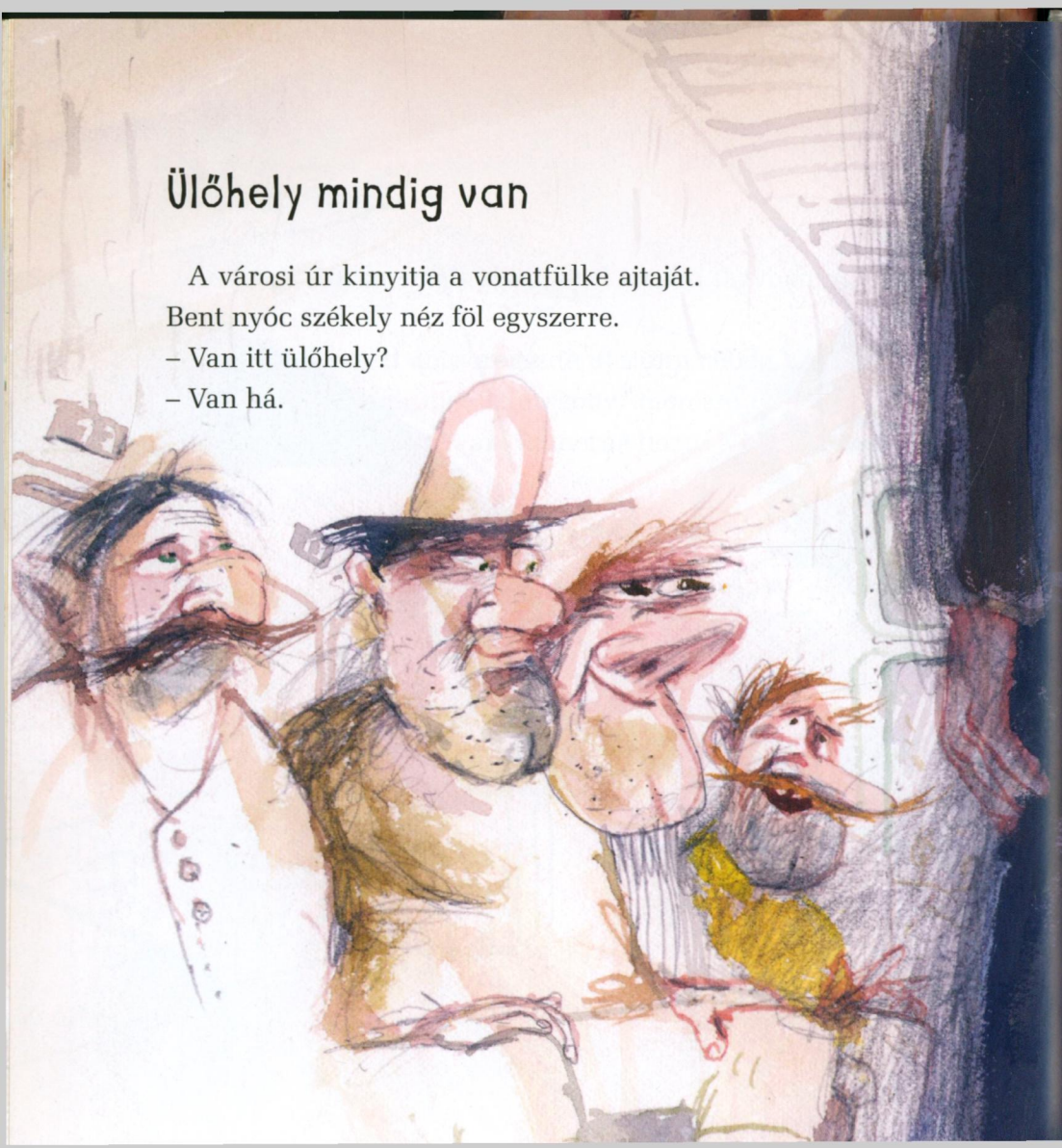

– Hol? – néz körül az úr.

– Há itt ne, alattunk.

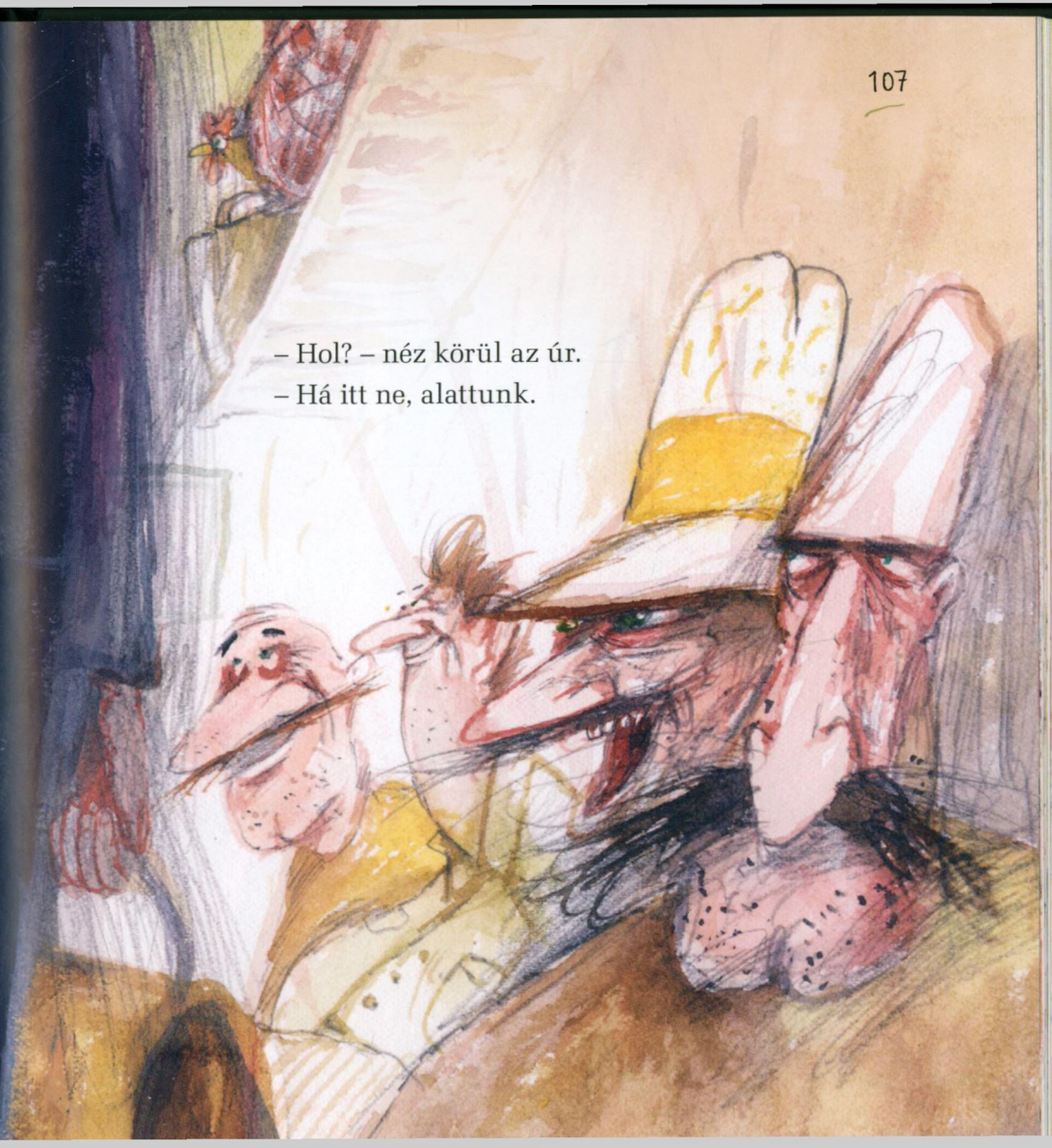

Csak ha esik

– Hé, kocsis, beázik a tető. Így van ez mindig?
– Csak ha esik, tekintetes úr.

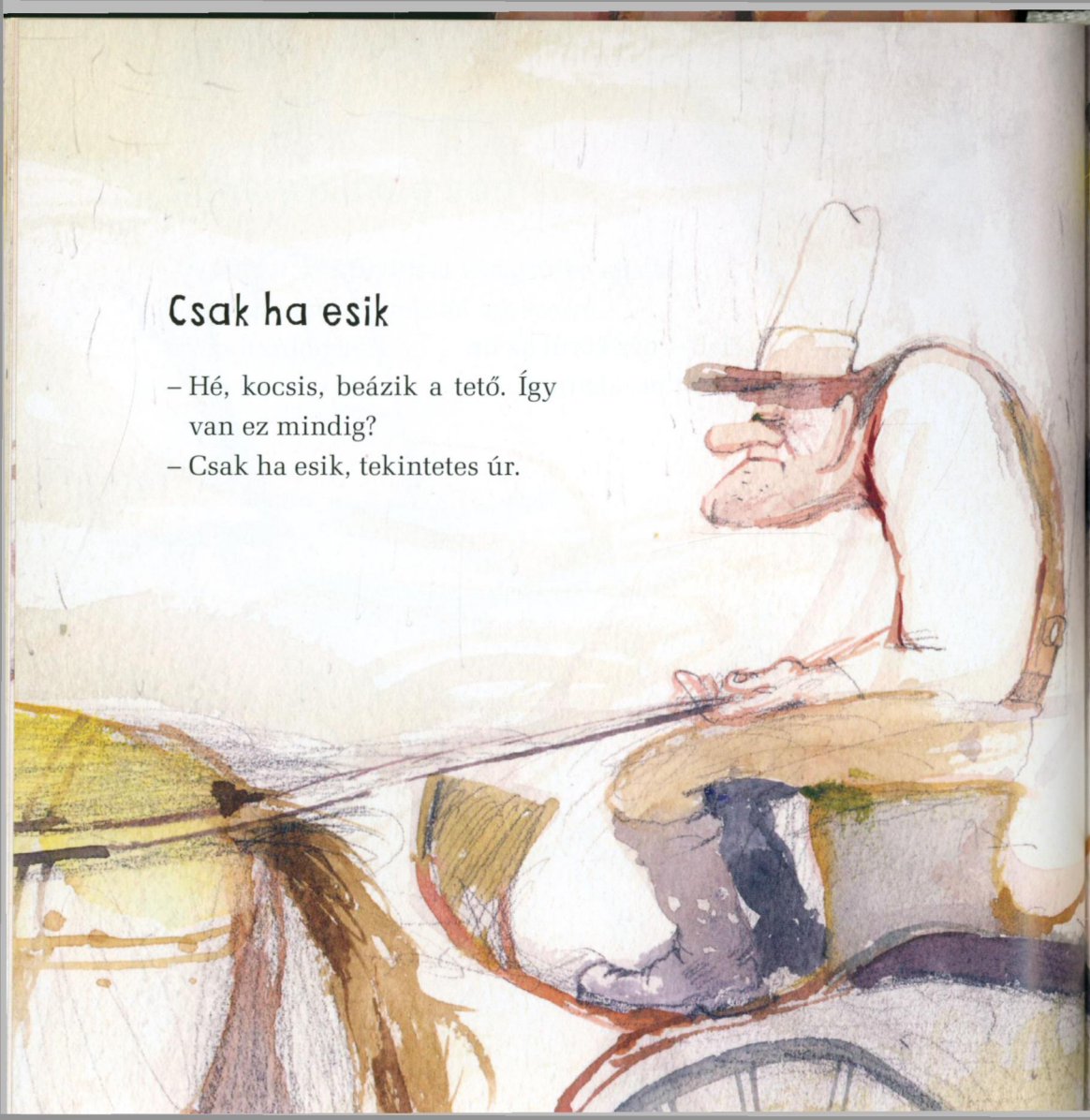

Ha a kanász úr lenne

Két disznópásztor álmodozik:

– Te komám, micsinálnál, ha gazdag úr lennél?

– Ejszen lóhátról őrözném ezeket a diznyókat.

Az Értől az Óceánig

TURIZMÓ: Mondja, gazduram! Ha itt az Olt mentén folyton lefelé megyünk, hová jutunk?

ATYAFI: Ha jól bírják az urak a gyaloglást, előbb-utóbb a Dunához, s aztán a Fekete tengerhez, ejszen.

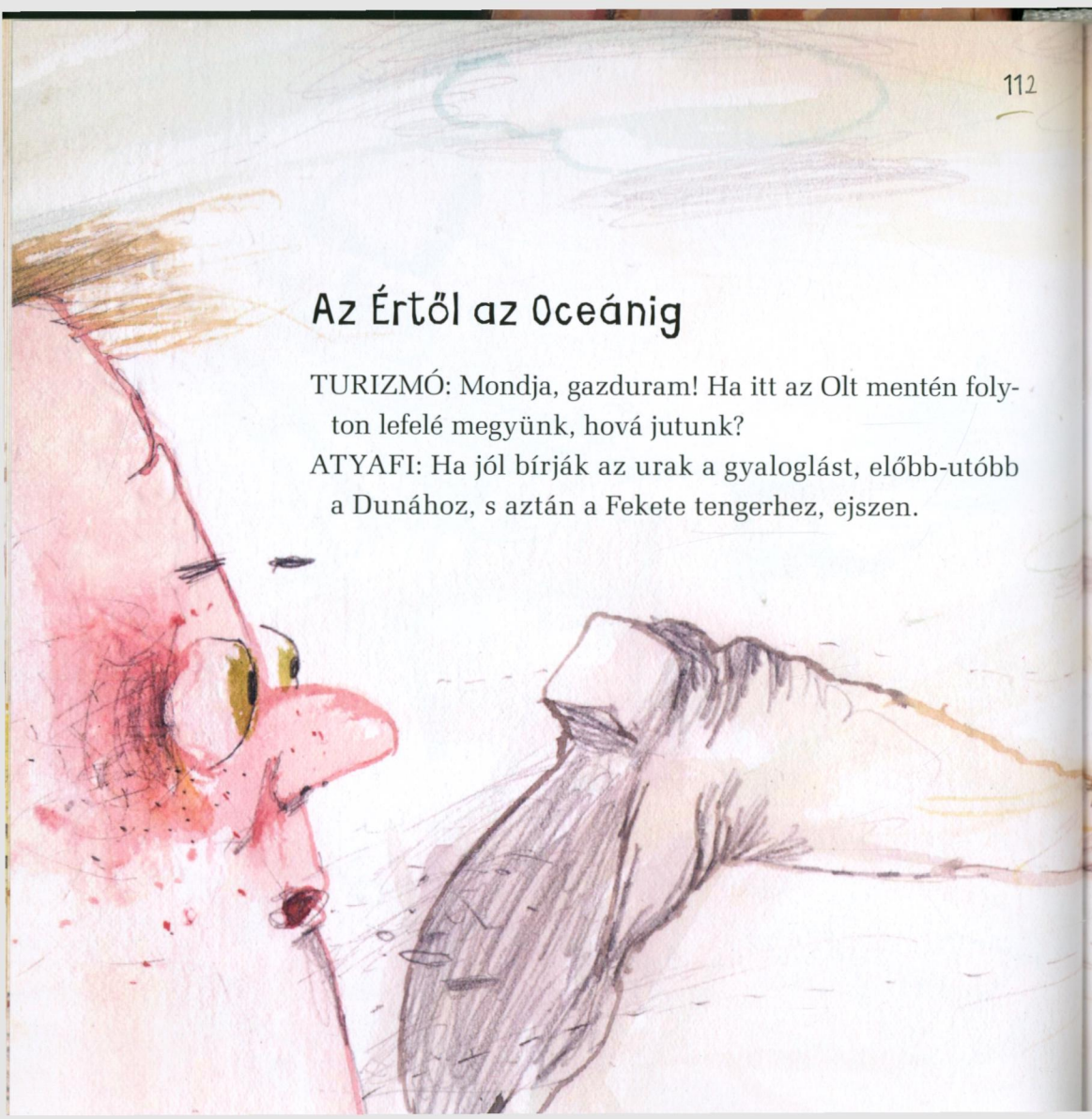

Veszekedés

A komák vadászni mennek, de se tudásuk, se szerencséjük nincsen, az egyetlen vad is elmenekül.

Szótlanul ülnek egy fatörzsön s kortyolgatják a háziszőttest. Végre megszólal az egyik:

– Elfutott az a nyúl…

Hallgatnak, kortyolgatnak.

Megszólal a másik koma:

– Nem nyúl vót, hanem őz!

Iddogálnak, majd felcihelődnek, és arrébb mennek. Megéheznek, kicsomagolják a szalonnát s a burduftúrót, falnak. Megint megszólal az első koma:

– Abbiza nyúl vót.

A vacsoránál aztán a másik válaszol:

– Ejszen őz vót!

Ülnek, nézegetnek maguk elé, iddogálnak.

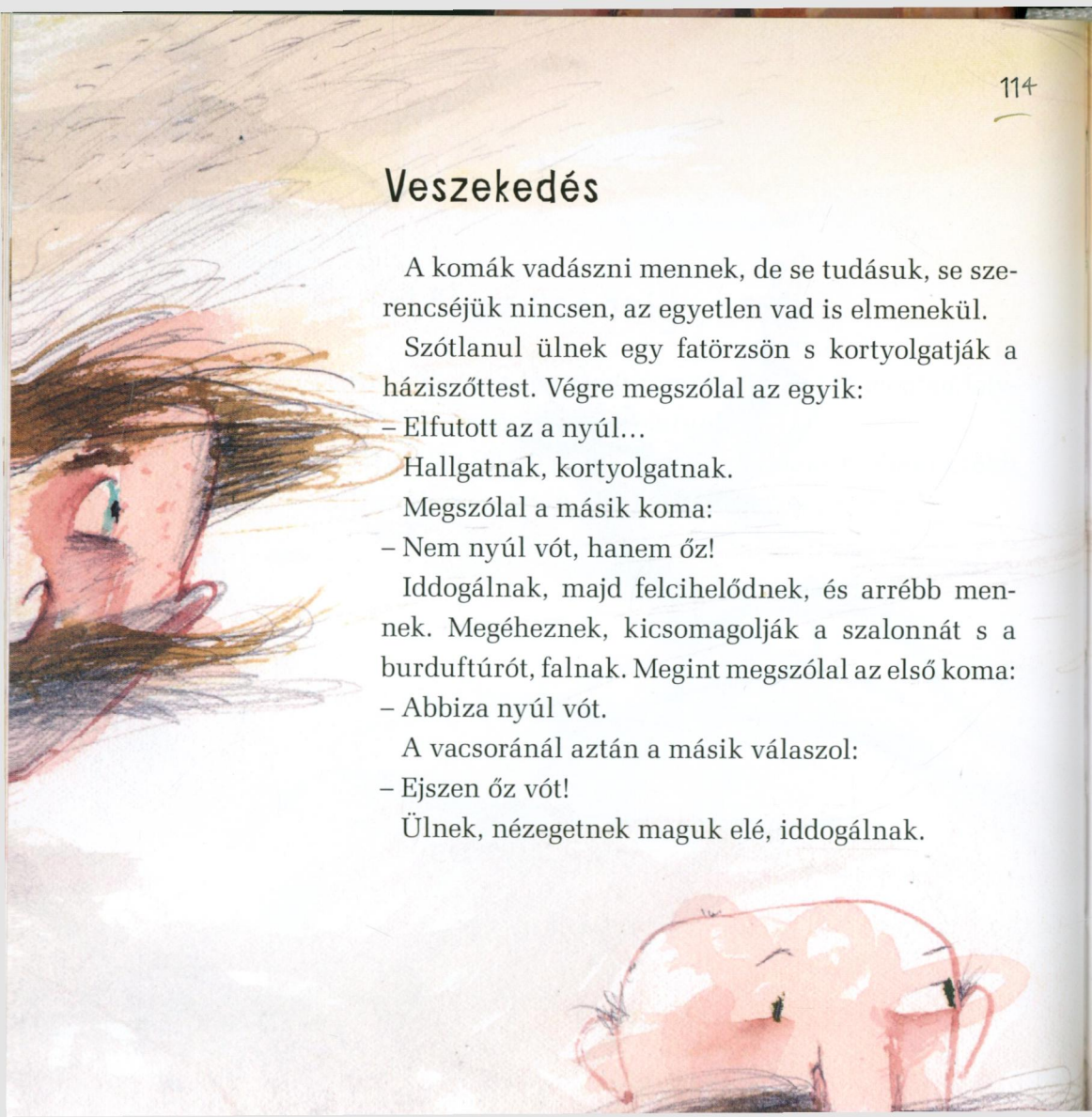

Éjfél felé a harmadik koma feláll.

– Na, én ezennel elmentem.

– Haza akarsz menni? – kérdik azok.

– Micsináljak? Nem bírom, hogy egyfolytában herregtek s veszekedtek.

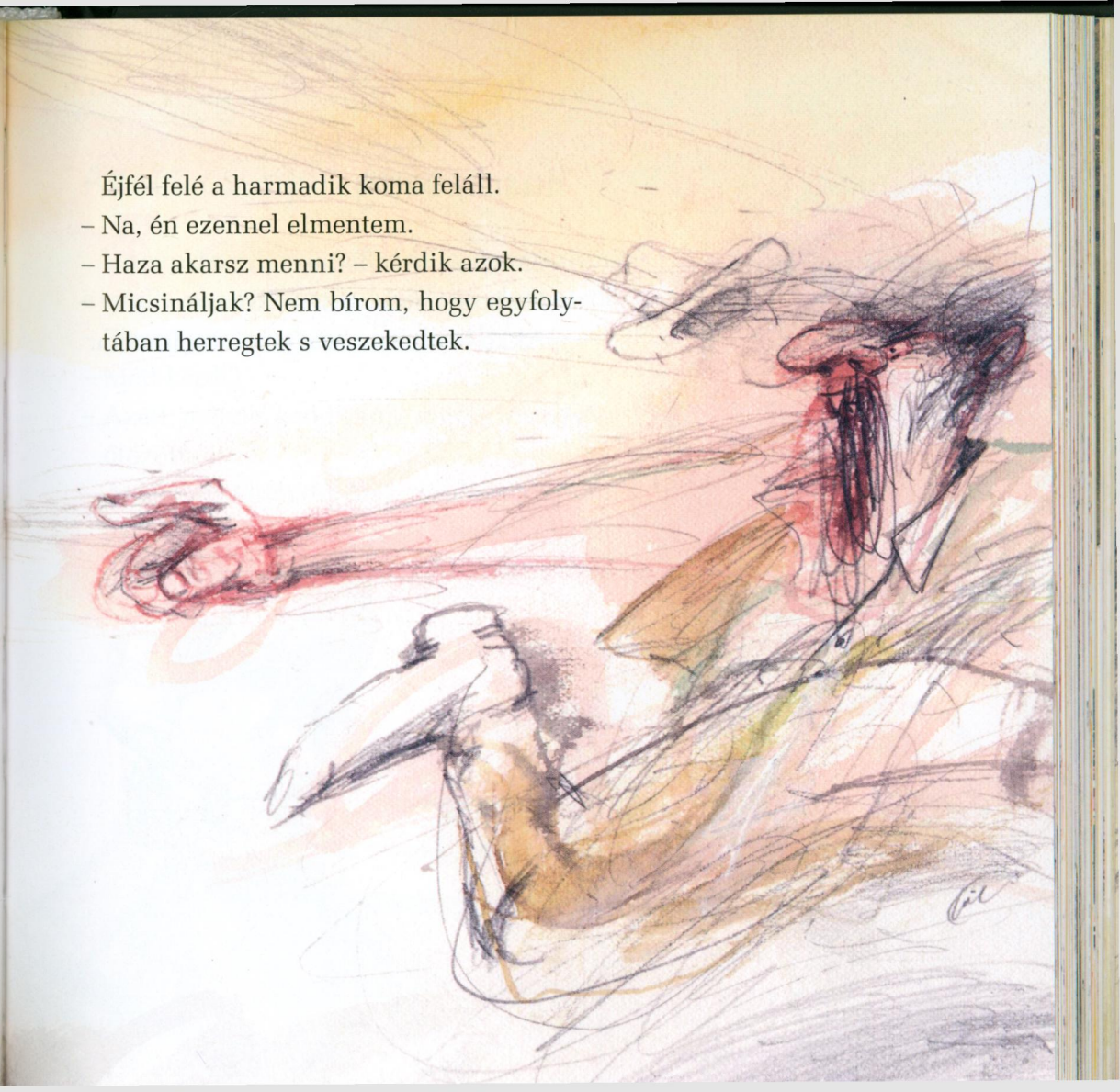

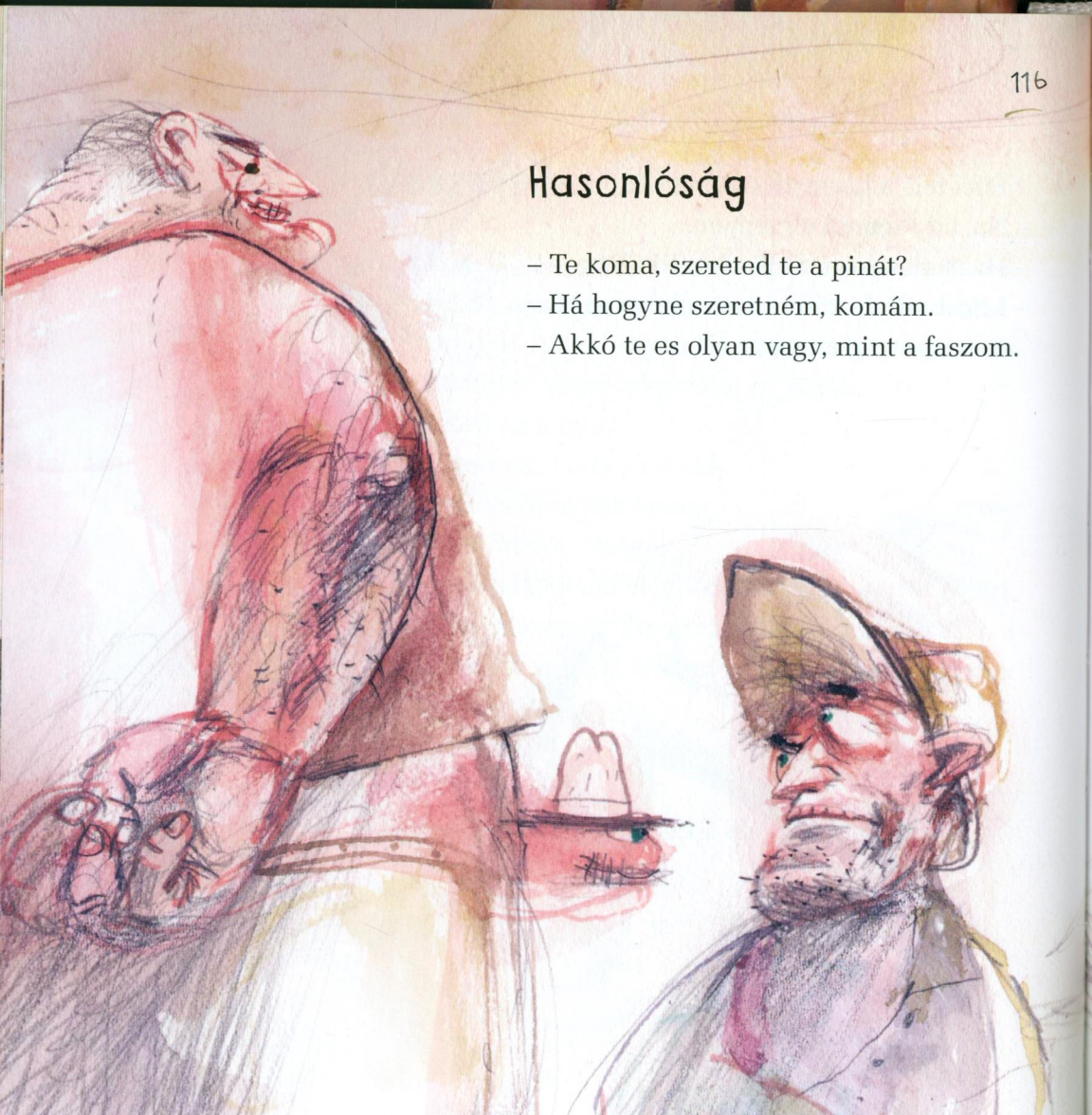

Hasonlóság

– Te koma, szereted te a pinát?
– Há hogyne szeretném, komám.
– Akkó te es olyan vagy, mint a faszom.

Azétt cseppet más

Ünneplőbe ötözve, kifestve menyen a bótba a szentsimoni fehérnép. Meg es kérdi az eladó:
– Ejszen ünnepnap van magiknál?
– Métt kérdi?
– Azétt, met ne, kedd van, s méges ünneplőbe ötözött.
– Á, semmi különös, csak meghótt az uram, aztán mondom magamnak, ha nem es ünnepnap, de azétt cseppet más, mint a többi.

Platóniás szerelem

A székely baka kimenőt kér, mert háztűznézőbe megy. Mikor visszaér, egy üveg pálinkával hálálja meg az őrmesternek a kimenőt. A tiszt kíváncsiskodik:

– S aztán jó vót a szerelmeskedés, fiam?
– Há, őrmester úr, csak olyan platóniás vót.
– Értem én. Csak a csókig s a csecsfogdosásig jutottatok el.
– Dehogy, baszott az, mint az öngyilkos, de egy csepp ételt nem adott.

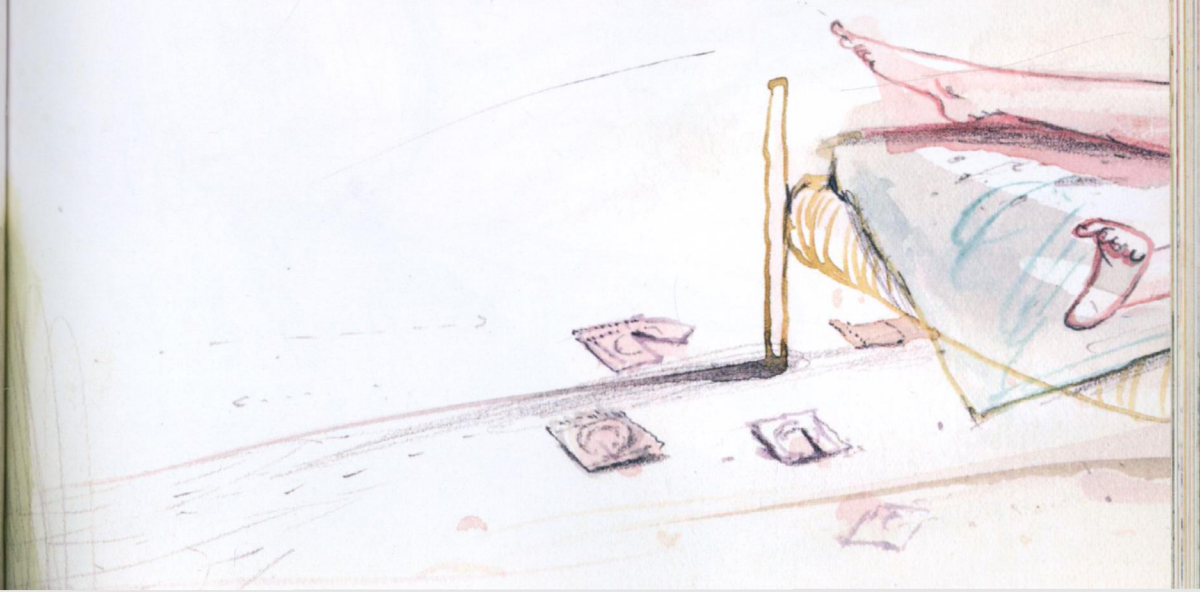

Szíves vendéglátás

Békopog a csóréseggű egy házba, s kérleli a fehérnépet:

– Drága naccsága, három napja nem ettem egy falatot sem, nem tudna megszánni valamivel?

– Dehogyesnem… Tegnapi leves jó lesz?

– Jaj, há hogyne lenne jó.

– Na, akkó jöjjön vissza holnap!

Számonkérés

FELESÉG: Hol kódorogtál, János, az anyád úristenit? Hiszen már pityvarlik!

AZ URA: Métt? Ha itthon lettem volna, akkor es pityvarlana!

Izélés

Az öregecske ösmerős cinkát vesz fel a szekerére. Mennek, menegetnek, eccer csak a cinka megszólal:

– János bá, szeret maga izélni?

– Há mán hogyne szeretnék – sirítgeti a bajszát az öreg.

– Na, akkor izéljen egyet a lovak közé, met én sietek erőssen.

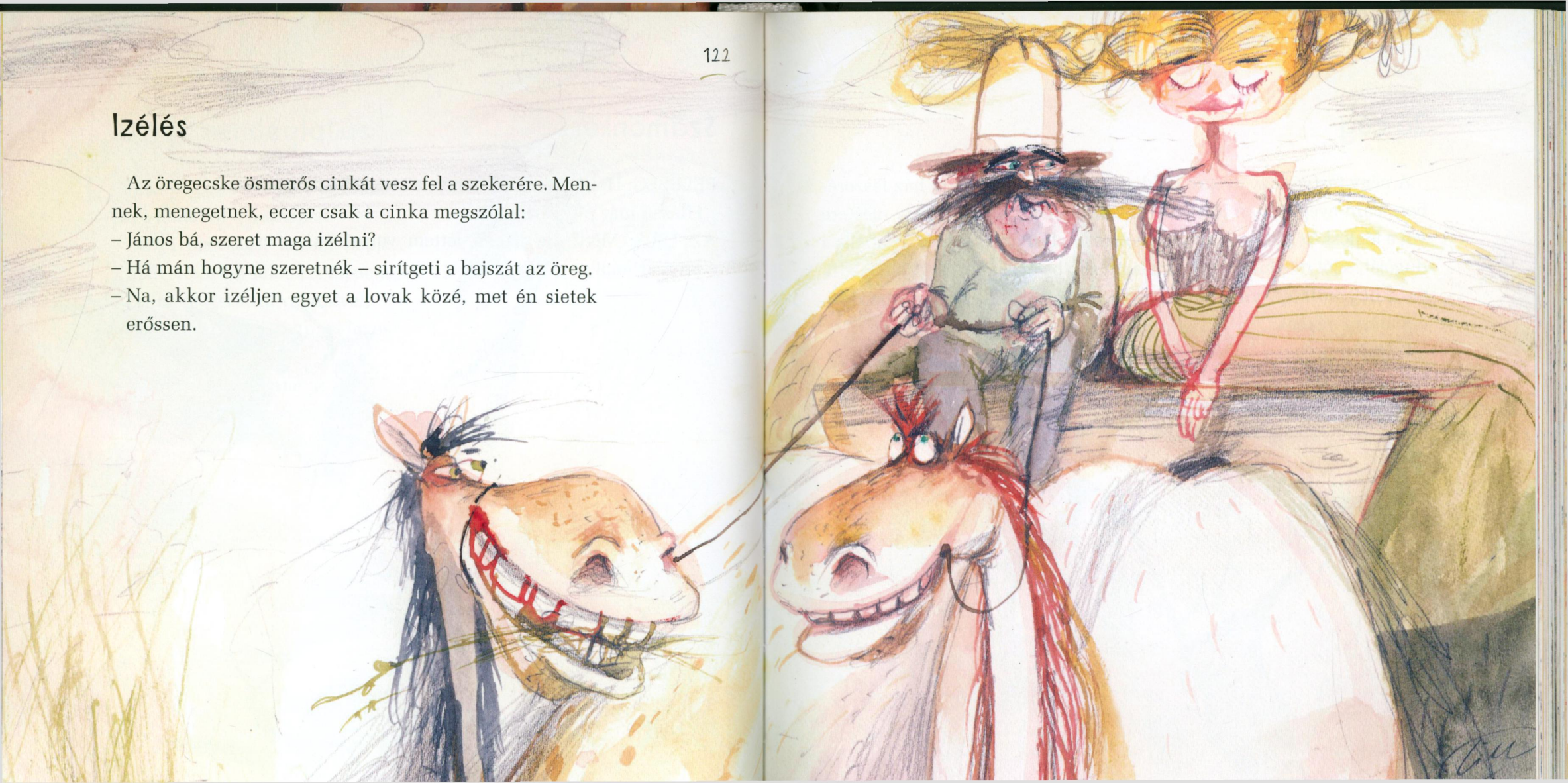

Jó cúg

A négy testvér egy évegre bukkan a nagyapától örökölt ház fészerében. Fáin éveg, ejszen jóféle nedű van benne, s az öreg nagy mestere vót a főzicskélésnek s az eperhordóban érlelésnek. Az egyik kicibálja a dugóját, s jól meghúzza. Átveszi a másik, beléiszik az es. A harmadik es, a negyedik es, mindegyik jó cúggal. Amikor az éveg körbement, egymásra néznek:

– Petróleum.

– A'

A bolond es

János bá magához inti az unokáját:

– Édes fiam, eriggy, s hozzál nekem bort!

– Menyek én szívesen, de adjon valami pénzt es reá!

– Pénzért a bolond es tud hozni, fiam.

Térül-fordul a legényke, s kisvártatva jön es vissza. Átnyújt egy üres fluskát az öregecskének.

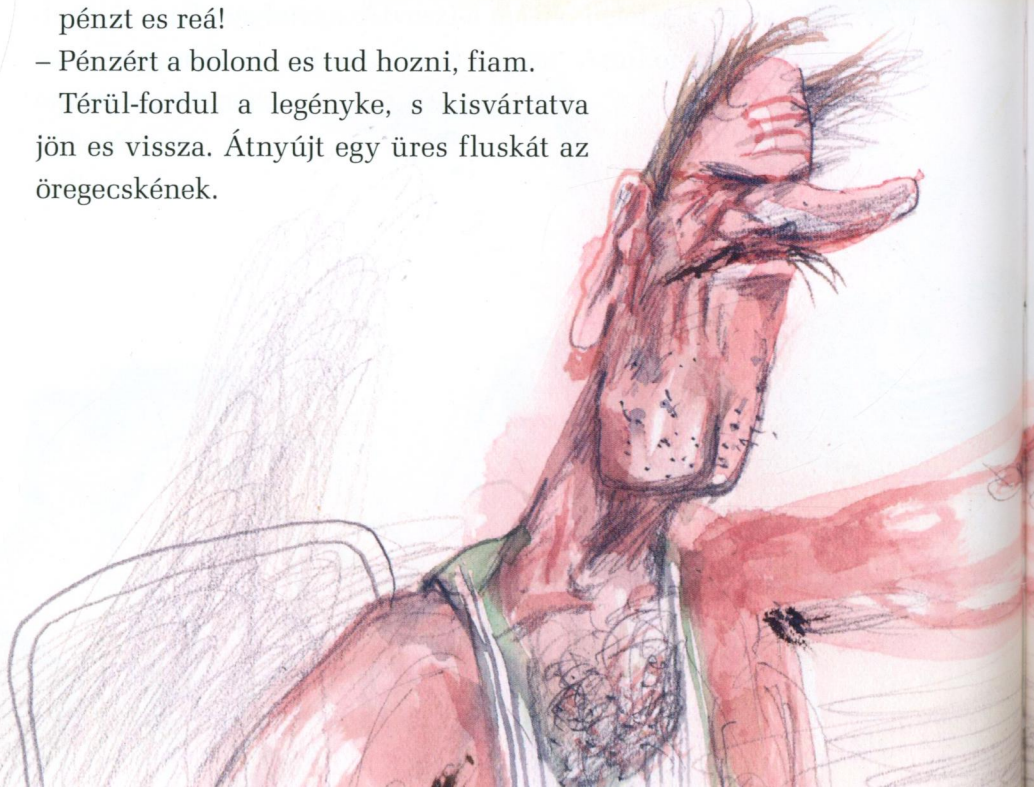

– Ej, fiam, ki látott már olyat, hogy valaki üres fluskából bort igyék?

– Há teli fluskából a bolond es tud inni!

Sorsjegy

– Azonnal aggyon nekem sorsjegyet! Mikó húzzák?
– Vasárnap, ejszen.
– Az késő erőssen. Nekem most íziben kell a pénz.

Az asszony verve jó

Az atyafi úristenesen eltángálja a feleségit, s az elmenyen, s a policnál feljelenti.

Jő a polic, s a székelyre reareccsen:

– Hogy merte megütni a feleségit? Nem tudja, hogy csak a hatóságnak van joga büntetni?
– Én aztán nem bánom! – nyújtja át a botot az atyafi.
– Itt a botom, tángálja maga!

Tapintat

Éjszaka hívják ki a doktort. Zokszó nélkül, böcsülettel el es látja a beteget.

A gazda mentegetőzik:

– Meg se haraguggyon, doktor úr, de fizetni nem tudunk! Azétt es hívtuk éccaka, me tuggyuk, hogy nappal pénzt keres.

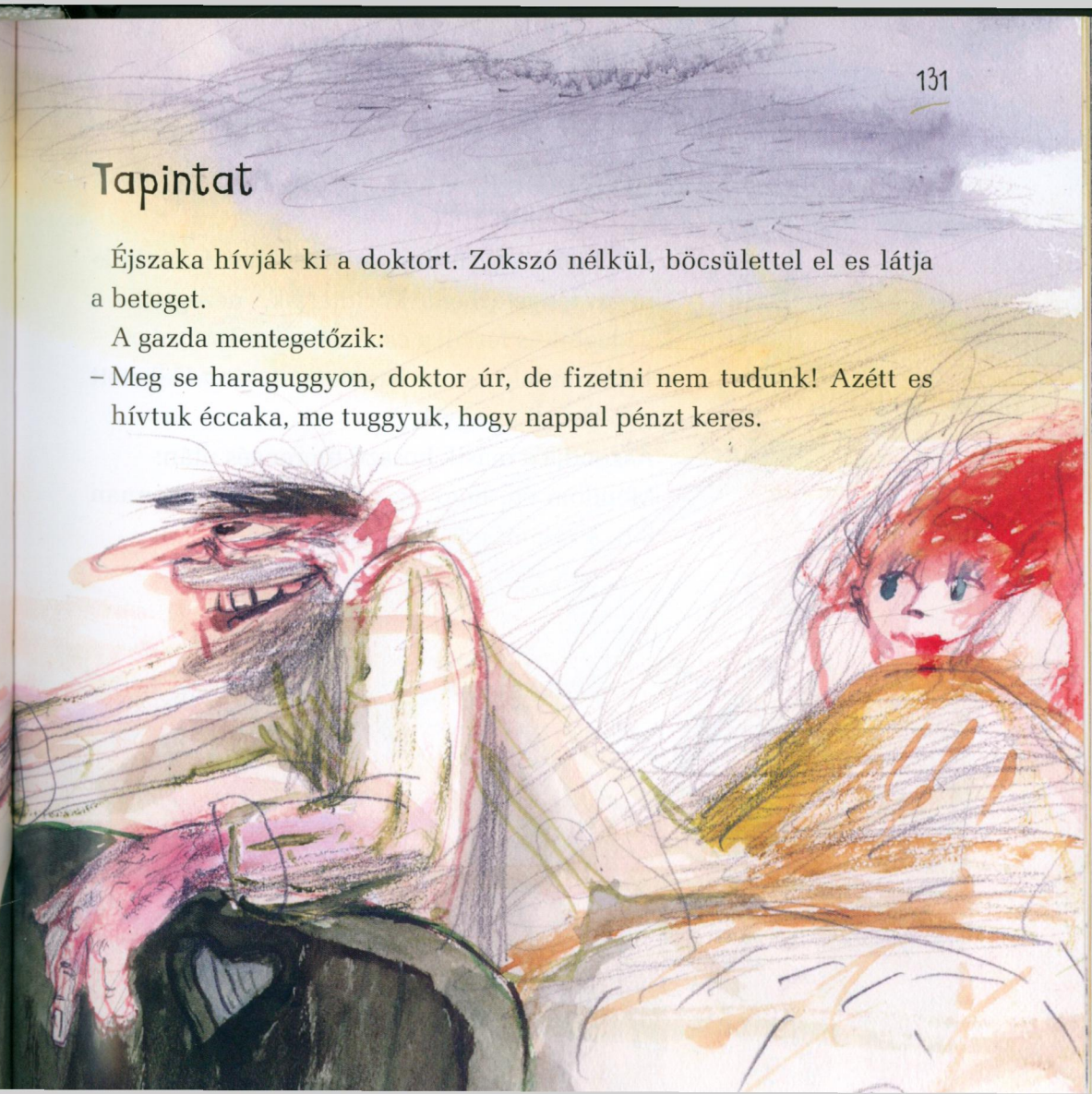

Őskori lelet

Két koma egy bühnagy állat csontjaira bukkan a rengetegben. Körüljárják, nézegetik, a lebedegjük is leesik a csudálkozástól.

– Vajon miféle csuda istenteremtménye lehetett ez? – kérdi az egyik.

Aszondja a másik hosszú töprengés után:

– Mondom én, hogy ez valami vót, valahonnan jött, s valami megette!

Két napra

– Mit főzöl ma, asszon?

– Semmit.

– De tegnap se főztél!

– Me két napra főztem.

Fellebb, lejjebb

BÍRÓ: A bíróság bűnösnek találta, és három hónap börtönre ítélte. Megértette-e?

ATYAFI: Meg.

BÍRÓ: Megnyugszik az ítéletben?

ATYAFI: Nem.

BÍRÓ: Akkor fellebbez?

ATYAFI: Én aztán biztos nem.

BÍRÓ: Hát akkor mit akar, ha se nem nyugszik meg, se nem fellebbez?

ATYAFI: Lejebbezek, kérem, met erőssen sok az a három hónap egy szaros bicskázásért.

Miért nemzünk utódokat

Összeteremtézi az ember a fiát:

– Nem azért csállottalak, met kellettél, hanem met jólesett!

Online túró

TURIZMÓ: Jó napot kívánok, és elnézését kérem. Tud esetleg egy helyet, ahol juhtúrót vásárolhatnék?

BERSZÁN: Há má hogyne tudnék, kicsi barátom! Vévévé pont juhturo pont com.

A kutya töke

A szőrbefingó legényke bámulja erőssen, ahogy a kutya nyaldossa a tökeit. Mondja az apjának:

– Édesapám, de jó vóna, ha én es meg tudnám tenni, amit a kutya.

Az apja megvonja a vállát:

– Megpróbálhatod fiam, ha van gusztusod hezza, de szerintem megharap.

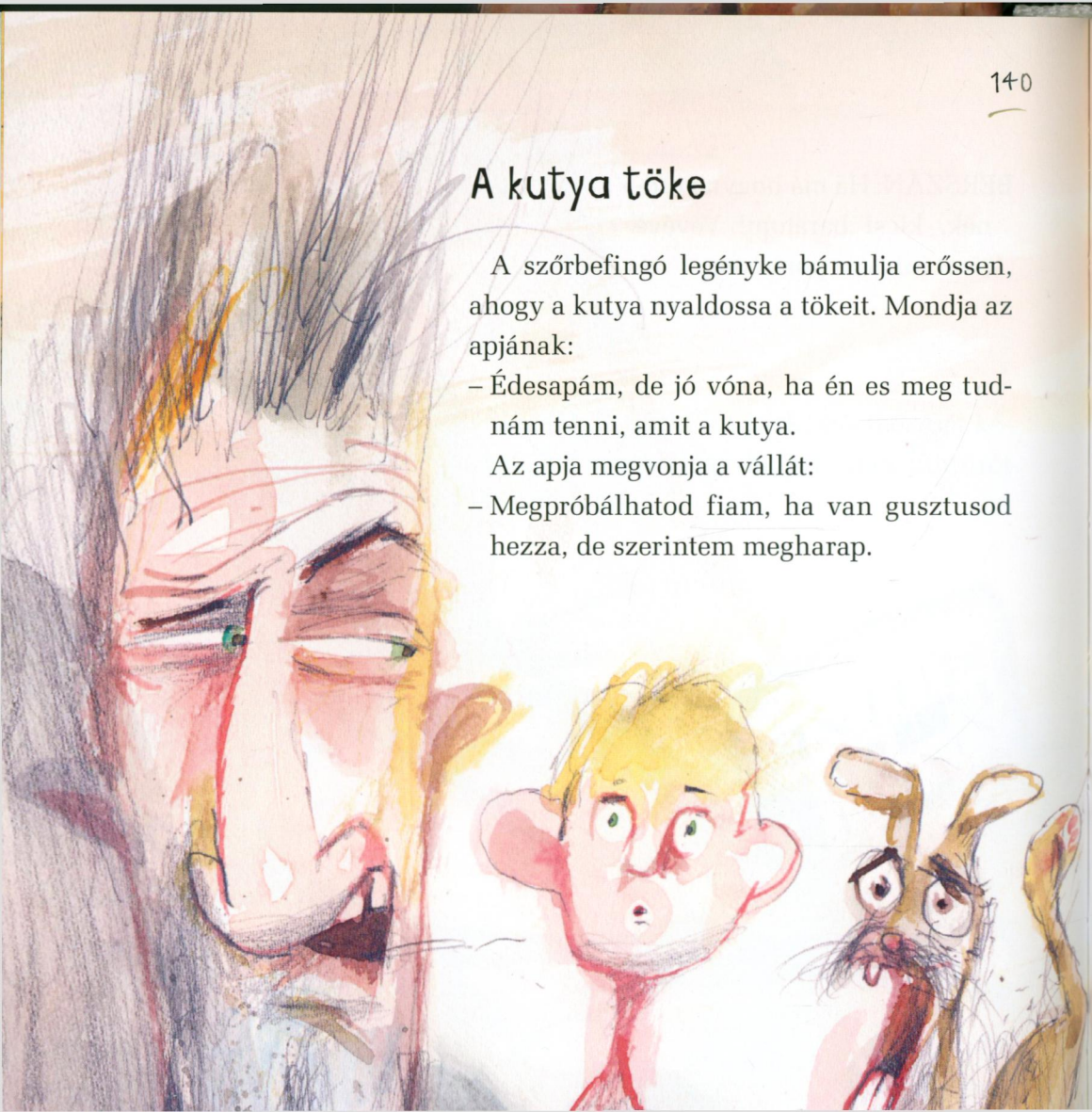

Bók

Vacsora közben a fehérnép magára borítja a tokányt. Mondja az urának, dühüjében:

– Nahát! Úgy nézek ki, mint egy diznyó!

– Bezony. S még csúful le es etted magad!

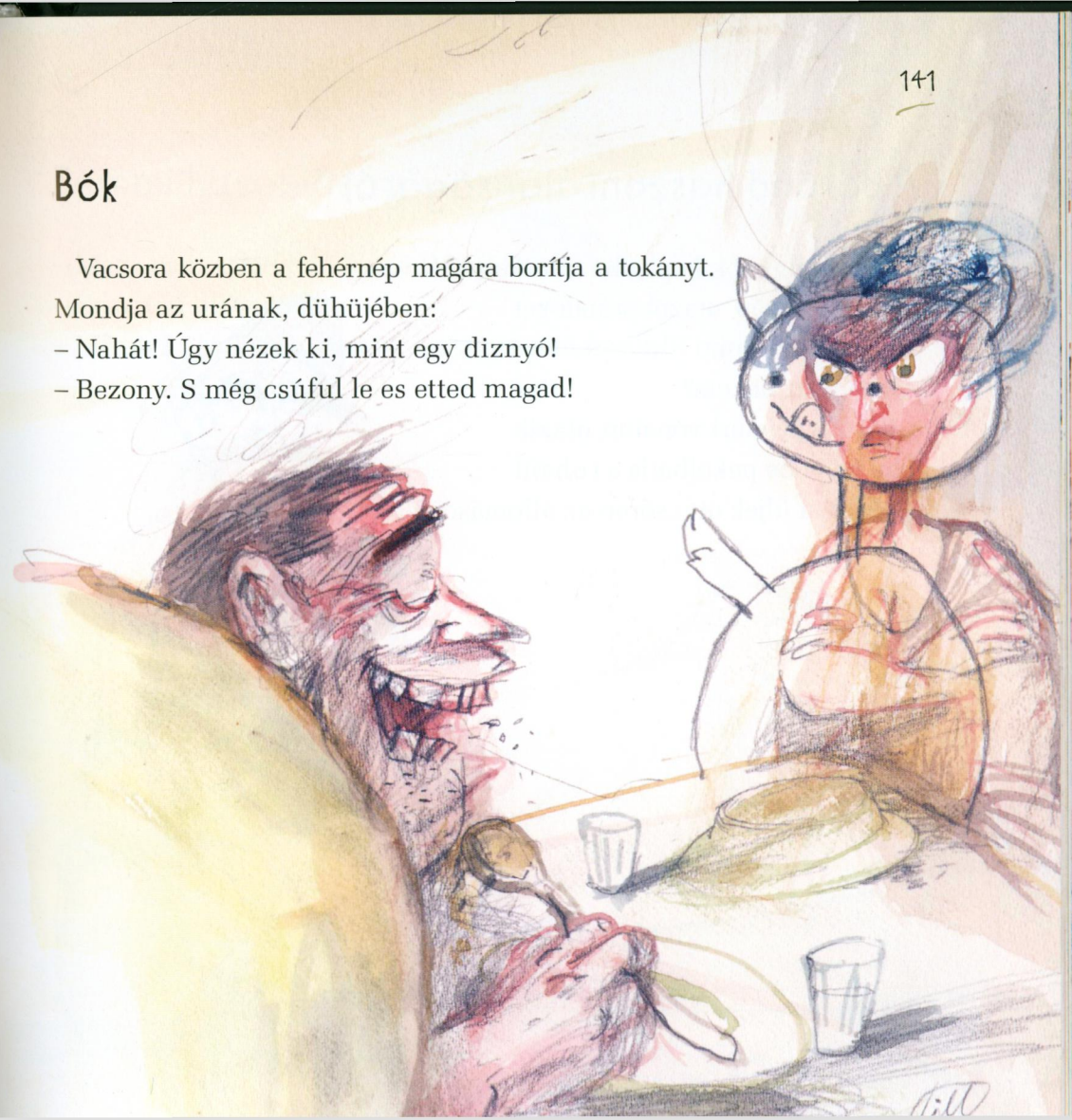

A bőrönd haszontalanságáról

Házaló ügynök kopog be a székelyhez:
– Nagyon szép utazóbőröndöket tudok ajánlani.
– Minek az nekem?
– Hát ha például vonaton utazik az úr, ebbe pakolhatja a ruháit!
– S ejszen üljek ott csórén az állomáson?

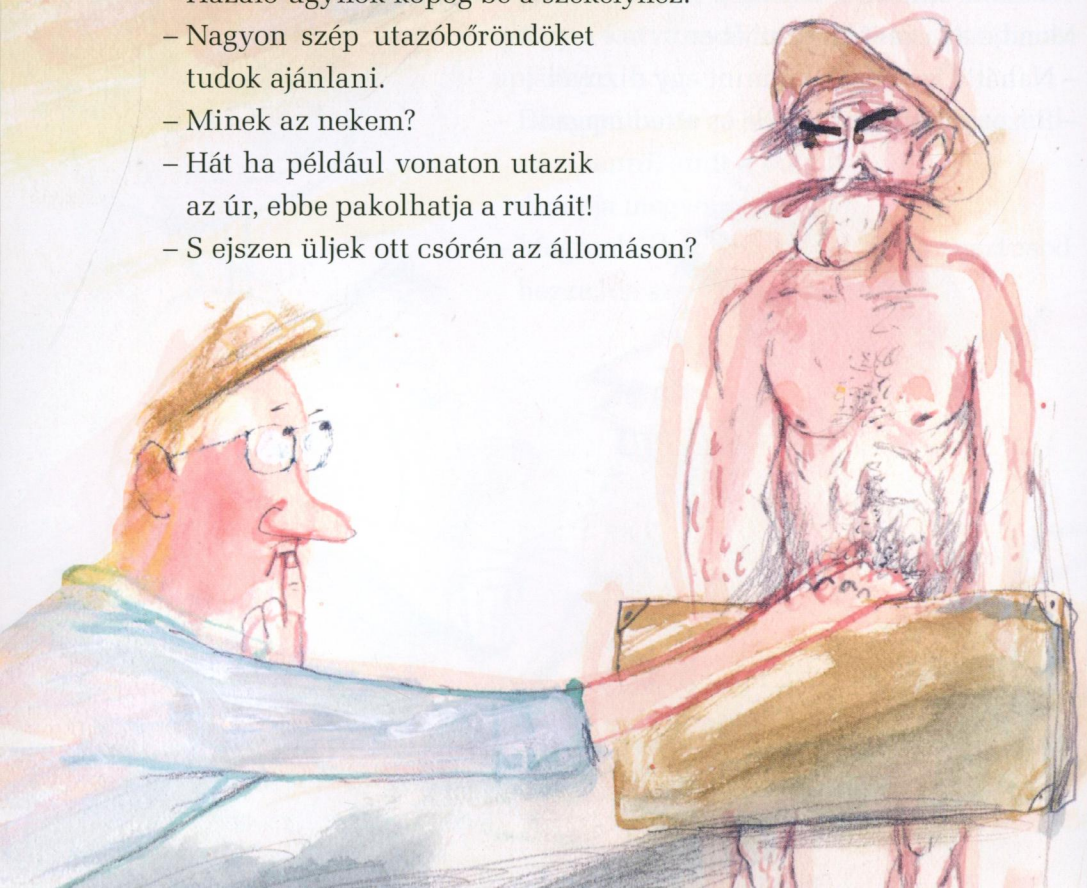

Semmi hasonlóság

– Maga nem véletlenül Incze Dénes Szentsimonból?
– Én aztán biztos nem.
– Minnyá gondótam, met egy cseppet sem hasonlít rea.

Napi sajtó

– Láttad már a mai újságot?
– Láttam há`.
– Oszt mi vót benne?
– Abált szalonna.

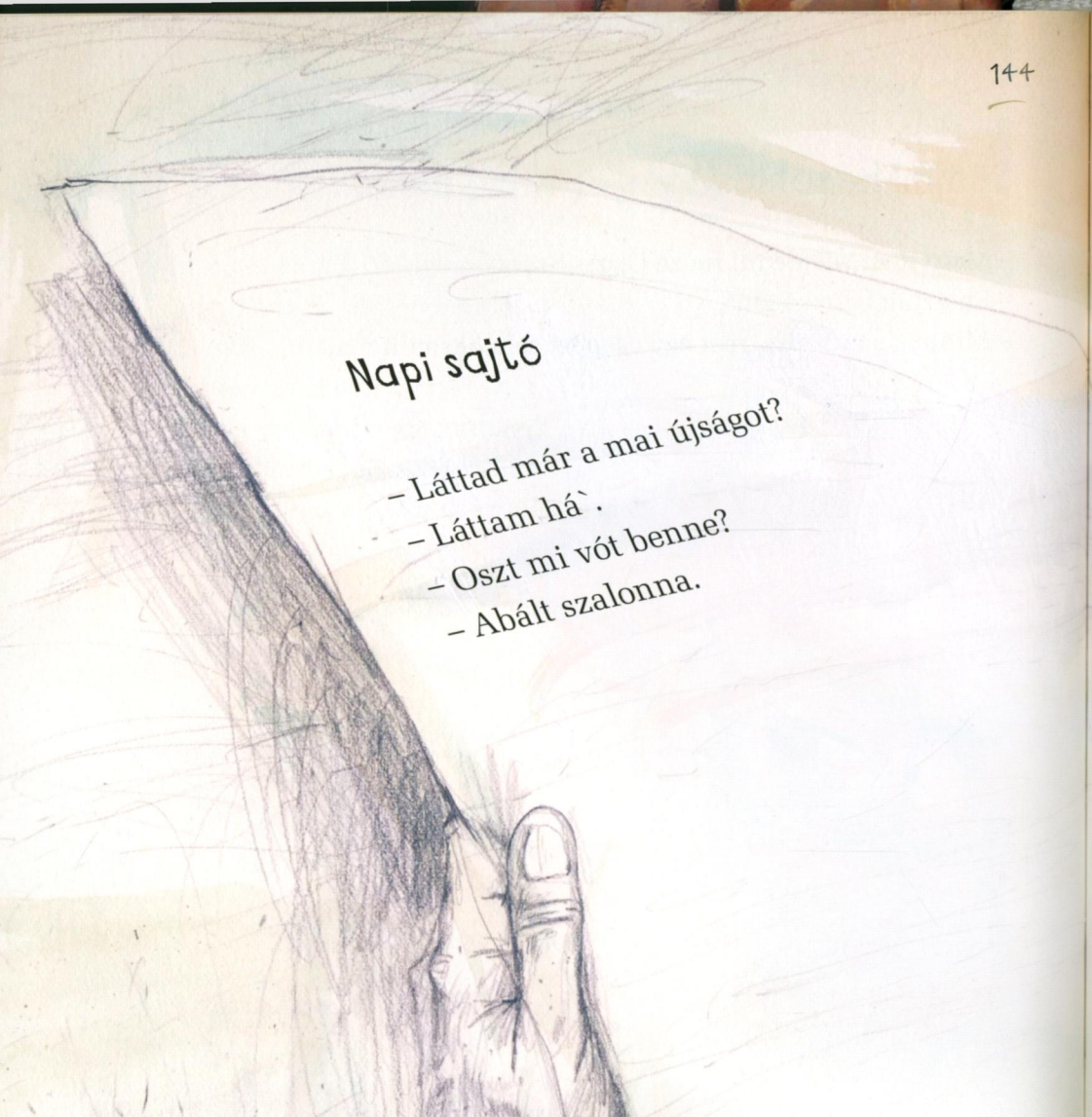

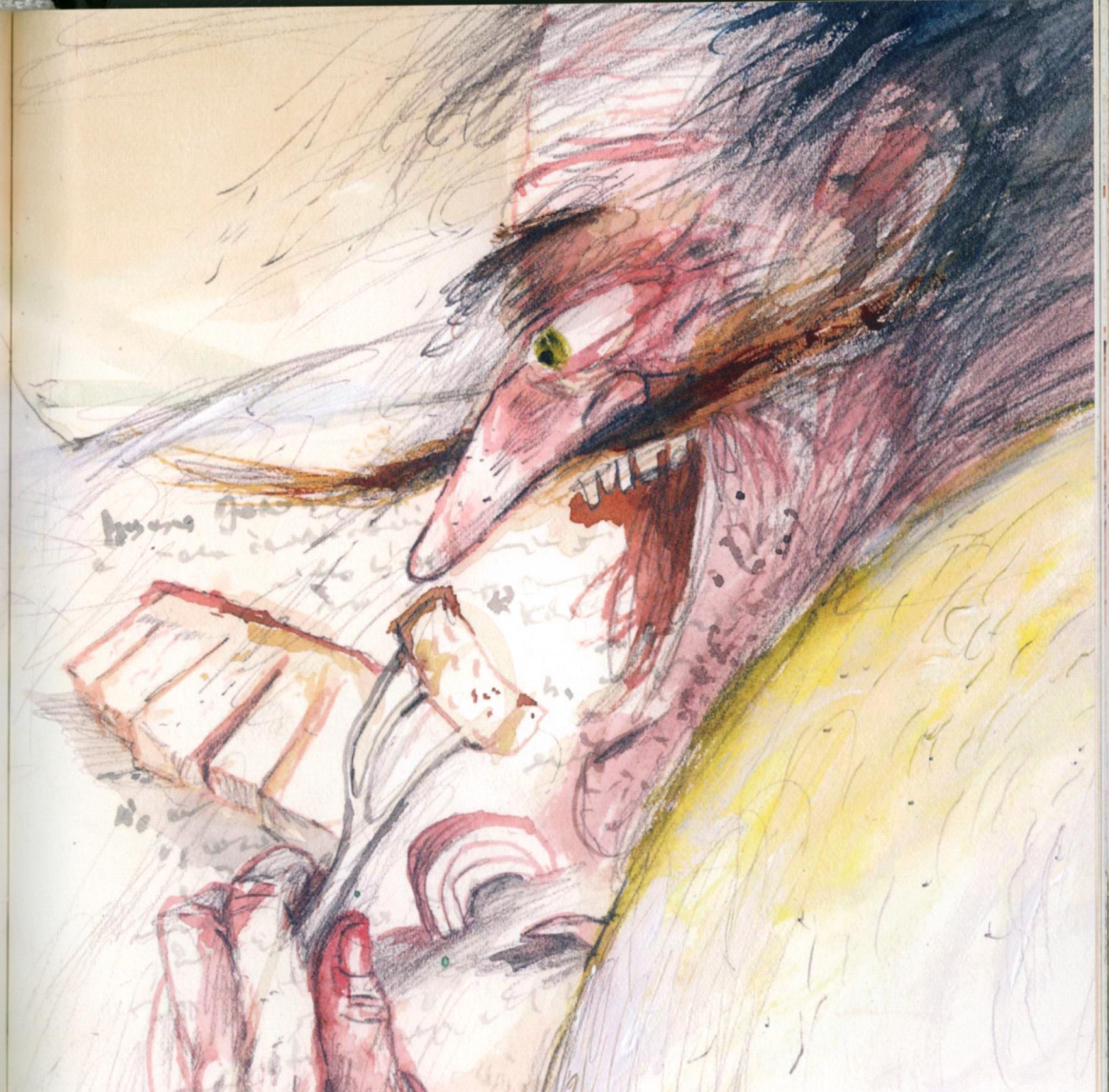

Egy csepp segítség

– Drága szomszéd, kisegítenél? Holnap diznyót vágnék, s elkélne egy csepp segítség.

– Mi kéne? Menjünk a fiaimmal a diznyót lefogni?

– Nem. Egy diznyó kéne.

Egyoldalú

Fát fűrészel az ember a fiával az erdőben.
Eccer csak megszólal a legény:
– Édesapám, erőst nehezen menyen ez a fűrész, nem?
– Honnan tudnám, fiam? Én éppen szivarazok.

Másodhegedűs

– Te Máris, én mostanába olyan másodhegedűsnek érzem magamot ebbe a házasságba!

– Ej, János... Amilyen vonód van neked, kéne örülj, hogy még benne vagy a zenekarban.

Oroszhegy

TURIZMÓK: Jó napot, ne haragudjon a zavarásért, de hol árulnak itt a híres oroszhegyi háziszőttes pálinkából?

SZÉKELY BÁCSI: Na jól figyeljenek, met csak eccer mondom el. Ha lemennek itt ehelyt, a főutcán, úgy eccer csak jobbra van egy utca béfelé. Értették-e?

TURIZMÓK: Értettük.

SZÉKELY BÁCSI: Na, oda bésirülnek, s csak mind mennek. Aztán bésirülnek meginn jobbra, met ott van egy utcacska. Értik?

TURIZMÓK: Értettük.

SZÉKELY BÁCSI: Na, az tele van utcakatikkal, de ne hallgassanak rejik. Értették-e?

TURIZMÓK: Ne haragudjon, de ezt nem.

SZÉKELY BÁCSI: Ott van a fosküpü. Ott székel a csepűrádió. Most már értik?

TURIZMÓK: Sajnos még mindig nem.

SZÉKELY BÁCSI: Magik es aztán elég elé vannak. Hát a temonda. De magik csak mennyenek tovább, bármi történne. S akkor egy küpühöz elérnek.

TURIZMÓK: Egy micsodához?

SZÉKELY BÁCSI: Egy küpühöz. Ez mán nem a fosküpü, hanem borvíz jő belőle. Olyan kútféleség.

TURIZMÓK (megkönnyebbülten): Értjük. Tehát van ott egy kút. S onnan merre?

SZÉKELY BÁCSI: Há több eránybа es lehet menni, de magik kelet felé tartsanak.

TURIZMÓK: És hogyan tudjuk, merre van kelet?

SZÉKELY BÁCSI: Hát nyugattal szembe, eccerű. Értették-e?

TURIZMÓK (bizonytalanul): Értettük.

SZÉKELY BÁCSI: S az egy zsákutca, azon végiglődörögnek. S a végiben van egy bühnagy, ződ vaskapu. Értették-e?

TURIZMÓK: Köszönjük, megértettük.

SZÉKELY BÁCSI: Na akkor jó. Met azt akartam mondani, hogy azt messze elkerüljék, me az az egyetlen ház, ahol nem árulnak.

Oroszhegy 2.0

TURIZMÓK: Jó napot, ne haragudjon a zavarásért, de hol árulnak itt a híres oroszhegyi háziszőttes pálinkából?

SZÉKELY BÁCSI: Na figyeljenek csak ide. Aztán olyan okos telefonjik van-e magiknak?

TURIZMÓK: Hát persze.

SZÉKELY BÁCSI: S mit gondónak, én többet tudok, mint a gugli?

Szarkóma

– Mit mondott a doktor, komám?

– Aszonta, szarkómám van.

– Ugyanbiza, honnét ismer engemet az a doktor?

A horgászat veszélytelen

TURIZMÓ: Harapnak a halak?
SZÉKELY: Dehogy. Nyugodtan simogassa meg őket!

Szerelem a halál után

A fehérnép keservesen siratja a megkerált férjit, a komaasszonya vigasztalja:
– Ne sírj, lelkem, emlékezz, mennyit hutyuruzott, tángált, s mennyit ápoltad, s hogy milyen ganyé ember vót.
– Igen, igen, de mióta meghótt, úgy megszerettette magát!

Récényi mélység

– Jó napot kívánok. Mély ez a tócsa? – kérdi a vadonatúj terepjáróban büszkélkedő turizmó a székely bácsit.

– Egy cseppet sem.

A turizmó beléhajt, a járgány szinte a küszöbig süllyed a sárban.

– De hát azt mondta, nem mély – méltatlankodik a turizmó.

Az öregecske a vállát vonogatja:

– Reggel a récéknek csak a hasukig ért, s azóta nem es esett.

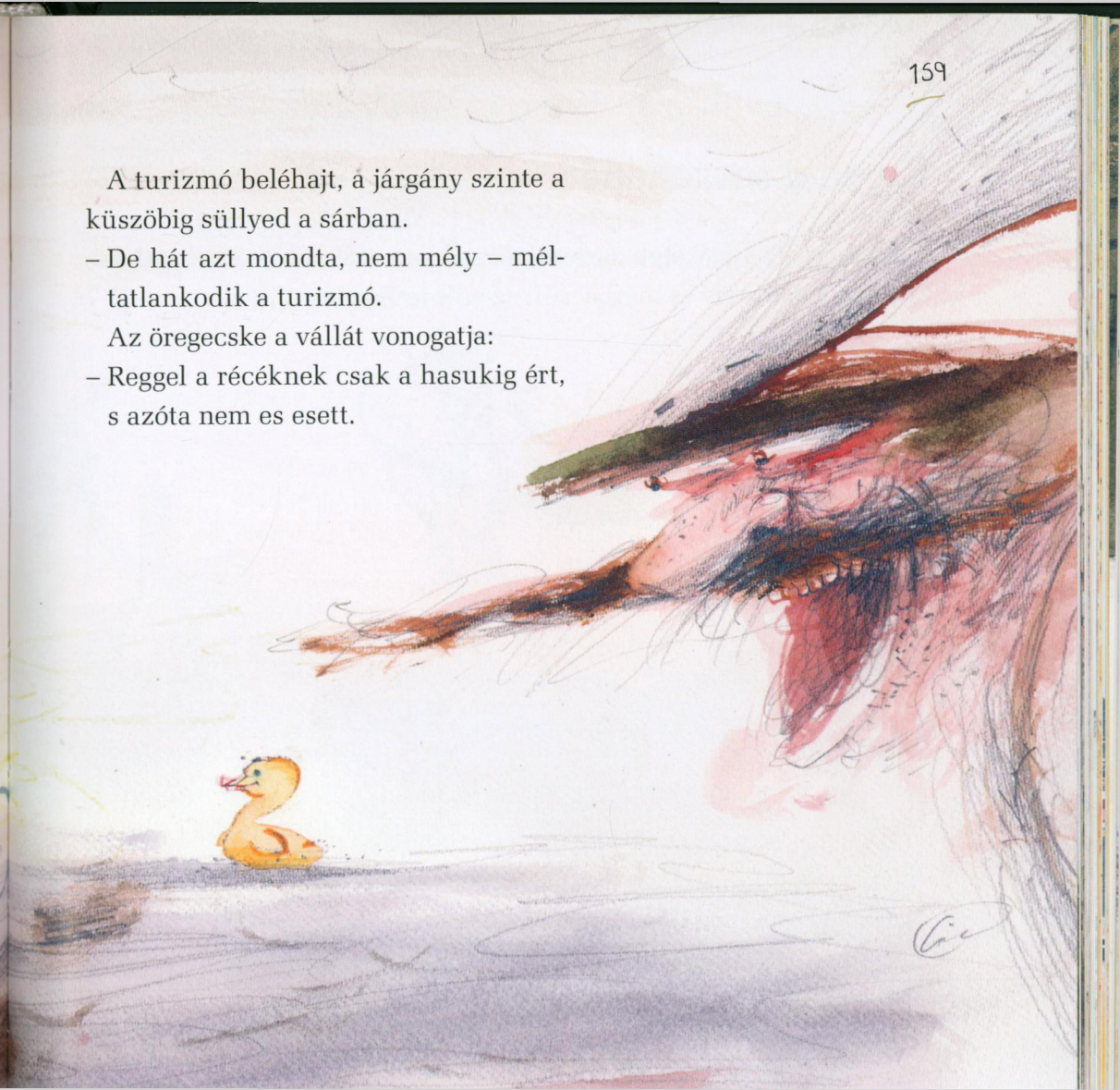

Ebben a sorrendben

Hazaérkezik a székely a mezőről. Aratás van, irtó nehéz munka, ilyenkor még az asszony es megbecsüli az erős férfiembert.

– Jaj, édes uram, látom, megfáradtál. Egy kis pálinkát hozzak-e? Vagy bort? Vagy egy jóféle teát? – kedveskedik a fehérnép.

– Jöhet a pálinka, aztán elborozgatok, amíg a mucsok, hetvány tea helyett egy jó hideg sört hozol.

Víz alatt

Külföldi munka után megtollasodva s bőcsen tér haza a legény. Mutogatja a szerzeményeit.

– Édesapám, édesanyám, tuggyák, hogy ez milyen elemes lámpa?

– Nem tudjuk, fiam.

– Ez olyan, hogy még a víz alatt es világít.

Mire az anyja:

– Há... amennyit münk a víz alatt járkálunk...

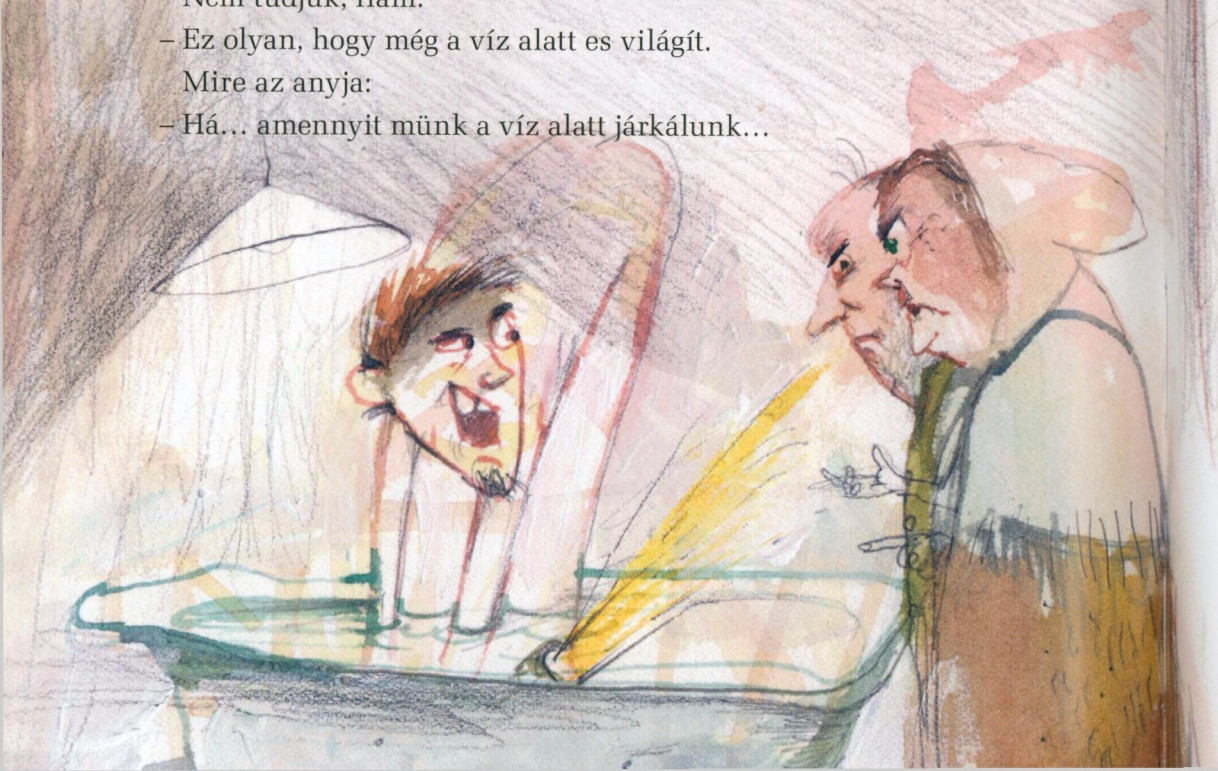

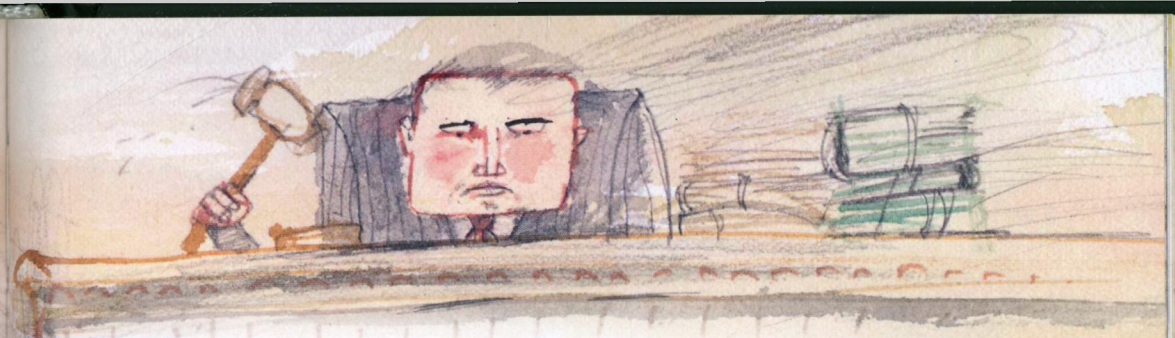

Válóok

BÍRÓ: Miért akar elválni a feleségétől?

ATYAFI: Nem jól viselkedik, bíró úr! Az egyik kocsmából ki, a másikba bé.

BÍRÓ: Azt állítja, hogy a felesége iszik?

ATYAFI: Nem. Utánam koslat.

Aranylakodalom

Aranylakodalmat ünnepelnek a gyergyócsomafalvi családban. Kérdik az unokák az ünneplő házaspártól:

– Melyik vót a legszebb időszak a hosszú házasság alatt?

A nagyapa reavágja:

– A nyóc év szibériai fogság, fiaim!

Másnap a dühöngőben

– Vótam-e itt tegnap?
– Vót.
– Ittam-é száz lejre?
– Ivott há.
– No, hála a pipéknek, met aszittem, elvesztettem azt a kurva százast.

Álom, álom, édes álom

A székely kéjesen nyújtózkodik ébredés után.

– Asszon, én olyan, de olyan szépet álmodtam.

– Mit álmodtál, édes uram? Hogy megint úgy szerelmeteskedtünk, mint amikor még férfiú vótál?

– Haggyál mán, asszon. Aztat álmodtam, hogy Bukarestben vótam.

– De hát az egy csemer rémálom!

– Igen, de ezúttal Predeálnál elkérték az útlevelemet.

Egyéb nyeletlenkedések

Így kezdődne a székely Toldi

Hidegtől mered a csíki macska farka,
didergő csepp bolhák melegednek rajta.
A megfagyott veréb a fődre lepuffan,
lám, ilyen az idő nálunk júniusban.

Honnan nyúlták a jenkik a *Wakefield*et

A székely összeveszik az asszonnal. Kifordul a házból, s elmenyen. Húsz év múlva visszalődörög.

– Hol vótál? – így az asszon.

– Künn!

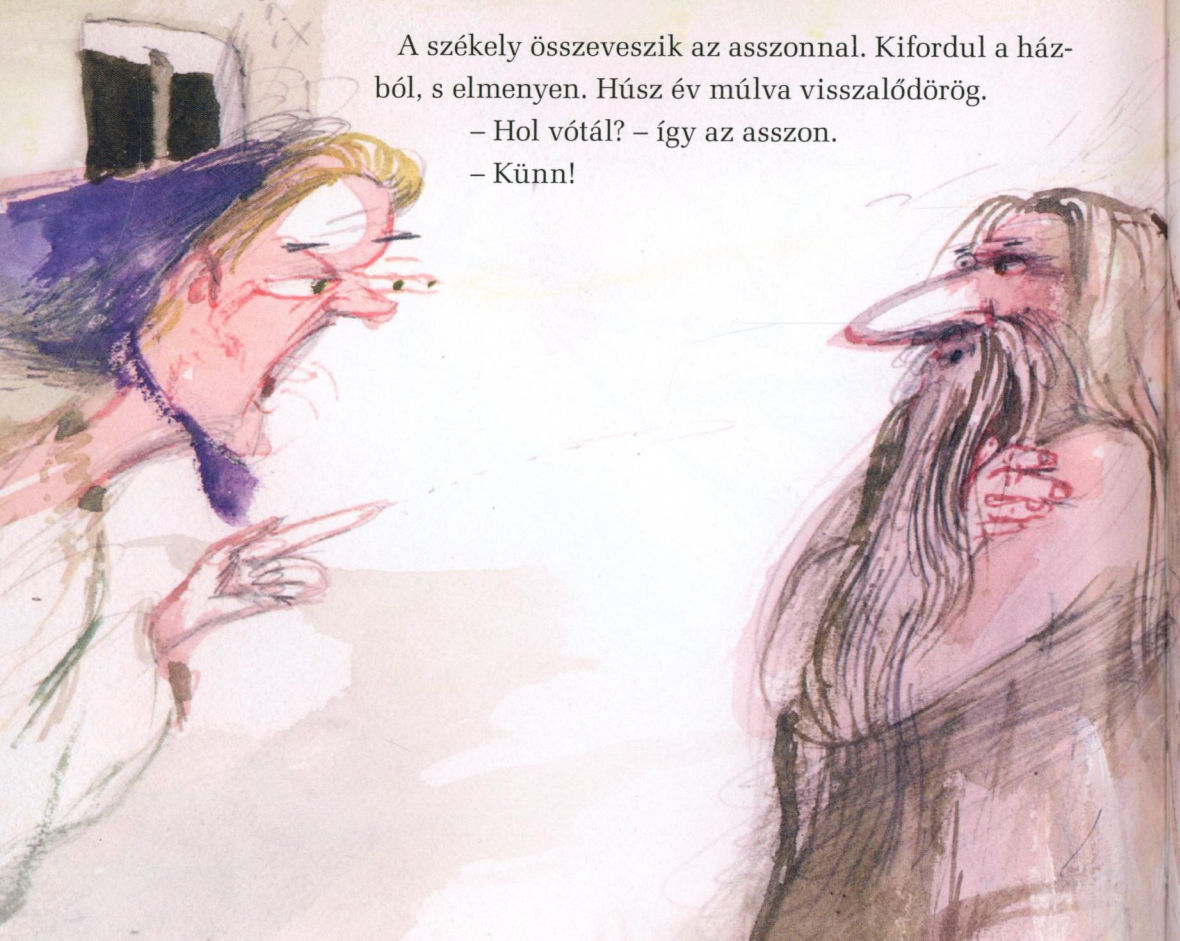

Megjegyzés: *Nathaniel Hawthorne (1804–1864) amerikai író erre a székely góbéságra építette Wakefield című, 1835-ben írt novelláját. Egy szép napon Wakefield kilép az otthonából, titokban kibérel egy házat a szomszéd utcában, és két évtizeden keresztül figyeli a feleségét, majd – mintha mi sem történt volna – hazamegy.*

Nálunk egy rövid vicc volt, a szófosó jenki egy egész novellát rittyentett belőle. Így inflálják kulturális értékeinket.

Há nem épp engem?

Menyek az uccán, Szeredában, há hallom, hogy supp…
Menyek tovább, há meginn hallom, hogy supp…
Menyek tovább, há meginn aztat hallom, hogy supp…
Nezek hátra. S há nem épp engem hutyuruznak?

A világon a legeslegelső helyen

– Koma! Én most megaszondom neked a nagy igazságot. A világon a legeslegelső helyen van az efbíáj. A második helyen, koma, van a csiáéj. A harmadik helyen, koma, van az interpúl. S a negyedik helyen, mondom én, édeskomám, ott van az internet.
– Te koma! S aztán te ezeket a dógokat honnan es tudod?
– Komám! Tudom én, amit tudok! S most, hogy neked es elmondtam, még egy törpe sert ejszen megiszom, s azzal menyek es haza.

Székely augusztus

Szó szerint, a Székelyhon portálról:

„Augusztusi fagy Csíkszeredában, hóharmat Alfaluban
Székelyhon, 2017. augusztus 24., 10:42; utolsó módosítás: 2017. augusztus 24., 14:29

Fagypont alá csökkent a hőmérséklet Csíkszeredában: csütörtök reggel mínusz 0,3 Celsius-fokot mutatott a hőmérő higanyszála – írja az Agerpres hírügynökség.

Ilie Mojic, a nagyszebeni regionális meteorológiai állomás szakembere elmondta, ez rekordnak számít erre a napra a hargitai megyeszékhelyen, és ez volt a legalacsonyabb hőmérséklet csütörtökön az ország lakott területein. Hargita megye más településein is hideg volt. Gyergyóalfaluban hóharmat volt és 0,6 Celsius-fokot mértek, Maroshévizen 2,1 fokot, míg Székelyudvarhelyen 5,6 Celsius-fokot regisztráltak. »A régiót egy hideg légtömeg árasztotta el, amelynek hatását tetézte a derült ég miatt bekövetkező hőkisugárzás, ezért volt ennyire hideg. Nem szokványos jelenség. [Nem egy faszt – OJD megj.] *Az idő a következő napokban felmelegedik, ám éjszaka továbbra is hideg lesz« – mondta el Mojic. Az augusztusi hónap Hargita megyei hidegrekordját, mínusz 1,9 Celsius-fokot 1980-ban regisztrálták Csíkszeredában, a legmelegebb, 34,9 Celsius-fok 1957-ben volt."*

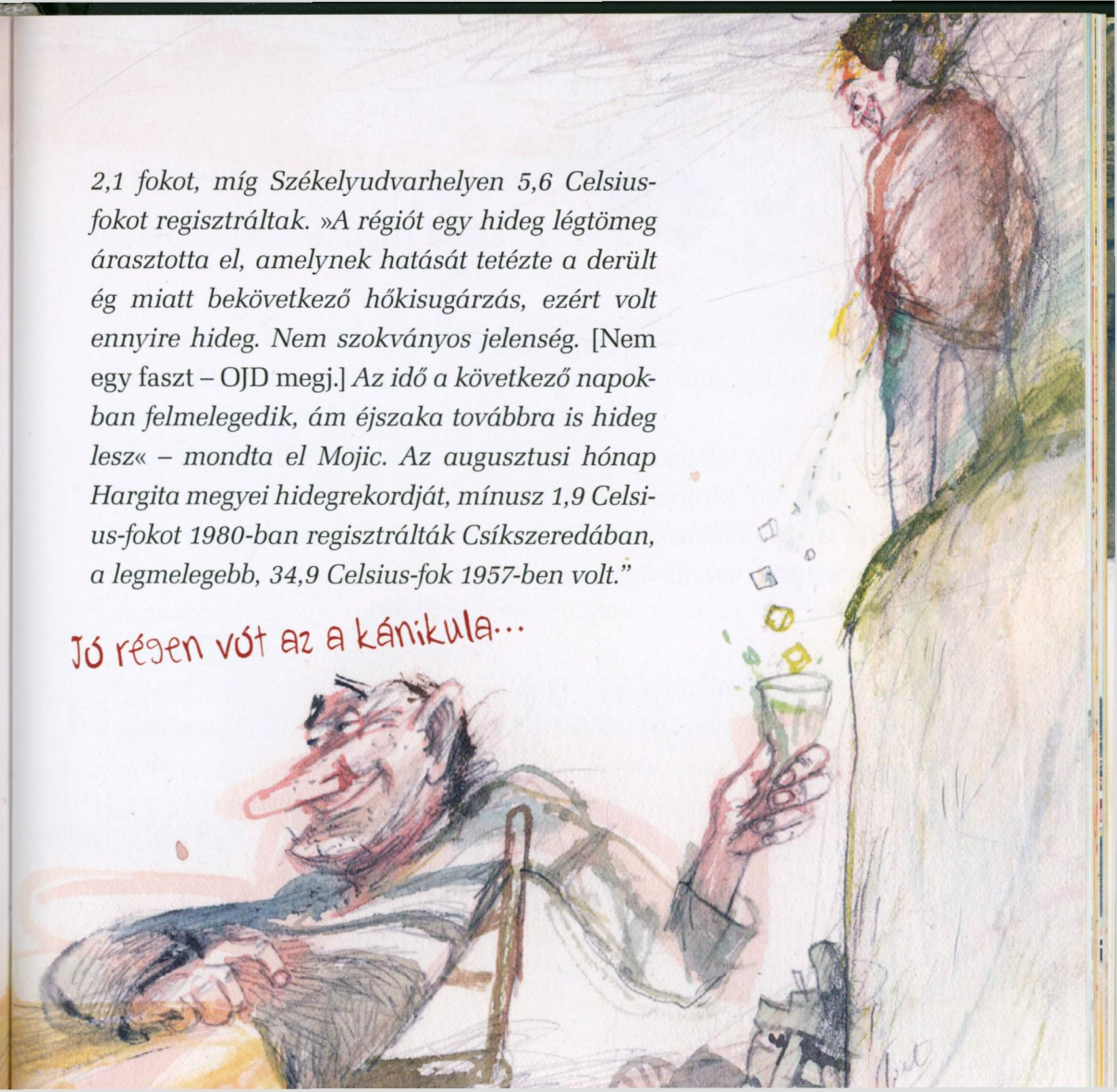

Apropó, hideg. Telefonon érdeklődik a nagyváradi ismerős a csíki székelynél:

– Milyen az idő felétek?

– Hát olyan, ne. Mínusz nyóc fok van.

– Csak? A rádióban azt mondta, hogy mínusz harmincnégy.

– Jaj, te a küntit mondod. Egen, az olyasmi lehet.

A székely közlekedés evolúciója, avagy The Orbán Balázs Airport

Szó szerint, a Székelyhon portálról:

„Téma: repülőjárat Hévíz és Csíkszereda között
Székelyhon, 2017. augusztus 20., 14:31

Közvetlen és gyors kapcsolat jöhet létre a Székelyföld és Nyugat-Magyarország között – vonták le a következtetést azon a hétvégi egyeztetésen, melynek témája a Hévíz–Balaton Airport és a csíkszeredai repülőtér közös fejlesztése volt.

A Hévíz–Balaton Airport és a csíkszeredai repülőtér közös fejlesztéséről egyeztetett szombaton Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke és Papp Gábor, Hévíz város polgármestere a Zala megyei településen – tájékoztat közleményben a megyei önkormányzat sajtószolgálata, kitérve, hogy a felek megállapodtak a két repülőtér közti együttműködésről. Benkő Attila, a magyarországi reptér ügyvezetője reményét fejezte ki, hogy a csíkszeredai légikikötő fejlesztése is elérhető időn belül megvalósul. Borboly Csaba ennek kapcsán elmondta, nagy

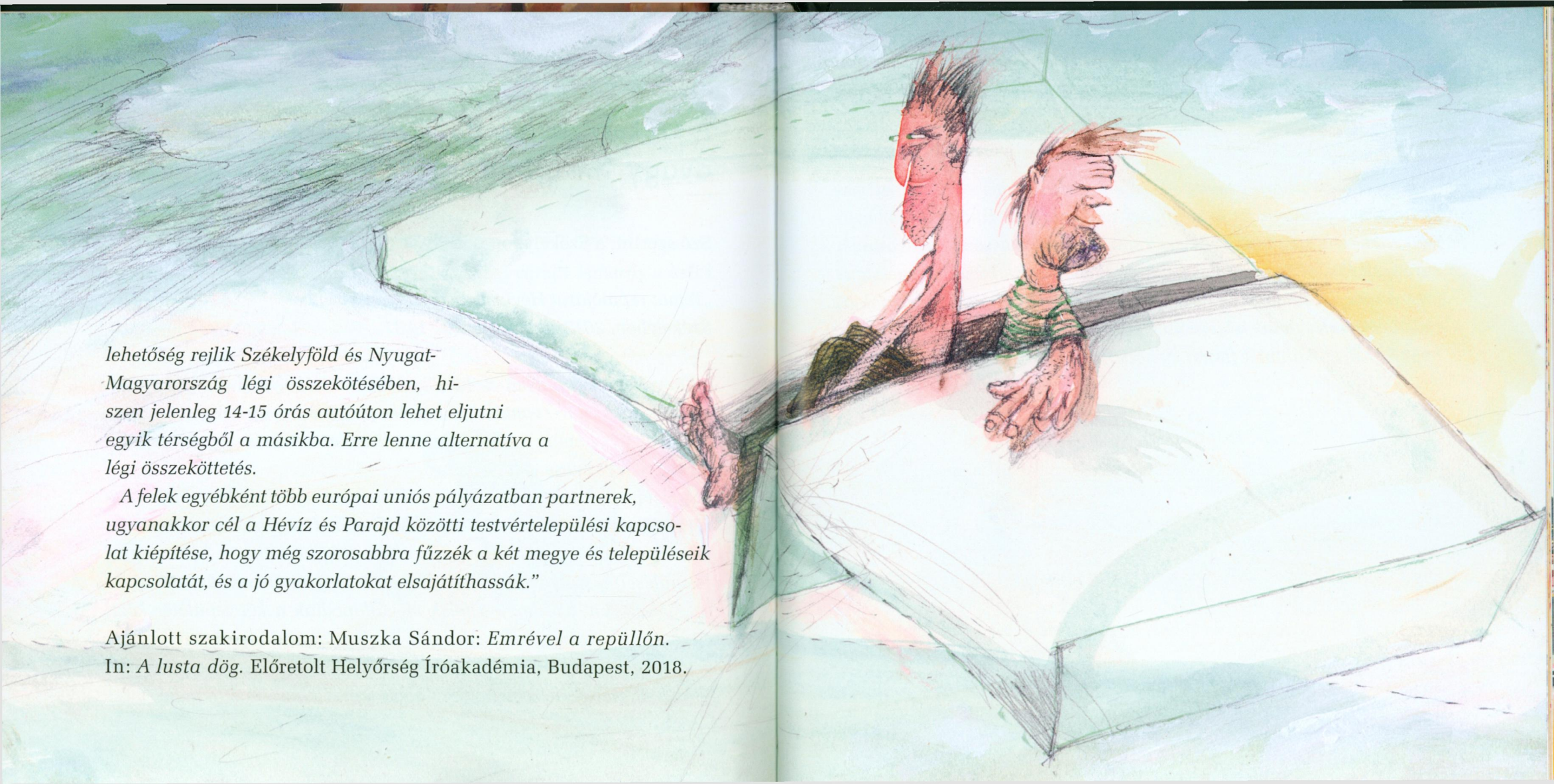

lehetőség rejlik Székelyföld és Nyugat-Magyarország légi összekötésében, hiszen jelenleg 14-15 órás autóúton lehet eljutni egyik térségből a másikba. Erre lenne alternatíva a légi összeköttetés.

A felek egyébként több európai uniós pályázatban partnerek, ugyanakkor cél a Hévíz és Parajd közötti testvértelepülési kapcsolat kiépítése, hogy még szorosabbra fűzzék a két megye és településeik kapcsolatát, és a jó gyakorlatokat elsajátíthassák."

Ajánlott szakirodalom: Muszka Sándor: *Emrével a repüllőn.* In: *A lusta dög.* Előretolt Helyőrség Íróakadémia, Budapest, 2018.

Passzusok a szakirodalomból:

„A kocsiba béültünk, s eresszed Csicsóba a repüllőtérre. Há ahogy megyünk, egyszer látom, az út szélin egy ember integet, ahogy közelebb értünk, akkor láttam, hogy csak egy csángó. Aztán Csicsóba béduvattunk, s a kocsit Bölöni Karcsiéknitt letettük, hogy ne mind fizettessenek, met ezek a mocskos majmok az emberről ejszen még a bőrt es lehúznák. A csomagokat el, s münk bé a repüllőtérre. Ahogy az ajtón béérünk, látom, hogy egy ilyen kánfuter forma eléhátra mozdító, csak áll ott egy oszlop

tövibe, mint fasz a lakodalomban, s csak mereszgeti a szemejit, hogy ki mind jő s menyen. Odamenyek hezzá, s mondom: »Egésséget! Maga-e a pilóta, met münk Pestre mennénk s ne, még a jegyeket es megvettük.« Erre aszongya nekem az az ember, hogy ő nem pilóta, met ő csobotfalvi, s nincs az istennek annyi pénze, hogy ő egy ilyen repüllőre felüljék, ő csak itt né eppen dolgozik, s ha münk Pestre mennénk, üljünk le nyuguttan, met a repüllő mostanában nem indul. »Há aztán métt es nem?«, kérdém. Erre aszongya: »Azé, met ojan köd van, hogy ha valakitől egy pofot kap az ember, meg se tuggya köszönni.«”

Székelyszáj

Ha egyikünk meghal, én Szeredába békőtözök.

*

Aan buli vót, tezsvér... Megfogtam a csojt... Elkezdtem izgíttani... s há eccer nezem, tezsvér, s há nem a petemet szapja?

*

Ha fel tudok állni, bémenyek s iszok még egy pohárral, ha nem, hazamenyek!

*

Fiam, ezt a gebe leánt el ne vedd, ez a nagyszőnyeget sem bírja kivinni.

*

Rossz kicsi magyar, egész éjjel meg nem táncoltatott, hazakísért, s megmuszájított.

*

A ráksúly egye meg, ezt a simogatós telefont hogy kell felvenni?

*

Te Máris! Este gyere ki a kazalhoz, de bugyit ne húzzál, met fontos közlendőm van veled.

*

Régen úgy állt, hogy fájt.
Ma úgy fáj, hogy nem áll.

Utószó helyett:

A gölöncséri székelyek levele a kínai lófőnek

Történt, hogy Székelyföldre egy nagyobb szállítmány kínai kasza érkezett. El is fogyott ízibe, mert mutatós volt s olcsó erőssen. Hanem ami buszúságot az a hitván kasza okozott, azt kárinkodás nélkül ejszen le se lehet írni. Maradjunk annyiba, hogy nem a kasza vágta a füvet, hanem a fű a kaszát. Be es dühültek rendesen a székelyek

a hitván portéka miatt, s a lófők tanácsa, vagyis a ménes esszeült, s hogy ők aztán most megmutassák a ganyéknak, milyen a székely virtus: hadat üzennek a kínaiaknak.

A hadüzenetet a gölöncsériek fogalmazták, szakirodalomként azt a levelet használván, amit a zaporozsjei kozákok írtak vót a török szultánnak. Tuggyák, ahol így kedveskednek Mehemednek: „Te disznópofa, te kancasegg, te hentes kutyája, te kereszteletlen tökfej, hogy baszom az anyádat."

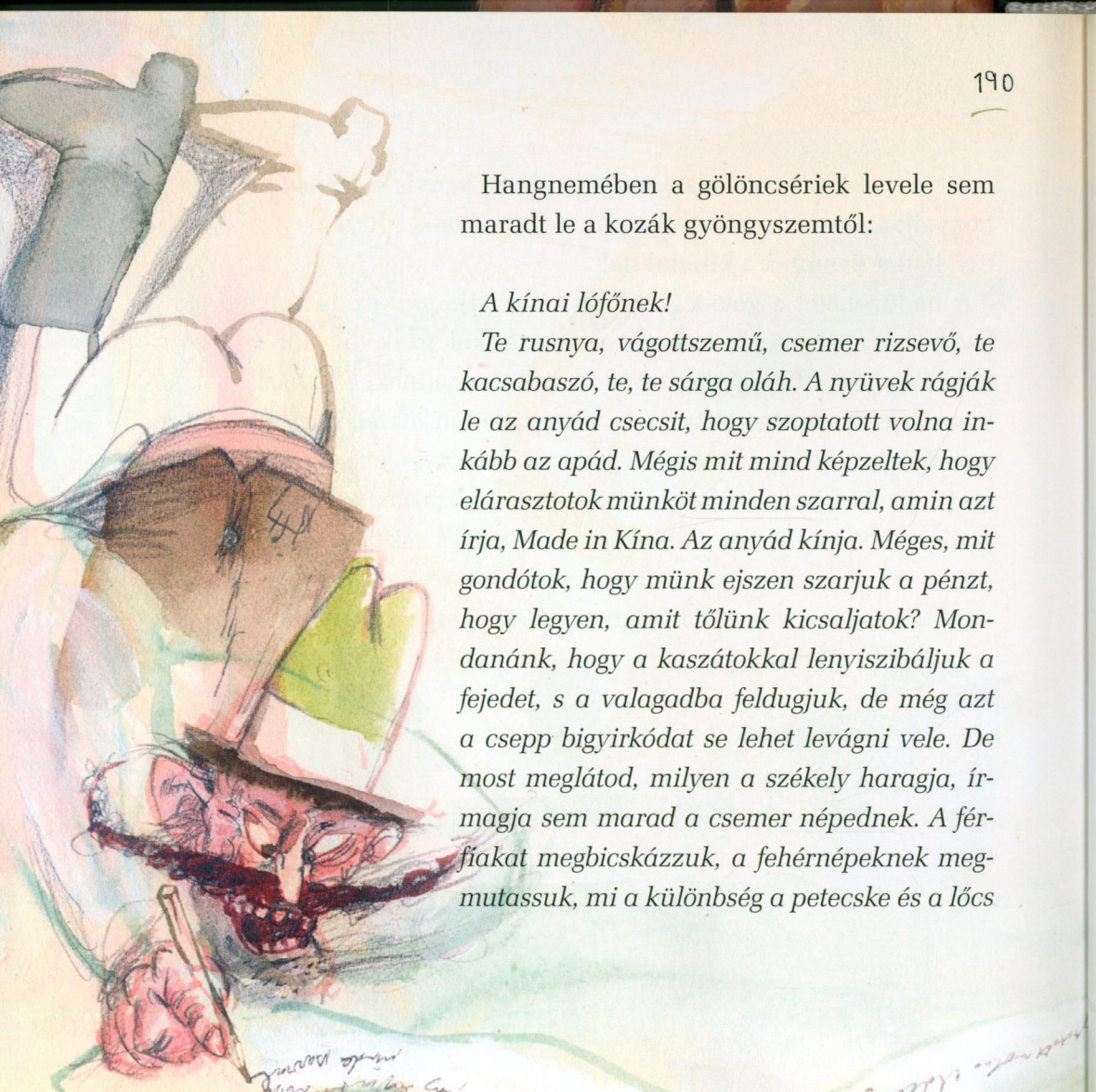

Hangnemében a gölöncsériek levele sem maradt le a kozák gyöngyszemtől:

A kínai lófőnek!

Te rusnya, vágottszemű, csemer rizsevő, te kacsabaszó, te, te sárga oláh. A nyüvek rágják le az anyád csecsit, hogy szoptatott volna inkább az apád. Mégis mit mind képzeltek, hogy elárasztotok münköt minden szarral, amin azt írja, Made in Kína. Az anyád kínja. Méges, mit gondótok, hogy münk ejszen szarjuk a pénzt, hogy legyen, amit tőlünk kicsaljatok? Mondanánk, hogy a kaszátokkal lenyiszibáljuk a fejedet, s a valagadba feldugjuk, de még azt a csepp bigyirkódat se lehet levágni vele. De most meglátod, milyen a székely haragja, írmagja sem marad a csemer népednek. A férfiakat megbicskázzuk, a fehérnépeknek megmutassuk, mi a különbség a petecske és a lőcs között, a kölkeiteket elhurcoljuk rabszolgának. Az országotokat felperzseljük, a koponyáitokból hegyet rakunk, s akkora bühnagy fenyőt tűzünk a tetejibe, hogy az egész velág láthassa, hogy jár, aki csúfolkodni merészel a székellyel. Annak a hegyibe fogunk téged legutoljára, a saját béleddel felakasztani. Dögöljetek, nyuvadjatok meg nyomban, ha nem teszitek, jön a bicskánk s a kínhalál. Véres üdvözlettel: a székely lófők.

El es jutott a goromba levél a kínai lófőhöz. Be es dühült, de erőssen, esszehívta a tanácsot, de senki sem tudta, hol laknak a székelyek. Abban maradtak hát, hogy elindítanak egymillió állig felfegyverkezett katonát napnyugat felé, aztán azok valahogy megtalálják a székelyeket, s megbuszulják a szemtelenséget.

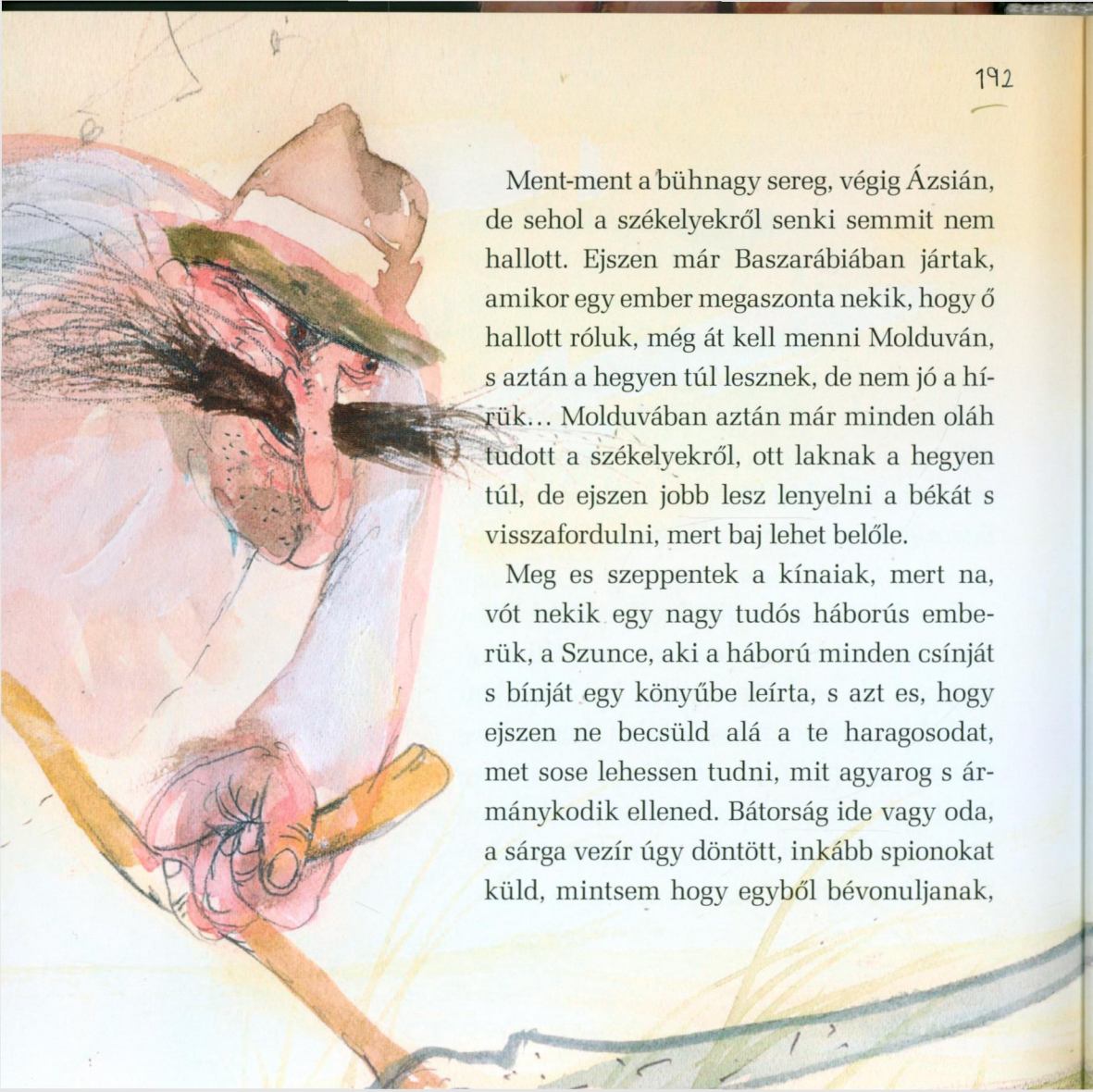

Ment-ment a bühnagy sereg, végig Ázsián, de sehol a székelyekről senki semmit nem hallott. Ejszen már Baszarábiában jártak, amikor egy ember megaszonta nekik, hogy ő hallott róluk, még át kell menni Molduván, s aztán a hegyen túl lesznek, de nem jó a hírük… Molduvában aztán már minden oláh tudott a székelyekről, ott laknak a hegyen túl, de ejszen jobb lesz lenyelni a békát s visszafordulni, mert baj lehet belőle.

Meg es szeppentek a kínaiak, mert na, vót nekik egy nagy tudós háborús emberük, a Szunce, aki a háború minden csínját s bínját egy könyűbe leírta, s azt es, hogy ejszen ne becsüld alá a te haragosodat, met sose lehessen tudni, mit agyarog s ármánykodik ellened. Bátorság ide vagy oda, a sárga vezír úgy döntött, inkább spionokat küld, mintsem hogy egyből bévonuljanak,

s ha olyan a helyzet, hogy veszíteni es lehet, inkábbot béketárgyalásokat kezdeményez.

A spionok átal es lopakodtak az Ojtozi-szoroson, de semmi félelmeteset nem láttak, csak fáin fenyveseket s rendezett kaszálókat, s még jó sokáig kellett menjenek, mire az első székelyt meglátták, a réten. Nem más volt az, mint Simon János bá, a nagyerős, bicskás verekedő, nagyivós góbé duhaj, akit mindig fogott a csúfság. De most épp nem a haragosai ódalát böködte a bicskájával, hanem takart az asszonnal a réten.

A spionok odamentek hezzik, s köszöntek, mintha nem es haragosok vónának:

– Aggyonisten magiknak szép jó napot. Magik lennének a híres székelyek?

– Münk beza – húzta ki magát János bá.

– S magik izentek hadat nekünk, kínaiaknak?

– Münk beza.

– De hát métt?

– Métt, métt? Ejszen a hitvány kaszáért s az apátok hangyányi faszáért, azétt. Hogy legyen valami.

– De hát magik székelyek hányan es vannak, hogy ilyen nagymerészek?

– Münk? Há münk ejszen szinte hétszázezren.

Erre a kínai spionok egyből röhögni kezdtek nagy csemerül, a hasukat fogták, fetrengtek a fődön. Há Kínában eccer olyan es vót, hogy vagy harmincmillióan éhen pusztultak, s ejszen észre sem vették.

– Na, figyeljen ide, bácsi! Fogózzon meg: münk egymilliárd-háromszázmillióan vónánk.

János bá kezéből kiesett a kasza, fehér lett, mint a fal, és a jeges verejték egyből ellepte.

– Úristen! Te szent jó úristen! Há hova a faszomba fogunk münk enynyi rengeteg embert eltemetni?!

Függelék:

Új honfoglalás, avagy a Madagaszkár-projekt

OJD: A Madagaszkár-kiáltvány

Sylvester Stallone előadásában
(Indulás Madagaszkárra címen) megtekinthető a jútubon:
https://www.youtube.com/watch?v=zhtb03DJuRk

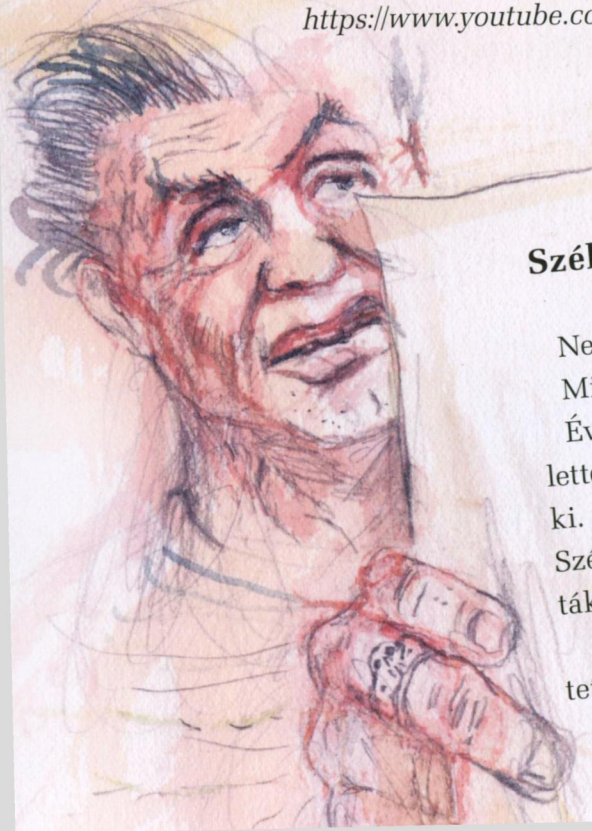

Székely honfitársaim!

Nem rajtunk múlott.

Mi mindent megtettünk.

Évszázadokon keresztül védtük becsülettel a határokat, nem es foglalta el senki. Amíg magunkra nem maradtunk, s a Székely Hadosztályt es fel nem morzsolták – de az sem rajtunk múlott.

A politizálást másokra bíztuk. Bár ne tettük volna. Évszázadokon keresztül nyeletlenkedtek, elherdálták az országot, münköt meg se kérdeztek, pedig akkor másképp lett vóna. De hiába, katonanép vótunk, minket csak szöktettek, meg nem kérdeztek, pedig ejszen egy varangyosgölöncséri gyermek es okosabban vezette vóna az országot, mint a sok mutuly.

Vártunk-vártunk, közben fáztunk, met nekünk jutott a leghidegebb vidék, dógoztunk látástól vakulásig, met ilyen vidéken a jégvirágon kívül alig terem meg valami. Közben évről évre csak fogyatkozunk, elég vót, ebből már legyen elég.

Met hiába ülünk itt, üszküpülünk, hogy legyen valahogy, met úgyes megesznek minket, met senki münköt

nem szeret, csak mi magunkat. Ha itt maradunk, elfogyunk lassan, mint a gyertyaszál, elporlunk lassan, mint a szikla.

Végre egyszer vegyük kezünkbe mi a mi sorsunkat, végre egyszer legyen eszünk, met eddig nem vót, ezt nem kellett vóna hagyni, mi nem es hagytuk, de nem hagyták, hogy mi ne haggyuk.

Mennyünk el innen!

Ez erőssen meredekül hangzik, de végre egyszer ne berzenkedjünk, de vitézkedjünk, ne mártírkodjunk, hallgassunk az eszünkre, mennyünk el.

Tanuljunk a történelem keserves tapasztalataiból, s ezúttal másképp válasszunk hazát.

Válasszunk szigetet, hogy legyenek kikötőink, kereskedelmi flottánk s hadihajóink, legyen tengerpartunk, met a Szent Anna-tó partján már nem férünk el. S legfőképpen azétt legyen sziget, hogy ne tuggyanak münköt körbelakni.

Olyan helyet válasszunk, ahol meleg van, met akárhogy bőcsködünk, azért jobb a jó meleg nyár, mint a hitvány tél a csíki vagy a gyergyói medencében.

Azétt legyen rajta hegy es, met az kell, valahol a fenyőnek es kell nőjjön s a juhnak legeljen. De legyen síkság es, ahol rendes búzát tudunk vetni, s napraforgót.

Ne legyen kicsi, hogy tuggyunk jól elszaporodni.

Eppen ezért az ideális hely Madagaszkár. Területe 587 ezer négyzetkilométer, azaz szinte ötvenszer nagyobb, mint a jelenlegi Székelyföld. Az ország középső részén fáin hegyek húzódnak, a Hargitánál es sokkal magasabbak, aki fázni szeret, az kőtözhet oda. De vannak ott fáintos dombok, mezők és körös-körül meleg déli tenger.

Ráadásul Madagaszkárhoz ősi jogunk van, hiszen 1776-ban a malgas nép a magyar Benyovszky Móricot választotta meg királyává. A szigetország minden bizonnyal nagy szerepet játszott volna a magyarság történelmében, ha a franciák rút ármánykodása meg nem buktatja a királyt.

Induljunk!!!

(2010)

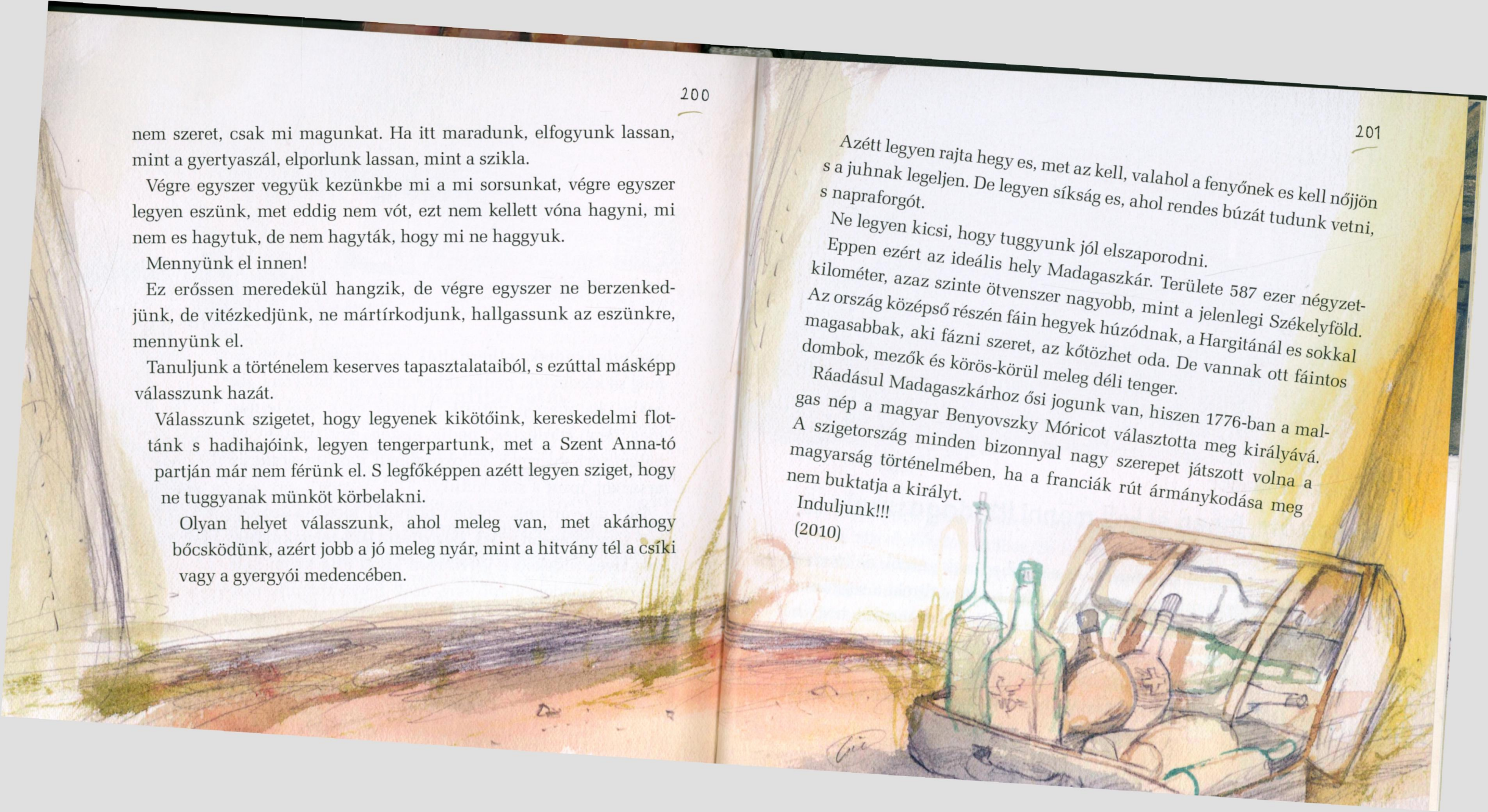

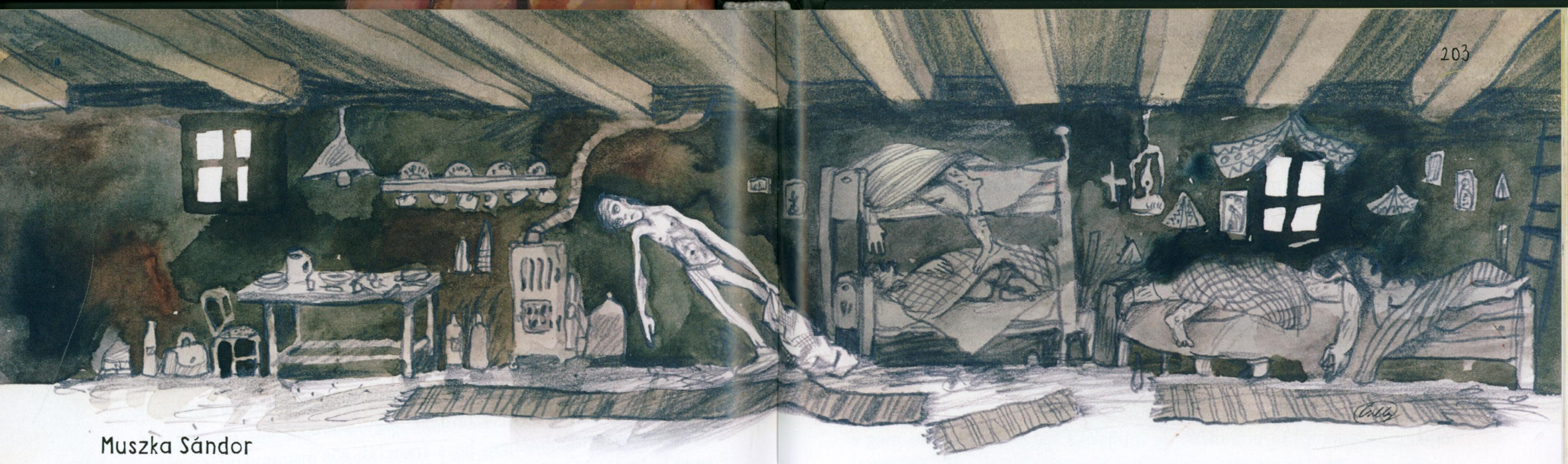

Muszka Sándor

Komám, innen el kell menni (Madagaszka)

Komám, innen el kell menni, itt az ember csak gürcöl, de látszatja nincsen, mingyá mingyá gatyánk se lesz, s a fótot direkt a seggünkre kell varrják. A télen es olyan hideg vót, s kellett úgy tüzelni, hogy ha a csempekályhát el nem adom, januárra a fa mind elfogyott vóna, s ejszen münk megfagyunk, de aztán szerencsére egy zsák fával kiteleltünk. Bétettük a fát a zsákba, s azt bé az ágy alá, s mikor valamelyik fázott, felkelt, s mikor tízszer megemelte, fekhetett vissza. S a gyermekek es mit el éheztek, ember, bé es hívatott az ovóné, hogy aszongya, valamit csináljak, met a gyermekek a füzetjükbe virslin küjjel egyebet nem rajzolnak. S hidd el nekem, odabé a városban se jobb, egy szeggel se, hívta a növérje az enyémet az asszonyt, s a telefonba aszongya, úgy képzeld el, Rózsika, annyi pénzem nincs, hogy hónajkenőcsöt vegyek. Hideg mocsok tél vót, hogy még a férgek es megdögöltek, s nálunk a macska annyit nyávogott, hogy ejszen egy tűrés vattát a fülünkbe

elhasználtunk, s még csoda így es, hogy a nyávogástól az eszünk el nem ment. Na, de aztán valahogy megtavaszottunk, s a csihány nőni kezdett, s mondom, meg vagyunk élve, mehetünk gombászni. Igen, de a sok esővel az erdőt a burjány úgy felvette, hogy olyan sötét vót, mint a kútba, négykézláb kerestem a gombát, hogy valami fának neki ne menjek. S még így es egy karcfalvi cigánnyal abban a nagy setétben fejjel úgy esszementünk, hogy egy órát ültem a kapu előtt, míg az asszony megismert s béengedett. S esett az eső addig, hogy mán a békák es megrothadtak, s most olyan büdöss van mindenfelé, hogy a házból kimenni nem lehet. Komám, innen el kell menni, látod-e, ott van Madagaszka, láttam a tévébe, szántatlan főd ott annyi, hogy csak lovad legyen, cseppet a főd homokos, de a pityóka meglesz, s ejszen még a káposzta es. Medve ott nincsen, csak néger, de az még több, mint nálunk, de moldvai policnak ott es lenni kell, s az intézze őket, met azok csak halat esznek s banánt, de münk azzal nem törődünk. Van valami állatjik es, a lámur, olyan, mint a görény, csak majom, de semminek nem jó, met csak szökdösik, s mozgassa a farkát, de megfogni s megenni nem lehet. Arra van, hogy a tudósok mennyenek, s nézzék, melyiknek mekkora. Kocsmáik sincs, met azok a négerek csak ütik a fődet egy cándrával, s táncolnak reája, mint a bolondok, s közben olyan csúful óbégatnak, hogy a teheny mellettik megbornyúzik. Disznyót viszünk,

s egy darab fődet békerítek, s ha a puliszkát a levével esszük es, met itten dolgozni es, hova hogy menjé, mikor mondtam ennek a Géza szomszédomnak, hogy úgy tudja meg, hogy mostan még utcaseprőt sem keresnek, aszonta nagy bőcsen, hogy há, münket ne es keressenek, s úgy tudd meg, igaza vót, innen, komám, el kell menni.
(2010)

György Attila

Madagaszkár székely volt, és székely lesz

...és elképzelem, ahogyan majd átlépjük a madagaszkári határt, és ahogyan beléptünk az antananarivói reptérre, elveszi egy derék szerecseny a székely író útlevelét, és megkérdezi tőle: Occupation? Amire majd a székely ennyit válaszol szerényen: Yes, indeed... (Hogyne, rögvest, a gyengébbek kedvéért.)

Hát valahogy így fog kezdődni Madagaszkár székely gyarmatosítása, ami a kelleténél körülbelül húszezer évvel váratott többet magára, még a maláj bennszülöttek is hamarabb érkeztek oda az ősi földre, mint Benyovszky Móric apánk.

Egyébiránt a malgasok titkos története szerint a lemúroknak – akik a másik őslakosok a szigeten, és Muszka barátunk szerint olyan görények, amelyek majmok – a szeme azért van kidülledve, mert amikor az első magyar ember, Benyovszky apánk partra szállt, teljesen elhűlve bámultak rá, és azóta is úgy maradtak. És azóta is kíváncsi szemekkel várják a jog szerinti utódokat, akik íme, most érkezünk.

Persze, néhány megoldandó probléma még van. Magunkat ismerve hosszadalmas procedúra lesz majd megbeszélni az elgyarmatosított terület széki, alkirályi és miniszteri felosztásait, alighanem egy teljes délutánt vesz majd igénybe és néhány hektoliter sört, amíg kielégítő eredményre jutunk, de erre biztató precedenst jelent, hogy mi, jó székely író ártányok már régen megegyeztünk a Székelyföld felosztásában is. Ehhez képest Madagaszkár pipepurc.

Madagaszkár természetesen nem kis falat. Madagaszkár egy legalább ötfogásos vacsora, még nekünk, székely íróknak is. Madagaszkárt még a pingvineknek sem volt könnyű meghódítaniuk, pedig erről még rajzfilmet is készítettek.

Földrajzilag nagyon rendben van, kellemes éghajlat, a monszunokat már jó ideje itthon is megszoktuk, víz van ott is, föld, domb, hegy és emberek, sok-sok fa, amit már itthonról majdnem mind elloptunk, tehát genetikai kihívást jelent majd az egész.

Nyilván a szigetország felosztásánál majd komoly figyelmet kell fordítanunk a természeti-berendezkedési adottságokra. A csíkiaknak hegyek kellenek, fenyők (ami nincs), ideges szomszédok és sok kocsma. A gyergyóiaknak medvék, havasok, és néhány örmény sem ártana. Az udvarhelyieknek lankák, egy-két unitárius pap, meg legalább egy nagy temető, ahol még mindig jobb, mint Csíkban. A marosszékieknek legalább egy Köcsög utca, hogy az RMDSZ-nek is lehessen székhelye.

A háromszékiek majdnem mindenhol jól vannak, ahol zelegorkodni tudnak és ágyút önteni.

Lényegesen komolyabb probléma leend majd a csíki sör gyártása, amely nélkül köztudomásúlag nem létezik székely élet. A komló talán még csak-csak megterem, de a jó csíki víz már fogasabb kérdés, azt kénytelenek leszünk tankhajókkal szállítani, márpedig a tengerészek annyira megbízhatatlan népség, hogy azok a tengeren még vizet is isznak.

(Ezennel meghirdettetik a tengeri szállítások felügyeleti kapitánysága, ajánlatokat a szerkesztőségben várunk.)

Ami a szilva- és köményes pálinkát illeti, egybehangzó vélemények között ezek Madagaszkáron is beérnek, különösen az északi oldalakon. Erre majd külön zetelaki és kápolnásfalusi iparosokat viszünk ki, biztosítani a létfontosságú pálinkatermelői telepek utánpótlását.

(Ha kell, még autonómiát is kapnak, ami szükség, az szükség.)

Több szakértő komoly kételkedését fejezte ki a madagaszkári disznótartás kapcsán, amely fenntartást a gyarmatosító különítmény hűvös nevetéssel jutalmazta, lévén, hogy a disznó mindenhol megél, ahol ember van, sőt. A disznó a székely legfinomabb barátja, és tartós munkával, kitartással, rugalmassággal, széles látókörrel és egy székely Micsurinnal majd elérjük egy idő után azt is, hogy a lemúrok kétszázharminc kilós ártányokká nőjenek, amelyek savanyú káposztával igen ízletesek lesznek.

A lemúrkolbász puszta hallatára esszefut a száj a nyálunkban, vagy fordítva.

Mi más kell még tehát Madagaszkár gyarmatosításához?

Ha valaki erre a kérdésre válaszol, az máris felségárulás és madagaszkárulás bűnébe esik, amiért majd a rögtönítélő székely ménes előtt felel, de nagyon.

Tehát: hajóra, székely! Vár bennünket Madagaszkár. Madagaszkáron mindig süt a nap, Madagaszkáron majdnem mindig esik az eső, Madagaszkáron nincsenek szomszédok. Madagaszkáron lemúr van és l'amúr, Madagaszkár a miénk, Madagaszkár, Madagaszkár, Borneó és Celebesz, székely volt, és székely lesz!

(2014)

A székelyek márpedig Madagaszkárra költöznek

– kordokumentum –

A szerzőt nyaggató riporteres ember: Balázsi-Pál Előd.
Nagy garral felpilácsolt a Transindex portán, 2014. augusztus 11-én, a velághálón: http://eletmod.transindex.ro/?cikk=24062

Elég volt a didergésből, hamarosan új hazája lesz a székelyeknek! Orbán János Dénes ötletgazda, jövendőbeli költőfejedelem jól megtervezett honfoglalást ígér. A múlt héten jelentette be a nagy tervet: Indulás Madagaszkárra – Madagaszkár-projekt redivivus címen, kiáltvány formájában, amelyet egy beszélgetés követett a csíkszeredai Tilosban. A székelyeknek új, tágasabb és melegebb hazát ígérő terv előrehaladott fázisban van, elkészült már például az Új Székelyföld térképe is.

Úgy döntöttünk, fontos, hogy minden apró részletet megtudjunk a tervről, ezért az ötletgazdát kerestük meg. Kiderült: 22 millió

madagaszkári őslakos költözik a székelyek helyébe, így ideje gyorsan megtanulni székelyül, s követni a példájukat.

Furcsa javaslattal rukkoltál elő, hogy a székelyek költözzenek Madagaszkárra. Ha már sziget, miért pont ezt választottad? Miért nem mondjuk egy horvátországi szigetecskét?

Ez egy jól megtervezett honfoglalás, nem mint az eddigiek. Horvátország egy paradicsom nyáron, de télen a bóra irtó borzalmas tud lenni. Nem akarunk több hideget, elég vót. Azonkívül nagy terület kell, gazdasági és népességpolitikai okokból. A jó meleg és a hiányos öltözék igen kedvez a monyókolásnak, s egy küsebb szigetet hamar megtőtenénk, s akkor megint kőtözni kell. Az idegenforgalom lesz az egyik fő jövedelemforrásunk, Madagaszkáron mindig strandidő van, és több ezer kilométernyi tengerpart.

Az egy dolog, hogy a székelyek azt hiszik magukról, messze földön híresek a vendégszeretetükről, de eddig se nagyon tudtak megélni a turizmusból.

Nem tudom, te hogy vagy vele, de én például a meleg országokat preferálom turistaként, nem pedig Szibériát. Eddig vót, ami vót, ezentúl másképp lesz.

Mi lesz az államforma?

Alkotmány nélküli köztársaság. Irodalmi diktatúra, melyet a javarészt írókból álló kormány, pardon, ménes gyakorol. Parlament nem lesz, hogy ne veszekedjenek a ménessel. Teljes sajtószabadságot garantálunk, lehet szidni a rendszert, már aki szembe mer fordulni a székely írók vitriolos tollával.

Szóval magatoknak akarjátok a hatalmat?

Miért, most másképp van? Markó Béla és Kelemen Hunor is poéták.

De azért nyugtass meg, hogy ez a rendszer igazságosabb lesz a mostaninál. Ugye nem lesz például nepotizmus?

Nepotizmus? Hát hogy az istennyilába ne lenne. Milyen ember az, amelyik a családját nem pártolja? Első a család, s aztán a jöttmentek! A nepotizmus ékes példája az, hogy a ménesben helyet kap az unokahúgom csivava márkájú kutyusa, Csimpilimpi. Nem egy elfogult homo sapiensre bízzuk az emberi jogok minisztériumát, hanem egy objektív, csupa szív, szeretettel teli, vidám kutyusra, aki válogatás nélkül mindenkit szeret, aki finom falattal kedveskedik neki. Ő lesz a nép ügyvédje is, hozzá kell fordulni, ha valakinek valami nem tetszik, ő majd továbbítja a panaszokat a titkosszolgálatnak, azaz a Székely Kujaknak.

És eldől-e végre az örök kérdés, hogy melyik város Székelyföld fővárosa?

Hogy ne legyen ménkű nagy ribillió, új fővárost alapítunk, Székelyvásárhely vagy Székely City néven. Mint ahogy azt Kopacz Attila topo- és tipográfus barátunk fel is tüntette a térképen.

S Gyergyószentmiklóst nem akarjátok magatokkal vinni? Merthogy nem szerepel a térképen.

Kopacz Attilát, a ménes nagyhatalmú topo- és tipográfusát kell megkérdezni, gondolom, szubjektív okai vannak annak, hogy Gyergyószék fővárosaként Gyergyóremetét, és nem Gyergyószentmiklóst tünteti fel. Mivel én tiszteletben tartom a barátaim elfogultságát, nem lesz Gyergyószentmiklós. Persze visszük a gyergyószentmiklósiakat is, csak másképp fogjuk elnevezni a települést. Erre kreativitási-névadó versenyt fogunk meghirdetni, melyet valószínűleg én fogok megnyerni.

Mi lesz a nyertes névjavaslatod, ha szabad kérdeznem?

Szerintem legyen Gyergyóremete, mert valamiért ez tetszik Kopacznak. Lesz két Gyergyóremete, amelyikből az egyik tulajdonképpen Gyergyószentmiklós. Nem gond ez, gondoljunk bele, Romániában több Mihai Viteazul nevű település is létezik. A nép úgyis rövidít, most is úgy mondják, menyek Gyergyóba vagy menyek Remetére, még csak össze sem fogják kavarni.

Egyébként meg mit fognak ott enni a székelyek? Megterem egyáltalán a pityóka? Vagy lesz új nemzeti étel?

Egészen biztos, hogy megterem a pityóka is a hegyvidéki fennsíkokon. De lesz új nemzeti étel is, a lemúr. Ne mind szökdössenek s beregjenek hiába, legyen valami hasznuk is. Megesszük őket, s a bundájukból sapkát csinálunk, s exportáljuk majd Romániába, a helyettünk betelepülő malgasoknak, ugyanis lakosságcserét tervezünk. Jól fog fogni az a sapka a didergő szerecsenyeknek, meg hát egy kis szuvenír, ugye, az őshazából…

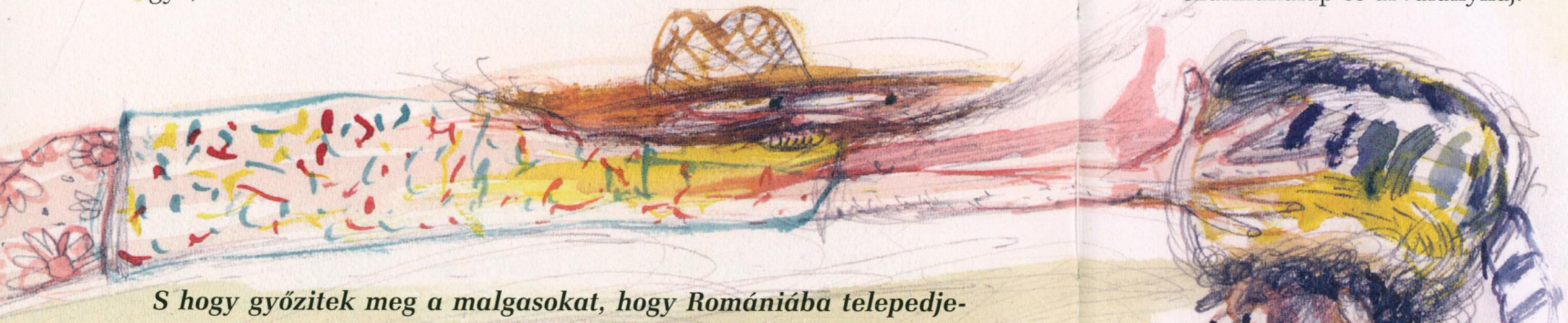

S hogy győzitek meg a malgasokat, hogy Romániába telepedjenek? Gondolod, hogy annyira elegük van már a melegből?

A malgas szegény, jámbor nép. Ott Európát elérhetetlen, csodás, gazdag Kánaánnak hiszik, szerintem örömmel fognak cserélni. Nem titkoljuk, hogy a lakosságcserének egy kis buszú-íze is van. Ha nem

voltunk jók honfitársnak, ha nem adtak nekünk autonómiát, hadd lám, mit kezd majd Románia a 22 milliós, didergő malgas kisebbséggel!

Kell új himnusz is (mert ott már nem porladni, hanem gyarapodni fog a székely), meg népviselet is (abban a melegben hétszentség, hogy mindenki impotens lesz, aki székely harisnyát húz).

A himnusz megírására költői versenyt hirdetünk, melyet nagy valószínűséggel én fogok megnyerni. A nemzeti viselet a piros fürdőgatya, illetve bugyi lesz, s a fehér bal, illetve a ződ jobb strandpapucs, pörge szalmakalap és árvalányhaj.

S mit fogtok csinálni a sok fölösleges ballábas ződ és jobblábas fehér strandpapuccsal?

Exportáljuk Nigériába, nekik ződ-fehér-ződ lobogójuk van, de elég egy fehér és egy ződ papucs, mert nekik sincs három lábuk, hiába bőcsködik Fekete Pákó.

S mi lesz, ha a többi erdélyi magyarnak is megtetszik az új Székelyföld, s utánatok akar menni?

Jöjjenek bátran, van hely bőven, és jöhetnek a táposok is, Magyarországról. Annyi, hogy székely hűségesküt és nyelvvizsgát kell tenni (szakirodalom Sántha Attila *Székely szótár*a, valamint a ménes tagjai által írt *Iszkiri a guruzsmás berbécs elől* című székely irodalmi antológia), és el kell fogadni, hogy csak székely nyelvű oskolák lesznek, mert nem akarunk kisebbségeket, mint mondtam, ez egy jól átgondolt projekt, tanultunk elődeink hibáiból.

Mi lesz a csíksomlyói búcsúval?

A csíksomlyói búcsúra visszajövünk Csíksomlyóra. Bukarestben fogunk leszállni, és onnan megyünk taxival, riksával és gyaloghintóval, közben folyamatosan bőcsködünk, hogy milyen jó dógunk van, és szórjuk a pénzt, hadd egye az irigység ex-honfitársainkat. Ilyenkor lemúrsapkát adunk a malgasoknak, és kegyesen megvásároljuk az általuk készített szuveníreket.

És hol a csudában fogja ezentúl Orbán Viktor megtartani a rendes évi Tusványos-koncertjét?

A tusványosi koncertet Madagaszkáron, a Tusványos nevezetű hegyi luxus üdülőtelepen rendezzük meg, annyi, hogy Orbán Viktor Tőkés László helyett velem fog beszélgetni, mint férfi a férfival, mint Orbán az Orbánnal.

SZEGEDI KÖNYVTÁR
1881

Tartalom

Az elészó elé 5
Elészó 11

KILENCVENCKILENC VICC 15
Nem most izente 16
Meg lehet szokni 19
A segítség 20
Nacionalizmus 22
Bors 23
Egy másik temetés 24
Nem értjük egymást 26
Fehér juh, fekete juh 28
Fehér juh, fekete juh 2.0 28
Felül 30
Galyhó és gereben 31
Apa csak egy van 32
A kutya másik fele 34
Gombászás után 36
Öreg székely, öreg lőcséhez 37
A paráználkodás metafizikája 38
Felebarát 40
Eldőlne 41
Túlvilági nyelvek 42
Búgatás 44
Pikákolás 46
Hörpögés 47
Az ágy közös, a pet nem 48
Egy kis cigaretta, valódi finom 50
Bűz 52
Jobban van 53
Aki megbaszhatja anyádat 54
Nekem már fáj a kacagás 56
Csülkös fuszulykaleves 58
Kiskorú ügy 60
A féltékenység a síron túlig tart 62
A karmester szerepe 64
Természeti nép vagyunk 66
A legrosszabb, ami történhet 68
Csend a lelke mindennek 69
A lét elviselhető könnyűsége 70
A boldogság napja 72
S(z)ótlanság 74
Itt ne, beszélgetünk 77
Az elveszett fiú 78
Miért visszük a tehenet a doktorhoz? 80
Nem könnyű medvét fogni 82
Postagalamb vagy a ló? 84
Rövidítés 85
Vagánykodás 86
Örömszerzés 88
Ganyéhányás 89
A fej nélküli motorosok legendája 90
Gondolkodom, tehát vagyok 92
Tudni és bírni 93
Akasztás 94
Humorban nem ismerünk tréfát 96
Az életmentő fenyőfa 97
A tehén kereke 98
Barchoba 99
Udvarlás 100
Kinek a dóga? 102
Hajadonfejt 104
Ülőhely mindig van 106
Csak ha esik 108
Ha a kanász úr lenne 110
Az Értől az Oceánig 112
Veszekedés 114
Hasonlóság 116
Azétt cseppet más 117
Platóniás szerelem 118
Szíves vendéglátás 120
Számonkérés 121
Izélés 122
Jó cúg 124
A bolond es 126
Sorsjegy 128
Az asszony verve jó 129
Tapintat 131
Őskori lelet 132
Két napra 133
Fellebb, lejjebb 134
Miért nemzünk utódokat 137
Online túró 138
A kutya töke 140
Bók 141
A bőrönd haszontalanságáról 142
Semmi hasonlóság 143
Napi sajtó 144
Egy csepp segítség 146
Egyoldalú 148
Másodhegedűs 151
Oroszhegy 152
Oroszhegy 2.0 154
Szarkóma 155
A horgászat veszélytelen 156
Szerelem a halál után 157
Récényi mélység 158
Ebben a sorrendben 160
Víz alatt 162
Válóok 163
Aranylakodalom 164
Másnap a dühöngőben 167
Álom, álom, édes álom 168

EGYÉB NYELETLENKEDÉSEK 171
Így kezdődne a székely Toldi 172
Honnan nyúlták a jenkik a Wakefieldet ... 174
Há nem épp engem? 176
A világon a legeslegelső helyen 177
Székely augusztus 178
A székely közlekedés evolúciója, avagy The Orbán Balázs Airport 181

Passzusok a szakirodalomból: 184
Székelyszáj 186

Utószó helyett 188
A gölöncséri székelyek levele a kínai lófőnek 188

Függelék 197
Új honfoglalás, avagy a Madagaszkár-projekt 197
OJD: A Madagaszkár-kiáltvány 198
Muszka Sándor: Komám, innen el kell menni (Madagaszka) 202
György Attila: Madagaszkár székely volt, és székely lesz 206
A székelyek márpedig Madagaszkárra költöznek 212

Hanem amit a verekedésnél is jobban szeretnek, az a csúfolódás. A székely nem érzi jól magát, ha a másikat a végletekig ki nem gúnyolja, vitriollal tele nem fröcsköli. Csakis ezért áll szóba a másikkal, mert különben beszélni nem szeret, csak morogni.

Azért udvarol, hogy gúnyolhassa a kedvesét, az pedig azért fogadja az udvarlását, hogy csúfot űzhessen belőle. Ezért nemz gyermekeket, azok pedig azért születnek meg.

ISBN 978-615-5814-84-6

3500 Ft